

Hallituksen esitys Eduskunnalle öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahastron perustamisesta tehtyjen kansainvälisten yleissopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä.

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.

Suomi on allekirjoittanut öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta Brysselissä vuonna 1969 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (vastuuyleissopimus) sekä tähän liittyvän kansainvälisen yleissopimuksen öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahastron perustamisesta (rahastoyleissopimus), joka on tehty Brysselissä vuonna 1971.

Vastuuyleissopimus tuli kansainvälisesti voimaan 6 päivänä kesäkuuta 1975 ja rahastoyleissopimus 16 päivänä lokakuuta 1978.

Rahastoyleissopimukseen voivat liittyä vain valtiot, jotka ovat liittyneet vastuuyleissopimukseen.

Yleissopimusten ratifioiminen edellyttää Suo-

messa laisäädännöllisiä toimenpiteitä. Eduskunnalle on sen vuoksi erikseen annettu esitys laiksi aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta, jolla Suomen valtion sisäiset säännökset on tarkoitus saattaa yhdenmukaisiksi vastuuyleissopimuksen määräysten kanssa.

Yleissopimukset tulevat Suomen osalta voimaan yhdeksäntenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen kun niitä koskevat ratifiointikirjat on talletettu.

Tähän esitykseen sisältyy lakiehdotus yleissopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä sekä rahastoyleissopimuksen soveltamisesta. Lain voimaantulosta ehdotetaan säädettäväksi asetuksella.

YLEISPERUSTELUT.

1. Johdanto.

Koska vastuuyleissopimusta käsitellään yksityiskohtaisesti eduskunnalle erikseen annettussa hallituksen esityksessä laiksi aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta (hall.es. n:o 130/1979 vp. on siihen tämän esityksen perusteluissa vain yleisluotoisesti viitattu ja keskitytty rahastoyleissopimuksen määräysten selvittämiseen.

Vastuuyleissopimus koskee vahingonkorvausvelvollisuutta öljyvahingoista merellä ja pakollista vakuutusta. Yleissopimuksen mukaan laivanisännän vastuu on objektiivista, mikä tar-

koittaa, että hän vastaa omistamastaan aluksesta pääseen öljyn aiheuttamasta vahingosta siitä riippumatta, onko hän tai joku hänen palveluksessaan oleva tahallisesti tai tuottamuksella aiheuttanut öljyn pääsyn veteen.

Laivanisännän vastuu on kuitenkin rajoitettu siten, että hän vastaa öljyvahingosta 2 000 kultafraangiin saakka aluksen vetoisuuden kultakin niin sanotulta vastuutonnilta, kuitenkin 210 miljoonaan frangiin saakka onnettomuutta kohden. Frangilla tarkoitetaan niin sanottua poincaré-frangia, joka on kansainvälinen laskentayksikkö, ei valuutta. Sen arvon määrittelemiseksi sovittiin 19 päivänä marraskuuta 1976

tehdyllä lisäpöytäkirjalla, että yksi Kansainvälisen valuuttarahaston erityisnosto-oikeus vastaa 15 frangia. Tämän mukaan vastuurajat ovat noin 665 markkaa aluksen vetoisuuden kultakin tonnilta ja enintään 70 miljoonaa markkaa onnettomuutta kohden.

Jo vuonna 1969 Brysselin konferenssissa yleissopimusta laadittaessa tunnustettiin yleisesti, että sopimus ei anna vahinkoa kärsineille riittävää suojaa. Vastuuraja on liian alhainen. Joissakin tapauksissa yleissopimus ei anna vahinkoa kärsineille lainkaan oikeutta vahingonkorvaukseen. Laivanisäntä on vastuusta vapaa esimerkiksi, milloin vahinko on aiheutunut sotatoimenpiteistä, vahingonteosta tai luonnonilmiöstä.

Vastuurajaa ei määrätty korkeammaksi, koska kansainvälisten vakuutusmarkkinoiden ei vuonna 1969 katsottu voivan ottaa vastataksen korkeampaa summaa.

Järjestelmä, jonka mukaan sopimusvaltiot suoraan tai tukitoimenpitein tulisivat mukaan takaajina, katsottiin useista syistä toteuttamiskelvottomaksi.

Muun muassa Pohjoismaiden taholta oli kuitenkin jo vastuuyleissopimuksen esitöiden aikana esitetty, että ainakin osa öljyvahinkojen aiheuttamasta lisääntyneestä taloudellisesta vastuusta pitäisi siirtää öljylastien omistajien, toisin sanoen öljyteollisuuden kannettavaksi. Perusteluina esitettiin, että öljykuljetukset tapahtuvat ensisijassa näiden yritysten eduksi ja heidän lukuunsa ja että öljytuotteiden erityisominaisuudet enemmän kuin tyypilliset merikuljetuksiin liittyvät vaarat tekevät öljykuljetukset vaarallisiksi. Edelleen huomautettiin, että öljy-yhtiöllä on erittäin suuret taloudelliset voimavarat. Koska ne ovat keskittyneet harvoihin hyvin suuriin kansainvälisiin yrityksiin, nämä varat ovat lisäksi helposti saatavilla.

Kysymykseen ei näyttänyt aluksi olevan mahdollista löytää lastinomistajan vastuulle perustuvaa ratkaisua. Vuonna 1969 diplomaattisessa konferenssissa onnistuivat kuitenkin Pohjoismaiden valtuuskunnat saamaan aikaan kompromissiratkaisun. Varsinaisen yleissopimuksen lisäksi hyväksyttiin nimittäin päätöslauselma, jossa Valtioiden välistä neuvoa-antavaa merenkulkujärjestöä (IMCO) kehoitettiin valmistamaan ehdotus objektiivisen vastuun periaatteelle rakentuvasta täydentävästä korvausjärjestelmästä, joka antaisi vahinkoa kärsineelle täyden korvauksen ja samanaikaisesti periaatteessa va-

pauttaisi aluksen omistajat vastuuyleissopimuksessa asetetusta lisääntyneestä vastuusta.

Päätöslauselman mukaisesti IMCO:ssa valmisteltiin ehdotus vastuuyleissopimusta täydentäväksi yleissopimukseksi kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta. Tämän esityksen pohjalta hyväksyttiin korvausrahastoa koskeva yleissopimus Brysselissä joulukuussa 1971 pidetyssä diplomaattisessa konferenssissa.

Rahastoyleissopimuksella on luotu kokonaan uudentyyppinen vastuuratkaisu, joka perustuu lastivastuulle. Perusajatuksena on, että lastin omistajan on osallistuttava korvausvastuuseen, koska öljyn kuljettamiseen liittyvät erityiset vaarat johtuvat kuljetettavan lastin ominaisuuksista.

Rahastolla on kaksi päätarkoitusta: toisaalta suorittaa lisäkorvausta sellaisista vahingoista, joista vastuuyleissopimuksen mukaan saatava korvaus olisi riittämätön, sekä toisaalta keventää vastuuyleissopimuksesta laivanisännälle aiheutuvaa lisärasitusta.

Rahastosta maksetaan korvausta vahinkoa kärsineelle, milloin vastuuyleissopimuksen mukaan ei ole olemassa vahinkovastuuta, milloin laivanisäntä eikä hänen vakuutuksen antajansaakaan voi maksaa niitä korvauksia, jotka heidän olisi suoritettava vastuuyleissopimuksen mukaan, ja kolmanneksi myös milloin vahingot ylittävät vastuuyleissopimuksen mukaisen aluksen omistajan vastuurajan.

Rahasto ei ole vastuussa vahingosta, joka on aiheutunut sotatoimista tai öljystä, joka on peräisin sota-aluksesta tai muusta aluksesta, jota käytetään valtion muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin. Myöskään rahasto ei, harvinaisia poikkeustapauksia lukuun ottamatta, vastaa vahingosta, jonka tuntematon alus on aiheuttanut.

Rahaston vastuu on rajoitettu. Yhdestä vahingosta maksettava korvaus ei saa ylittää 450:tä miljoonaa frangia. Rahaston ylimmän elimen, yleiskokouksen, päätöksellä voidaan tätä summaa korottaa korkeintaan kaksinkertaiseksi eli 900 miljoonaan frangiin. Rahaston 2. yleiskokouksessa summa korotettiinkin 675 miljoonaan frangiin 20 päivästä huhtikuuta 1979 lukien.

Rahaston velvollisuus ottaa kannettavakseen osa laivanisännän vastuusta koskee ainoastaan aluksia, jotka on rekisteröity rahastovaltioissa. Tässä suhteessa rahastoyleissopimus tarjoaa kaksi vaihtoehtoa. Ensimmäisen mukaan rahaston on hyvitetävä aluksen omistajalle tai tä-

män vakuutuksen antajalle tämän vastuuyleissopimuksen mukaan suorittama korvaus siltä osin kuin se ylittää 1 500 frangia jokaista aluksen vastuutonna kohden tai yhteensä 125 miljoonaa frangia, sen mukaan kumpi näistä summista on pienempi. Toisen vaihtoehdon mukaan aluksen omistaja voi pyytää, että rahasto asettaa vakuuden siitä hänen vastuunsa osasta, joka ylittää alemman näistä kahdesta summasta. Rahaston yleiskokouksen on kuitenkin viimeksimainitussa tapauksessa tehtävä tätä koskeva päätös. Jos sellainen päätös tehdään, rahasto ottaa huolehtiakseen niistä tehtävistä, jotka tavanomaisesti kuuluvat vakuutuksen antajalle.

Rahasto voidaan kuitenkin kokonaan tai osittain vapauttaa velvollisuudestaan laivanomistajaa kohtaan, jos alus onnettomuuden tapahtumishetkellä ei täyttänyt tiettyjä turvallisuusvaatimuksia. Näin on asianlaita, jos alus omistajan virheen tai laiminlyönnin vuoksi ei täyttänyt eräiden sopimuksessa lueteltujen yleissopimusten määräyksiä, ja tapahtuma tai vahinko aiheutui kokonaan tai osaksi siitä, että mainitut vaatimukset olivat täyttämättä.

Rahastoyleissopimus sisältää myös määräykset rahaston hallinnosta. Ylin päättävä elin on rahaston yleiskokous, jossa kaikki jäsenvaltiot ovat edustettuina. Yleiskokous muun muassa vahvistaa rahaston sisäiset toimintasäännöt, valitsee toimeenpantavat elimet ja vahvistaa tulo- ja menoarvion sekä tilinpäätöksen.

Juoksevien asioiden hoitoa varten järjestöllä on toimeenpaneva komitea, johtaja ja sihteeristö. Toimeenpanevalla komitealla voi yleiskokous siirtää huomattavan osan tehtävistään. Komitean jäsenet valitaan siten, että toisaalta siinä ovat edustettuina suurimmat öljyntuottajat ja että toisaalta tasapuolinen maantieteellinen jakauma otetaan huomioon.

2. Valmisteluvaiheet- ja aineisto.

Kauppa- ja teollisuusministeriö asetti tammi-kuussa 1973 toimikunnan, jonka tehtävänä oli laatia ehdotus niiksi lainsäädännöllisiksi toimenpiteiksi, jotka ovat tarpeen, jotta Suomi voisi ratifioida allekirjoittamansa, edellä mainitut yleissopimukset. Toimikunta jätti mietintönsä kauppa- ja teollisuusministeriölle 28 päivänä helmikuuta 1974 (komiteamietintö 1974:31). Mietintöön liittyvät ehdotukset laiksi aluksista

aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta sekä laiksi Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 1971 tehdyn kansainvälisen öljyasaastevahinkojen korvausrahaston perustamista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä sekä yleissopimuksen voimaansaatamisesta.

Toimikunta on laatinut lakiehdotuksensa yhteistyössä Norjan, Ruotsin ja Tanskan viranomaisten kanssa.

Toimikunnan mietinnöstä on hankittu lausunnot oikeusministeriöltä, maa- ja metsätalousministeriöltä, sisäasiainministeriöltä, merenkulkuhallitukselta, Suomen Kaupunkiliitolta, Suomen Laivanvarustajain Yhdistykseltä, Suomen Teollisuusliitolta, Suomen Vakuutusyhtiöiden Keskusliitolta ja Öljyalan Keskusliitolta.

Useissa lausunnoissa toivottiin toimikunnan esittämien lakiehdotusten saattamista voimaan mahdollisimman pian.

Toimikunnan ehdotusten pohjalta on valmisteltu esitys laiksi aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta sekä tämä esitys.

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset.

Varojen kerääminen korvausrahastoon tapahtuu siten, että jokainen, joka rahastoyleissopimukseen liittyneessä valtiossa on ottanut vastaan yli 150 000 tonnia vuodessa meritse kuljetettua raakaöljyä tai raskasta polttoöljyä, on velvollinen suorittamaan rahastomaksuja. Maksut suoritetaan perusmaksuina ja vuosimaksuina. Perusmaksu on kertamaksu, jonka valtion liityessä yleissopimuksen jokainen maksuvelvollinen kyseisessä maassa suorittaa. Se määrätään tietyn kaavan mukaan, joka liittyy maailmassa meritse kuljetettavan öljyn kokonaismäärään. Rahaston 1. yleiskokous päätti marraskuussa 1978, että perusmaksu on 0,04718 frangia kultakin maksuvelvotteiselta öljyntonnilta. Rahaston 2. vuosikokouksessa huhtikuussa 1979 hyväksytyjen toimintasääntöjen mukaan perusmaksu määrätään öljyvahinkorahaston päämajamaan valuutassa eli Englannin punnissa sen päivän kurssin mukaan, jona rahastoyleissopimus tulee voimaan asianomaiseen sopimusvaltioon nähden. Perusmaksu on maksettava kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun rahastoyleissopimus vastaanottajavaltiossa tulee voimaan. Suomen osalta perusmaksu tulee käytettävissä olevien tietojen mukaan olemaan noin 212 000 markkaa.

Vuosimaksu määrätään rahaston yleiskokouksessa vuosittain laadittavan tulo- ja menoarvion perusteella erikseen hallintomenojen ja erikseen yli 15 miljoonaa frangia yhtä tapahtumaa kohti maksaneiden korvausten osalta. Rahaston 2. yleiskokous päätti vahvistaa vuoden 1979 vuosimaksuksi yhteensä 750 000 puntaa. Jos valtio liittyy yleissopimukseen kesken kalenteri-

vuoden, suorittavat sen valtion maksuvelvolliset tämän kalenterivuoden aikana sopimuksen voimassaoloaikaa vastaavan suhteellisen osuuden vuosimaksuista.

Yleissopimukseen liittynyt valtio ei ole vastuussa maksujen suorittamisesta, ellei se erikseen velvoitaudu sellaiseen vastuuseen.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.

1. Vastuuyleissopimus.

Vastuuyleissopimusta on yksityiskohtaisesti selostettu hallituksen esityksessä n:o 130/79 vp., minkä vuoksi tässä vain viitataan edellä mainitun esityksen perusteluihin.

Rahastosopimuksen johdannossa todetaan, että yleissopimuksen tarkoitus on täydentää vastuuyleissopimusta. Rahastosopimukseen voivat liittyä ainoastaan valtiot, jotka ovat liittyneet vastuuyleissopimukseen (37 artiklan 4 kappale).

2. Rahastoyleissopimus.

1 artikla. Rahastoyleissopimuksen alussa on useita määritelmiä. Sen 1 artiklassa määrätään, että käsitteet "alus", "henkilö", "omistaja", "öljy", "pilaantumishahinko", "torjuntatoimenpiteet", "tapahtuma", "järjestö", "frangi" ja "aluksen vetoisuus" merkitsevät samaa kuin vastuuyleissopimuksessa. Käsitettä "öljy" rajoitetaan kuitenkin siten, että öljy rahastosopimuksessa tarkoittaa ainoastaan pysyviä kivennäisöljyjä. Tämä merkitsee sitä, että valasöljyn aiheuttama vahinko ei kuulu rahastosopimuksen korvausjärjestelmän piiriin.

Käsite "maksunalainen öljy" tarkoittaa ainoastaan raakaöljyjä ja raskasta polttoöljyjä, jotka erityisesti määritellään yleissopimuksessa. Raakaöljyllä tarkoitetaan siten mitä tahansa nestemäistä hiilivetysteosta, jota esiintyy luontaisesti maaperässä, riippumatta siitä onko sitä käsitelty kuljetusta varten. Raakaöljy tarkoittaa, myös öljyä, josta on poistettu tai johon on lisätty eräitä tislauustuotteita. Raskas polttoöljy käsittää ne tuotteet, joista Suomessa on tapana käyttää nimeä polttoöljy n:o 3 tai raskaammat tuotteet.

Takaajalla tarkoitetaan henkilöä, joka on antanut vastuuyleissopimuksen 7 artiklan 1 kappaleen mukaisen vakuutuksen tai muun vastuuden.

Terminaali tarkoittaa rahastoyleissopimuksessa sellaista öljyn säiliöissä varastointiin tarkoitettua aluetta, jolla voidaan ottaa vastaan meritse kuljetettua öljyä. Tähän käsitteeseen sisältyy jokainen rannikkovesissä oleva rakennelma, joka liittyy sellaiseen laitokseen.

Artiklan lopussa olevan määräyksen mukaan vahinkotapahtuma, joka muodostuu sarjasta tapahtumia, katsotaan sattuneeksi ensimmäisen tapahtuman sattumishetkellä.

2 artikla. Ensimmäisessä kappaleessa todetaan, että yleissopimuksella perustetaan öljyvahinkojen korvaamista varten kansainvälinen rahasto. Rahaston toiminnan tarkoituksena on suorittaa korvauksia tällaisista vahingoista milloin vastuuyleissopimus ei anna riittävää suojaa. Lisäksi sopimuksen tarkoituksena on keventää lisääntynyttä taloudellista vastuuta, jonka vastuuyleissopimus on sälyttänyt laivanisännille näistä vahingoista.

Artiklan toisessa kappaleessa määrätään, että rahasto on tunnustettava jokaisessa sopimusvaltiossa juridiseksi henkilöksi ja että jokaisen sopimusvaltion on tunnustettava rahaston johtaja sen lailliseksi edustajaksi.

3 artikla. Artikla sisältää määräykset yleissopimuksen maantieteellisestä soveltamisalasta.

Milloin on kysymys rahaston velvollisuudesta suorittaa korvausta vahinkoa kärsineelle, sovelletaan rahastoyleissopimusta vain vahinkoon, joka on syntynyt sopimusvaltion alueella. Kysymyksen ollessa rahaston velvollisuudesta suorittaa hyvitystä laivanisännälle ja tämän takaaajalle sovelletaan rahastoyleissopimusta vahinkoon, joka on syntynyt vastuuyleissopimukseen liittyneen valtion alueella edellyttäen,

että vahingon on aiheuttanut rahastoyleissopimukseen liittyneessä valtiossa rekisteröity tai sen lipun alla purjehtiva alus. Valtion alue käsittää myös sen aluevedet. Valtion alueella sattuneeseen vahinkoon rinnastetaan molemmissa tapauksissa torjuntatoimenpiteet, joihin on ryhdytty vahingon rajoittamiseksi tai estämiseksi. Rahastoyleissopimuksen soveltaminen kaikkiin niihin vahinkoihin, jotka aiheutuvat vastuuleissopimukseen liittyneiden valtioiden alueella, johtuu rahaston tavoitteesta vapauttaa laivanisännät vastuuleissopimuksen mukaan lisääntyneestä taloudellisesta vastuusta.

4 artikla. Artiklassa säännellään lähemmin rahaston velvollisuus maksaa korvausta vahinkoa kärsineelle, joka ei ole voinut saada täyttä korvausta vahingostaan. Kuten edellä mainittiin, ensimmäinen edellytys tällaisen velvoitteen olemassaololle on, että vahinko on syntynyt rahastosopimukseen liittyneessä valtiossa tai että torjuntatoimenpiteisiin on ryhdytty öljyvahingon estämiseksi tai rajoittamiseksi sellaisessa valtiossa.

Ensimmäisen kappaleen mukaan rahasto on korvausvelvollinen kolmessa tapauksessa. Ensiksikin rahasto on velvollinen maksamaan korvausta, milloin laivanisännälle ei ole vastuuleissopimuksen mukaan syntynyt vahinkovastuuta (esimerkiksi milloin viranomaisen on laiminlyönyt majakoiden ylläpidon). Toiseksi rahasto on maksuvelvollinen myös, milloin omistaja ei kykene täysin selviytymään vastuuleissopimuksen mukaisista taloudellisista velvoitteistaan ja vakuutus tai muu vakuus, joka mahdollisesti on vastuuleissopimuksen mukaan asetettu, on riittämätön. Rahasto on vastuussa myös, milloin omistaja on maksukyvytön ja vakuutus tai vakuus ei koske tiettyä vahinkoa. Tällä tarkoitetaan ensisijassa sellaista tapausta, että vahingon on aiheuttanut omistajan oma tahallinen toimenpide. Kolmanneksi rahasto on velvollinen maksamaan korvausta, jos omistajan vastuu on rajoitettu ja vahingot ylittävät hänen vastuurajansa vastuuleissopimuksen tai jonkun muun aikaisemman yleissopimuksen mukaan.

Tärkein rahaston korvausvelvollisuuden syntymistapaus lienee se, että vahingot ylittävät omistajan vastuurajan. Rahasto tulee siten korvausvelvolliseksi, milloin vastuuleissopimuksen mukaan saatu korvaus ei kata koko vahinkoa. Rahaston korvausvelvollisuus käsittää myös ne tapaukset, joissa omistajan vastuu on rajoitettu ennen 12 päivää joulukuuta 1971 tehtyjen muiden yleissopimusten mukaan.

Ensimmäinen kappale sisältää lisäksi määräyksen, että kohtuulliset kulut ja tappiot, jotka ovat aiheutuneet omistajalle hänen vapaaehtoisesti estäessään tai rajoittaessaan pilaantumisvahinkoa, on katsottava 4 artiklaa sovellettaessa pilaantumisvahinkoon verrattaviksi. Tämän määräyksen tarkoituksena on tehdä selväksi, että rahastosta maksetaan myös torjuntatoimenpiteistä aiheutuneet kustannukset.

Kuten jo on mainittu, korvaus maksetaan periaatteessa rahastosta niissä tapauksissa, joissa korvausta ei suoriteta vastuuleissopimuksen mukaan. Kuitenkaan ei pidetä mahdollisena, että rahasto on korvausvelvollinen kaikissa näissä tapauksissa. Pääsäännöstä tehdään eräitä poikkeuksia toisessa kappaleessa. Rahasto ei niin ollen vastaa vahingosta, joka on aiheutunut sotatoimesta, vihollisuuksista, sisällissodasta tai kapinasta. Se ei myöskään ole vastuussa vahingosta, joka on syntynyt sota-aluksesta tai muusta valtion muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin käytetystä aluksesta päässeestä tai päästetystä öljystä. Myöskään rahasto ei ole vahingosta vastuussa, ellei vahingonkorvauksen hakija voi todistaa vahingon aiheutuneen tapahtumasta, jossa on ollut osallisena yksi tai useampia aluksia. Käytännössä rahasto ei vastaa niistä vahingoista, jotka tuntematon alus on aiheuttanut.

Ensimmäisen kappaleen määräys rahaston velvollisuudesta maksaa korvausta, milloin omistaja ei ole vastuuleissopimuksen mukaan vastuussa, merkitsee siten tosiasiallisesti, että rahastolla on korvausvelvollisuus kolmessa tapauksessa, eli milloin vahingon on aiheuttanut luonnonilmiö, tahallinen kolmannen henkilön vahingonteko tai viranomaisten laiminlyönti huolehtia majakoiden ja muiden merenkulun apuvälineiden ylläpidosta.

Artiklan kolmanteen kappaleeseen sisältyy vastuuleissopimuksen 3 artiklan 3 kappalletta vastaava määräys korvauksen sovittamisesta siinä tapauksessa, että vahinkoa kärsinyt osaltaan on myötävaikuttanut vahinkoon. Jos vahinkoa kärsinyt on kokonaan tai osittain aiheuttanut vahingon tahallisesti tai tuottamuksellisesti, rahasto voidaan siten kokonaan tai osittain vapauttaa velvollisuudestaan maksaa hänelle korvausta. Sovittelu tapahtuu kansallisen lain mukaan.

Artiklan neljäs kappale sisältää määräyksiä rahaston vastuun rajoittamisesta. Jokaista vahinkotapahtumaa kohden on korvaussumman kokonaismäärä vastuuleissopimuksen ja rahas-

toyleissopimuksen mukaan yhteensä korkeintaan 450 miljoonaa frangia. Rahaston vastuu on rajoitettu tämän summan ja vahingosta todella maksetun korvauksen väliseen erotukseen.

Sellaiseen korvaukseen rinnastetaan, mitä rahasto voi olla velvollinen hyvittämään aluksen omistajalle 5 artiklan ensimmäisen kappaleen mukaan. Milloin kysymyksessä on poikkeuksellinen luonnonilmiö, on rahaston vastuu rajoitettu 450 miljoonaan frangiin, vaikka luonnonilmiö olisi aiheuttanut useita vahinkotapahtumia.

Artiklan viidenteen kappaleeseen sisältyy määräys sen tapauksen varalta, että yhteenlasketut vaateet ylittävät rahaston vastuurajan. Käytettävissä oleva summa on silloin jaettava siten, että jokaiselle korvaukseen oikeutetulle vastuuyleissopimuksen ja rahastoyleissopimuksen mukaan tuleva korvaus määräytyy saman osuuden mukaan vahvistetusta saatavasta.

Artiklan kuudennen kappaleen mukaan rahaston yleiskokous voi päättää edellämainitun 450 miljoonan frangin vastuurajan muuttamisesta. Yleiskokouksen on tehtävä tällainen päätös niiden kokemusten perusteella, joita on saatu sattuneista onnettomuuksista ja niistä johtuneista korvauksista, sekä rahan arvossa tapahtuneiden muutoksien perusteella. Vastuuraja ei kuitenkaan saa ylittää 900:aa miljoonaa frangia tai alittaa 450:tä miljoonaa frangia. Jos vastuurajaa on nostettu, yleiskokouksella on siis oikeus alentaa se jälleen 450 miljoonaan frangiin. Muutettua vastuurajaa on sovellettava niihin vahinkotapahtumiin, jotka sattuvat päätöstä seuranneen päivän jälkeen. Rahaston 2. yleiskokous päätti, että vastuu yhden öljyvahingon osalta korotetaan 4 päivästä huhikuuta 1979 lukien 675 miljoonaan frangiin.

Seitsemännessä ja kahdeksannessa kappaleessa on määräyksiä rahaston auttamisvelvollisuudesta vahinkotapauksissa sekä luotonannosta torjuntatoimen rahoittamiseksi.

5 artikla. Tässä artiklassa määrätään, kuinka rahaston on toteutettava toinen pätehtävänsä, nimittäin laivanisäntien vapauttaminen siitä lisääntyneestä taloudellisesta rasituksesta, joka heille on asetettu vastuuyleissopimuksessa. Kuten kolmannen artiklan ensimmäisen kappaleen kohdalla mainittiin, tämä artikla koskee vain rahastoyleissopimukseen liittyneen valtion aluksia, mutta sitä sovelletaan myös vahinkoon, jonka tällainen alus on aiheuttanut vastuuyleissopimukseen liittyneessä valtiossa, joka ei ole liittynyt rahastoyleissopimukseen.

Artiklan ensimmäisen kappaleen mukaan on rahaston suoritettava hyvitys laivanisännälle tai tämän takaajalle, toisin sanoen vakuutuksen antajalle tai muulle henkilölle, joka on asettanut vakuuden laivanisännän vastuusta, siltä osin kuin yhteenlaskettu vastuusumma vastuuyleissopimuksen mukaan ylittää 1500 frangia vastuutonnilta tai 125 miljoonaa frangia, jos viimeksi mainittu summa on alempi, mutta ei ylitä sitä vastuurajaa, joka vastuuyleissopimuksen mukaan on voimassa aluksen osalta (2 000 frangia tonnilta tai 210 miljoonaa frangia jos viimeksimainittu summa on alempi). Tätä velvollisuutta rahastolla ei kuitenkaan ole, jos omistaja itse tahallaan on aiheuttanut vahingon. Lukuun ottamatta tätä tapausta saa laivanisäntä tai hänen vakuutuksenantajansa tai se, joka on asettanut vakuuden, maksun rahastolta siihen määrään saakka kuin yhteenlaskettu ja maksettu vahingonkorvaus yhden ja saman vahinkotapahtuman vuoksi ylittää 1 500 frangia tonnilta tai 125 miljoonaa frangia jos tämä summa on pienempi. Tämä merkitsee, että rahasto huolehtii kustannuksista laivanisännän vastuun tämän osan jälleenvakuutuksesta.

Artiklan ensimmäisessä kappaleessa tarkoitetun vastuun osalta rahasto voi kuitenkin toisen kappaleen mukaan suoraan ottaa vastatakseen niistä velvollisuuksista, jotka muuten kuuluvat vakuutuksenantajalle tai vakuuden asettajalle. Rahasto tulee todellisuudessa silloin toimimaan vakuutuksen antajana. Tämä edellyttää kuitenkin, että rahaston yleiskokous on tehnyt tästä päätöksen ja että rahaston ohjesäännössä on määräys niistä ehdoista, joita on noudatettava rahaston tehdessä tällaisen toimenpiteen. Rahasto ottaa vastatakseen tästä velvollisuudesta vain edellyttäen, että laivanisäntä sitä pyytää ja että hän pitää voimassa riittävän vakuutuksen tai muun vakuuden, joka kattaa hänen vastuuyleissopimuksen mukaisen vastuunsa 1500 frangin määrään tonnilta tai 125 miljoonan frangin määrään asti sen mukaan, kumpi näistä summista on pienempi. Tätä vaihtoehtoa on edellytetty vastuuyleissopimuksen 7 artiklan ensimmäisessä kappaleessa. Esimerkkinä laivanisännän taloudellisesta vakuudesta mainitaan siellä pankkitakuun lisäksi kansainvälisen korvausrahaston antama todistus. Rahastosopimuksen tässä kappaleessa määrätään tämän mukaisesti, että jos rahasto ottaa vastatakseen mainitusta velvollisuudesta, laivanisännän on jokaisessa rahastovaltiossa katsottava täyttäneen vastuuyleissopimuksen mukaisen vakuuden

asettamisvelvollisuutensa vastuunsa siltä osalta, josta rahasto vastaa.

Toisin kuin ensimmäinen kappale toinen kappale ei sisällä määräystä, että rahasto on vastuusta vapaa, milloin laivanisäntä on tahallisesti aiheuttanut vahingon. Sellaista määräystä ei nimittäin tarvita. Toisessa kappaleessa tarkoitui tapauksissa rahastolla on laivanisäntään nähden sama asema kuin vakuutuksenantajalla ja rahasto on siten vastuusta vapaa, jos laivanisäntä on tahallaan aiheuttanut vahinkotapahtuman.

Tässä yhteydessä on mainittava, että rahasto voi laivanisännän tahallisen menettelyn johdosta tulla korvausvelvolliseksi vahinkoa kärsinyttä kohtaan siitä riippumatta esiintyykö rahasto laivanisäntään nähden jälleenvakuuttajana ensimmäisen kappaleen tarkoittamalla tavalla vai vakuutuksenantajana toisen kappaleen mukaan. Rahasto on nimittäin neljännen artiklan mukaan velvollinen maksamaan korvausta vahinkoa kärsineelle, milloin laivanisäntä on maksukyvytön ja vakuutus ei kata hänen vastuutaan. Rahasto ei siis voi, kuten muu vakuutuksenantaja, vedota vahinkoa kärsinyttä kohtaan siihen, että laivanisäntä on tahallisesti aiheuttanut vahingon. (Vrt. vastuuyleissopimuksen 7 artiklan 2 kappale.)

Edellytyksenä, että rahasto ensimmäisen kappaleen mukaan suorittaa korvausta laivanisännälle tai hänen vakuutuksenantajalleen, on kolmannen kappaleen mukaan, että alus täyttää tietyt turvallisuusvaatimukset. Rahasto voidaan siten kokonaan tai osittain vapauttaa tästä velvollisuudesta, jos alus laivanisännän virheen tai laiminlyönnin vuoksi ei täyttänyt eräiden kansainvälisten sopimusten asettamia vaatimuksia ja onnettomuus aiheutui kokonaan tai osittain tästä puutteesta. Tämä on voimassa siitä riippumatta, onko aluksen rekisteröintivaltio liittynyt kysymyksessä olevaan sopimukseen. Sopimukset, joita tämä määräys koskee, ovat vuoden 1954 kansainvälinen yleissopimus öljyn aiheuttaman meren saastunnan ehkäisemisestä siihen vuonna 1962 tehdyin muutoksin (SopS 6/59 ja 43/66); vuoden 1960 kansainvälinen yleissopimus ihmishengen turvallisuudesta merellä (SopS 33/65); vuoden 1966 kansainvälinen lastiviivayleissopimus (SopS 52/68) ja vuoden 1960 kansainväliset meriteiden säännöt, joiden sijaan on tullut rahaston ensimmäisen yleiskokouksen 17. marraskuuta 1978 tekemän päätöksen mukaisesti vuoden 1972 yleissopimus kansainvälisistä säännöistä yhteentörmäämisen ehkäisemiseksi merellä

(SopS 30/77). Määräys kattaa myös eräät näihin sopimuksiin tehdyt tärkeät muutokset ja niihin myöhemmin tehtävät tärkeät muutokset, kuitenkin sillä edellytyksellä, että muutokset ovat olleet voimassa vähintään 12 kuukautta ennen vahinkotapahtuman sattumista. Näiden muutosten tulee olla sellaisia, jotka on katsottu muutosta tehtäessä tärkeiksi näihin sopimuksiin sisältyvien erityismääräyksiensä mukaan. Jos edellä mainitun kolmannessa kappaleessa tarkoitetun sopimuksen tilalle on tullut uusi sopimus, se voi neljännen kappaleen mukaan eräin edellytyksin korvata rahastoyleissopimusta sovellettaessa kolmannessa kappaleessa mainitun sopimuksen.

Artiklan kuudennessa kappaleessa käsitellään tapausta, että rahasto on vakuutuksenantajan ominaisuudessa tämän artiklan toisen kappaleen mukaan maksanut korvausta vahinkoa kärsineelle ja vahinkoa aiheuttanut alus ei ole täyttänyt yllä mainittuja turvallisuusmääräyksiä. Rahastolla on silloin oikeus vaatia laivanisännältä takaisin sitä summaa, jonka rahasto on maksanut, siihen määrään saakka, josta rahasto olisi vapautunut, jollei se olisi ryhtynyt laivanisännän takaajaksi.

Artiklan seitsemännessä kappaleessa säädetään, että ne kohtuulliset uhraukset ja kustannukset, jotka laivanisäntä on vapaaehtoisesti suorittanut estääkseen tai rajoittaakseen vahinkoa, kuuluvat tätä artiklaa sovellettaessa hänen vastuurajoituksensa piiriin. Kun on kysymys laivanisännän oikeudesta saada hyvitystä rahastolta, rinnastetaan nämä kustannukset ja uhraukset laivanisännän vahinkoa kärsineelle maksaan korvaukseen.

6—9 artikla. Artiklat sisältävät prosessuaaliset määräykset, jotka koskevat vanhentumista, tuomiovaltaa, täytäntöönpanoa ja regressi- sekä sijaantulo-oikeutta.

10 artikla. Artikla sisältää määräykset siitä, kuka on velvollinen maksamaan rahastomaksuja.

Ensimmäisen kappaleen mukaan maksuvelvollisia ovat fyysiset ja juridiset henkilöt, jotka kalenterivuoden aikana jossakin rahastoyleissopimukseen liittyneessä valtiossa ovat vastaanottaneet enemmän kuin 150 000 tonnia meritse kuljetettua maksunalaista öljyä.

Öljymäärää laskettaessa otetaan huomioon maksunalainen öljy, joka on kuljetettu meritse sopimusvaltion satamaan tai ulkosatamaan, sekä maksunalainen öljy, joka merikuljetuksen jälkeen on purettu muussa kuin sopimusvaltiossa ja sen jälkeen kuljetettu mainittuun so-

pimusvaltioon muutoin kuin meritse. Viimeksi mainitussa tapauksessa öljy luetaan mukaan ainoastaan, kun se on ensimmäisen kerran otettu vastaan rahastoyleissopimukseen liittyneessä valtiossa sen jälkeen kun se on purettu muussa kuin sopimusvaltiossa. Ensimmäisen artiklan kolmannen kappaleen määritelmän mukaan maksunalainen öljy tarkoittaa raakaöljyä ja raskasta polttoöljyä.

Ainoastaan meritse kuljetettu öljy otetaan mukaan laskelmaan. Sitä vastoin kyseessä ei tarvitse olla kansainvälinen merikuljetus. Myös öljy, joka kuljetetaan meritse saman valtion eri satamien välillä, on maksunalaista öljyä. Jos öljy on merikuljetuksen jälkeen purettu valtiossa, joka ei ole liittynyt rahastoyleissopimukseen, ja sen jälkeen kuljetetaan sopimukseen liittyneeseen valtioon esimerkiksi öljyputkea pitkin, tämä öljy on myös otettava mukaan, kuitenkin vain silloin kun se ensimmäisen kerran vastaanotetaan rahastoyleissopimukseen liittyneessä valtiossa. Jos tätä öljyä uudelleen kuljetetaan meritse, se on pääsäännön mukaan maksunalaista joka kerran, kun se merikuljetuksen jälkeen otetaan vastaan rahastoyleissopimukseen liittyneessä valtiossa.

Periaatteessa maksuja rahastoon suorittavat vain ne, jotka ovat kalenterivuoden aikana vastaanottaneet yli 150 000 tonnia maksunalaista öljyä. Yleissopimuksen esitöiden aikana oltiin kuitenkin huolestuneita siitä, että maksuvelvollisuus voitaisiin välttää siten, että öljyntuotajat perustaisivat joukon muodollisesti itsenäisiä yksiköitä, joista jokainen ottaisi vastaan pienemmän määrän öljyä kuin maksuvelvollisuuden syntyminen edellyttää. Tämän estämiseksi otettiin esillä olevan artiklan toiseen kappaleeseen määräys, jonka mukaan maksu peritään samaan yritykseen tai etuyhteisöön kuuluvien laitosten yhteensä vastaanottamien öljymäärien mukaan. Tällainen tilanne on muun muassa olemassa tytäryhtiöiden ja yhteisomistuksessa olevien yhtiöiden osalta. Kysymys on kulloinkin ratkaistava kansallisen lainsäädännön mukaan.

11—12 artikla. Näissä artikloissa käsitellään rahastomaksujen laskemista.

Maksujärjestelmän perusajatuksena on, että rahastolla tulee olla pienehkö toimintapääoma, joka pääasiassa rahoitetaan kertamaksulla (perusmaksulla). Maksuvelvollisten on suoritettava perusmaksut kun valtio liittyy rahastoyleissopimukseen. Varat, jotka lisäksi tarvitaan, jotta rahasto voisi huolehtia velvollisuuksistaan, hankitaan vuosimaksujen muodossa.

Näistä maksuista ainoastaan osa on maksettava käteisellä. Vuosimaksujen loppuosa maksetaan vasta, kun tätä vaaditaan rahaston suorittamien korvausten perusteella. Näin vältetään tarpeettomien käteisvarojen kerääminen rahastolle.

Yleissopimuksen 11 artiklan mukaan perusmaksuksi vahvistetaan tietty summa maksunalaista öljytonnia kohden. Rahaston yleiskokouksen on määrättävä kahden kuukauden kuluessa yleissopimuksen voimaantulosta tämän summan suuruus. Tämä summa on mahdollisuuksien mukaan vahvistettava siten, että perusmaksut yhteensä nousevat 75 miljoonaan frangiin, jos maksut suoritetaan 90 %:sta koko maailmassa meritse kuljetetusta maksunalaista öljystä yleissopimuksen voimaantuloa edeltäneen vuoden aikana. Jokaisessa sopimusvaltiossa olevan maksuvelvollisen osalta on maksu laskettava sen öljymäärän perusteella, jonka hän on vastaanottanut tämän valtion yleissopimukseen liittymistä edeltäneen kalenterivuoden aikana. Maksu on suoritettava kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun sopimus astui voimaan kysymyksessä olevan valtion osalta. Rahaston yleiskokous vahvisti 1. yleiskokouksessaan, että perusmaksu on 0,04718 frangia tonnilta maksunalaista öljyä.

Yleissopimuksen 12 artiklan mukaan on vuosimaksujen suuruus vahvistettava yleiskokouksessa. Maksu on jokaisen maksuvelvollisen osalta laskettava tietyn summan mukaan tonnilla maksunalaista öljyä, jonka hän on kalenterivuoden aikana vastaanottanut. Maksun suuruutta määrättäessä on otettava huomioon rahaston hallintokulujen lisäksi ne kustannukset, jotka rahaston on vuosibudjettinsa mukaan maksettava vuoden aikana.

13 artikla. Artikla sisältää määräyksiä korosta ja erääntyneiden maksujen perimisestä.

Yleissopimus ei sisällä määräyksiä maksamattomalle perusmaksulle tulevasta korosta. Suomen oikeuden mukaan on kuitenkin voimassa yleinen periaate, että erääntynyt saaminen kasvaa korkoa. Nimenomaisen säännöksen puuttuessa koron suuruudesta sovelletaan kauppakaaren 9 luvun 8 ja 9 §:n mukaista korkoa. Maksuvelvollinen voidaan siis Suomen tuomioistuimessa velvoittaa maksamaan viivästyskorkoa erääntyneelle perusmaksulle 6 % siitä päivästä lukien, jota tarkoitetaan 11 artiklan 3 kappaleessa.

Toisessa kappaleessa määrätään, että sopimusvaltion on ryhdyttävä niihin lainsäädännöllisiin toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen rahastolle tulevien maksujen suorittamisen turvaami-

seksi, sikäli kuin kyseessä on valtion alueella vastaanotettu öljy. Sopimusvaltioiden velvollisuutena on siis ottaa lainsäädäntönsä säännöksiä, joiden perusteella rahasto voi tuomioistuimessa ajaa kannetta maksuvelvollista vastaan.

Kolmannen kappaleen mukaan rahaston johtaja on velvollinen ryhtymään toimenpiteisiin erääntyneiden maksujen perimiseksi. Yleiskokouksella on kuitenkin mahdollisuus tietyissä tapauksissa määrätä, että maksun perimisestä luovutaan.

14 artikla. Tässä artiklassa käsitellään sopimusvaltioiden vastuuta rahastomaksuista. Vaikka yleissopimustekstiin ei sisälly nimenomaista määräystä on periaatteena kuitenkin, että valtiot jotka liittyvät yleissopimukseen, eivät sitoudu itse vastaamaan maksujen suorittamisesta. Jokainen maksuvelvollinen vastaa hänelle kuuluvien maksujen suorittamisesta. Ensimmäisen kappaleen mukaan valtio voi kuitenkin antamalla erityisen ilmoituksen ottaa huolehtiakseen niistä velvoituksista, jotka kuuluvat tässä valtiossa oleville maksuvelvollisille.

15 artikla. Artiklassa määrätään valtioiden velvollisuudesta antaa rahastolle eräitä tietoja maksujen laskemista varten.

Yleissopimukseen liittynyt valtio on velvollinen antamaan rahastolle tiedot kaikista alueellaan olevista maksuvelvollisista ja näiden vastaanottamista öljymääristä. Rahaston ohjesäännössä annetaan lähempiä ohjeita tästä ilmoitusvelvollisuudesta.

16—33 artikla. Nämä artiklat sisältävät määräyksiä rahaston organisaatiosta ja hallinnosta.

Rahaston toimielimiä ovat yleiskokous, toimeenpaneva komitea ja sihteeristö. Yleiskokouksessa ovat kaikki jäsenvaltiot edustettuina. Toimeenpaneva komitea muodostettiin sen jälkeen kun 15 valtiota oli liittynyt yleissopimukseen. Tähän komiteaan kuuluu 1/3 jäsenvaltioista, kuitenkin vähintään 7 ja enintään 15 valtiota. Komitean jäsenet valitaan yleiskokouksen sääntömääräisessä istunnossa. Jäsenen toimikausi kestää yleiskokouksen seuraavan sääntömääräisen istunnon loppuun. Periaatteessa valtio saa olla toimeenpanevan komitean jäsenenä enintään kahtena peräkkäisenä toimikautena. Yleiskokouksen on toimeenpanevan komitean jäseniä valitessaan huolehdittava komitean jäsenpaikkojen tasapuolisesta maantieteellisestä jakautumisesta siten, että öljy-

jyasaastumisvaaralle erityisen alttiit sopimusvaltiot ja toisaalta suuren säiliöalustonniston omaavat sopimusvaltiot tulevat riittävästi edustetuiksi. Puolet komitean jäsenpaikoista tai, jos jäsenien luku on pariton, puolet vähennettynä yhdellä, on valittava niistä sopimusvaltioista, jotka edellisen vuoden aikana ovat vastaanottaneet suurimmat määrät maksunalaista öljyä. Ne valtiot, joiden öljyteollisuus vastaa suurimmasta osasta rahaston maksuista, saavat näin ollen merkittävän vaikutuksen toimeenpanevasa komiteassa. Näille paikoille valittavien valtioiden lukumäärä selviää 22 artiklan 2 kappaleeseen otetusta taulukosta. Kysymykseen tulevien valtioiden lukumäärä on suurin piirtein 1 1/2-kertainen verrattuna näille valtioille tuleviin komiteapaikkoihin. Näin vältetään muiden paitsi kaikkien eniten öljyä vastaanottavien maiden pysyvä edustautuminen toimeenpanevasa komiteassa.

Yleiskokous on rahaston korkein elin. Sen tulee muun muassa hyväksyä rahaston ohjesääntö, nimittää johtaja ja antaa tälle rahaston hallintoa koskevat ohjeet, hyväksyä budjetti ja määrätä maksujen suuruus, hyväksyä tilit, hyväksyä sopimukset rahastoa vastaan tehdyistä korvausvaatimuksista sekä valita toimeenpanevan komitean jäsenet. Yleiskokous kokontuu vuosittain. Jos yleiskokous on antanut toimeenpanevan komitean tehtäväksi hyväksyä tulo- ja menoarvion ja määrätä maksujen suuruuden, sen tarvitsee kuitenkin kokoontua vain joka toinen vuosi.

Rahaston hallintoa hoitaa johtajan alainen sihteeristö. Johtajan tehtäviin kuuluu muun muassa henkilökunnan ottaminen, maksujen periminen, rahaston varojen hallinnasta huolehtiminen, korvausvaatimusten käsitteleminen sekä tulo- ja menoarvion sekä tilinpäätöksen laatiminen. Yleiskokous tai toimeenpaneva komitea voi eräin edellytyksin määrätä, että johtaja saa joissakin tapauksissa tehdä lopullisia päätöksiä rahastolle esitetyissä korvauskysymyksissä.

Yleissopimus sisältää eräitä määräyksiä rahaston hallintokustannusten jakamisesta. Näiden kustannusten suorittaminen kuuluu rahastolle. Sopimusvaltiot saavat itse kuitenkin maksaa rahaston kokouksien osanottajien kustannukset. Edelleen yleiskokouksessa on määräyksiä äänestyksistä yleiskokouksessa ja toimeenpanevasa komiteassa. Eräät tärkeät päätökset vaativat määränemmistön. Esimerkkinä voidaan mainita, että 3/4:n enemmistö vaaditaan ra-

hastosta maksettavan korvauksen enimmäismäärän korottamiseen 4 artiklan 6 kappaleen nojalla.

34 artikla. Tämä artikla sisältää määräykset verovapaudesta ja valuutan siirrosta.

Rahasto on vapautettava sopimusvaltiossa kaikesta välittömästä verotuksesta sekä tulleista ja tuonti- ja vientimaksuista. Eräissä tapauksissa sopimusvaltioiden on mahdollisimman suuressa määrin vapautettava rahasto myös välillisistä veroista. Mitään erityisiä verohelpotuksia eivät sitä vastoin nauti ne henkilöt, jotka suorittavat maksuja rahastolle tai saavat tältä korvauksia. Edelleen määrätään, että maksujen ja suoritusten siirron rahastosta on saatava tapahtua ilman sopimusvaltioiden valuuttalainsäädännön asettamia esteitä.

Artikla sisältää myös määräyksen, jonka mukaan maksuvelvollisista rahastolle annettavia tietoja ei saa julkistaa rahaston ulkopuolella, paitsi milloin se on rahaston tehtävien hoidon kannalta ehdottoman välttämätöntä.

35—48 artikla. Yleissopimuksen 35 ja 36 artikla sisältävät siirtymämääräyksiä ja 37—48 artikla loppumääräyksiä.

Kuten on jo mainittu rahastoyleissopimus on vastuuyleissopimuksen liitännäinen ja sen 37 artiklan 4 kappaleessa todetaan, että rahastoyleissopimukseen saavat liittyä vain ne valtiot, jotka ovat liittyneet vastuuyleissopimukseen. Edelleen 41 artiklan 4 kappaleessa määrätään, että vastuuyleissopimuksen irtisanomisen katsotaan tarkoittavan myös rahastoyleissopimuksen irtisanomista.

Yleissopimus tulee 40 artiklan mukaan voimaan 90 päivää sen jälkeen kun vähintään 8 valtiota on liittynyt siihen. Lisäedellytyksenä sopimuksen voimaantulolle on kuitenkin, että näissä valtioissa olevat maksuvelvolliset ovat vastaanottaneet edellisen kalenterivuoden aikana yhteensä vähintään 750 miljoonaa tonnia maksunalaista öljyä. Tämä edellytys täyttyi 16 päivänä lokakuuta 1978, jolloin yleissopimus tuli voimaan.

Yleissopimuksen irtisanomista koskevat määräykset sisältyvät 41 ja 42 artiklaan. Niistä ongelmista, joita syntyy jos rahastosopimus lakkaa olemasta voimassa, säännellään 43 ja 44 artiklassa. Rahaston on täytettävä velvollisuutensa niiden onnettomuuksien osalta, jotka ovat sattuneet ennen kuin sopimus lakkasi olemasta voimassa. Tätä tarkoitusta varten on sillä oikeus periä riittävät maksusuoritukset.

3. Lakiehdotus.

1 §. Lainkohta sisältää tavanmukaisen blankettisäännöksen yleissopimusten lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta. Kuten edempänä on todettu, vastuuyleissopimuksen voimaansaattamiseen liittyvät yksityiskohtaiset valtiosisäiset säännökset ehdotetaan annettaviksi erillisellä lailla aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta. Rahastoyleissopimuksen voimaansaattamiseksi on sen sijaan tarpeen tässä laissa antaa myös erinäisiä soveltamissäännöksiä.

Rahastoyleissopimuksen valtiosisäisesti sovellettaviksi tulevia lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä ovat yleissopimuksen siviilioikeudelliset ja prosessioikeudelliset määräykset. Ensi sijassa nämä määräykset koskevat rahaston velvollisuutta maksaa korvausta vahinkoa kärsineelle (4 artikla) sekä suorittaa hyvitystä laivanisännälle tai vakuutusenantajalle (5 artikla). Lainsäädännön alaan kuuluvat myös määräykset kanneoikeuden vanhenemisesta rahastoa kohtaan (6 artikla), tuomiovallasta ja oikeudenkäynnistä (7 artikla), rahastoa vastaan annetun tuomion täytäntöönpanosta (8 artikla) sekä määräykset rahaston oikeudesta ajaa regressi- ja sijaantulokannetta (9 artikla). Samoin kuin määräykset yksityisten oikeussubjektien velvollisuudesta maksaa rahastolle perusmaksuja ja vuosimaksuja (10 artikla, 11 artiklan 1 ja 3 kappale ja 12 artiklan 2—4 ja 6 kappale), velvollisuudesta asettaa vakuusmaksuvelvollisuuden suorittamisesta (12 artiklan 5 kappale) sekä velvollisuudesta maksaa korkoa erääntyneille maksuerille (13 artiklan 1 kappale).

Tässä yhteydessä on myös käsiteltävä kysymystä, onko rahasto velvollinen maksamaan rahastoyleissopimuksen 4 artiklan 4 kappaleessa mainitun rajoitusmäärän lisäksi korkoa ja oikeudenkäyntikuluja. Kuten laiksi aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta annetun hallituksen esityksen perusteluissa on todettu, ei vastuuyleissopimus anna vastausta kysymykseen, onko aluksen omistaja velvollinen maksamaan vastuunrajoitusmääränsä lisäksi korkoa ja oikeudenkäyntikuluja. Tästä katsottiin johtuvan, että jokainen sopimusvaltio voi käsitellä tämän kysymyksen kansallisessa lainsäädännössään. Mainitun lakiehdotuksen 5 § sisältää säännöksen, jonka mukaan laivanisännällä ei ole oikeutta rajoittaa vastuutaan korkojen ja oikeudenkäyntikulujen osalta.

Myöskään rahastoyleissopimus ei sisällä edellä mainittua määräystä. Näin ollen voitaisiin päätyä samaan tulkintaan kuin vastuuyleissopimuksen osalta. Voidaan kuitenkin perustellusti sanoa, että tilanne rahastoyleissopimuksen osalta on hieman toinen. Rahastoyleissopimuksen 4 artiklan 4 kappaleen a kohdassa määrätään, että rahaston maksama määrä yhden vahinkotapahtuman johdosta yhdessä sen kanssa, mitä vastuuyleissopimuksen nojalla on maksettu, ei saa ylittää 450 miljoonaa frangia. Sama rajoitusmäärä on voimassa 4 kappaleen b kohdan mukaan niiden korvausten osalta, jotka rahasto on yhteensä velvollinen maksamaan silloin, kun luonnontapahtumasta on aiheutunut useita vahinkotapahtumia. Nämä määräykset voidaan tulkita siten, että rahasto ei ole velvollinen maksamaan mitään korvausta mainitun summan yli, ei edes korvausta oikeudenkäyntikuluista. Sitä vastoin on rahastoa pidettävä velvollisena aina maksamaan viivästyskorkea, vaikka 450 miljoonan frangin määrä siten ylitettäisiinkin.

Kysymystä ei siten ole ratkaistu rahastoyleissopimuksessa. On tärkeää, että tämä kysymys säännellään yhdenmukaisesti kaikissa sopimusvaltioissa. Tämä huomioon ottaen ei ole pidetty sopivana ottaa rahastoyleissopimuksen osalta lakiin tätä koskevia säännöksiä. Kysymys on otettava aikanaan käsiteltäväksi rahaston piirissä. Yleissopimuksia koskeneissa pohjoismaisissa neuvotteluissa vallitsi yksimielisyys sen suhteen, että Pohjoismaiden taholta tulisi pyrkiä saamaan aikaan sellainen ratkaisu, että rahasto olisi velvollinen maksamaan sekä korkoa että oikeudenkäyntikuluja yli rajoitusmäärän.

Niin kauan kuin kysymystä ei ole ratkaistu rahaston päätöksellä, lienee aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta annettavan lain 5 §:ää, sikäli kuin se koskee aluksen omistajan vastuuta maksaa korkoa ja oikeudenkäyntikuluja, sovellettava analogisesti.

2 §. Tässä pykälässä esitetään säädettäväksi rahaston regressi- ja sijaantulo-oikeudesta muita kuin aluksen omistajaa tai tämän vakuutusenantajaa kohtaan.

Rahastoyleissopimuksen 9 artiklan 2 kappale sisältää määräyksiä rahaston regressi- ja sijaantulo-oikeudesta muita kuin aluksen omistajaa tai tämän vakuutusenantajaa tai sitä kohtaan, joka on asettanut vakuuden laivaisännän vastuusta. Mainitussa kohdassa määrätään, ettei yleissopimuksella rajoiteta rahaston oikeuksia tässä suhteessa.

Edelleen määrätään, ettei rahaston sijaantulo-oikeus saa olla heikompä kuin korvausta tai hyvitystä saaneen henkilön vakuutuksenantajalla on. Muita määräyksiä rahaston oikeuksista tässä suhteessa ei yleissopimus sisällä, vaan kysymys jää ratkaistavaksi sovellettavan kansallisen lain nojalla.

Ilman nimenomaista säännöstä, olisi rahastolla mahdollisuus käyttää regressioikeutta yleisten vahingonkorvausoikeudellisten periaatteiden mukaisesti, toisin sanoen jokaista sellaista henkilöä kohtaan, joka tahallisesti tai tuottamuksellisesti on aiheuttanut öljyvahingon, josta rahasto on joutunut maksamaan korvausta. Rahasto saisi niissä tapauksissa laajemman regressioikeuden kuin yleensä tulee vakuutusenantajalle. Vakuutuslainsäädännön (132/33) 25 §:n 1 momentin mukaan saa vakuutusenantaja käyttää regressioikeutta ainoastaan sellaista kohtaan, joka tahallisesti tai törkeällä tuottamuksella on aiheuttanut vahingon, tai sellaista kohtaan, joka tuottamuksesta riippumatta vastaa vahingosta. Mainittu vakuutuslainsäädännön on kuitenkin dispositiivinen, joten vakuutusenantaja voi vakuutusopimuksessa pitää itselleen laajemman regressioikeuden sellaista kohtaan, joka on aiheuttanut vahingon törkeätä lievemmällä tuottamuksella.

Rahastoyleissopimuksen 9 artiklan 2 kappaleen johdosta ehdotetaan esillä olevassa pykälässä säädettäväksi, että rahasto saa käyttää regressioikeutta ainoastaan siinä laajuudessa kuin vakuutuslainsäädännön 25 §:n 1 momentissa säädetään.

On luonnollisesti toivottavaa, että rahaston regressioikeutta koskevat säännökset ja määräykset ovat yhdenmukaisia. Tähän voitaisiin yksinkertaisimmin päästä siten, että rahaston asianomaiset elimet tekisivät päätöksen, että rahasto ei käytä lainkaan regressioikeutta tai käyttää sitä ainoastaan määrättyissä tapauksissa.

3 §. Pykälään ehdotetaan otettavaksi laillista tuomioistuinta koskevat säännökset.

Määräykset siitä, minkä maan tuomioistuimet ovat kelpoisia käsittelemään kannetta rahastoa vastaan ovat rahastoyleissopimuksen 7 artiklan 1 ja 3 kappaleessa.

Esillä olevassa pykälässä ehdotetaan säädettäväksi, mikä tuomioistuin on kelpoinen käsittelemään sellaista kannetta rahastoa vastaan, joka rahastoyleissopimuksen mukaan käsitellään suomalaisessa tuomioistuimessa. Pykälässä ehdotetaan vastaavasti kuin aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvaa vastuuta koskevan lakiehdotuksen 18 §:ssä säädettäväksi, että kaik-

ki sellaiset kanteet käsitellään Helsingin raastuvanoikeudessa.

4 §. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi, miten 7 artiklan 6 kappaleessa tarkoitettu ilmoitus oikeudenkäynnistä tehdään rahastolle.

Mainitussa artiklassa määrätään, että milloin aluksen omistajaa tai hänen vakuutuksenantajaansa vastaan ajetaan korvauskannetta, on jutun jokaisella osapuolella oikeus ilmoittaa rahastolle oikeudenkäynnistä sovellettavan kansallisen lain säännösten mukaisesti. Esillä olevassa pykälässä ehdotetaan säädettäväksi, että nyt kysymyksessä olevaan ilmoitukseen sovelletaan kirjallista haastetta koskevia säännöksiä.

Jos ilmoitus on tehty edellä mainittujen säännösten mukaisesti, sitoo rahastoyleissopimuksen mukaan tuomiovaltaisen tuomioistuimen antama aluksen omistajaa tai tämän vakuutuksenantajaa koskeva päätös myös rahastoa, vaikka tämä ei olisikaan käyttänyt rahastoyleissopimuksen 7 artiklan 4 kappaleessa annettua mahdollisuutta osallistua oikeudenkäyntiin. Tämän edellytyksenä kuitenkin on, että rahasto on saanut ilmoituksen niin ajoissa ja sellaisella tavalla, että sillä on ollut todellisia mahdollisuuksia tarkoituksenmukaisella tavalla osallistua oikeudenkäyntiin.

Tässä yhteydessä on myös syytä todeta, että edellä mainittu ilmoitus katkaisee yleissopimuksen 6 artiklan nojalla rahastoa vastaan esitetävän kanteen vanhentumisajan.

5 §. Tässä pykälässä säädetään menettelystä sellaisen ulkomaalaisen tuomion täytäntöönpanosta, jonka rahastoyleissopimuksen 7 artiklan mukaan tuomiovaltainen tuomioistuin on antanut.

Rahastoyleissopimuksen 8 artikla sisältää määräyksen tuomioiden täytäntöönpanosta. Määräys viittaa pääasiassa vastuuyleissopimuksen 10 artiklaan. Määräys, joka vastaa vastuuyleissopimuksen 10 artiklaa, on ehdotettu otettavaksi aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta annettavan lain 19 §:ään. Mainittu pykälä sisältää säännöksiä toisessa sopimusvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpanosta Suomessa.

Edellä olevan perusteella ehdotetaan lakiin otettavaksi säännös, jonka mukaan rahastoa vastaan annetun tuomion täytäntöönpanossa so-

velletaan aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta annettavan lain 19 §:ää.

6 §. Lainkohta sisältää tavanmukaisen asetuksenantovaltuutuksen.

7 §. Ehdotettava laki ei voi tulla voimaan ennen kuin rahastoyleissopimus on tullut voimaan. Sen vuoksi ehdotetaan, että laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä päivänä.

Rahasto ei ole 35 artiklan mukaan velvollinen maksamaan korvausta tai hyvitystä sellaisten vahinkotapahtumien johdosta, jotka ovat sattuneet rahastoyleissopimuksen voimaantulon jälkeisten neljän ensimmäisen kuukauden aikana. Edelleen on todettava, ettei sellaiseen vahinkotapahtumaan perustuvaa korvausta, joka on sattunut 4—8 kuukauden kuluessa rahastoyleissopimuksen voimaantulosta, saa esittää rahastoa vastaan ennen viimeksi mainitun ajan kulumista. Näitä asioita koskevat säännökset on otettava lain voimaantuloa koskevaan asetukseen.

4. Voimaantulo.

Lain voimaantulosta ehdotetaan säädettäväksi asetuksella. Tarkoituksena on, että laki saatetaan voimaan, kun sopimukset on ratifioitu.

Edellä olevan nojalla ja hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti esitetään,

että Eduskunta hyväksyisi ne Brysselissä 20 päivän marraskuuta 1969 öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen ja Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 1971 öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisestä korvausrahaston perustamisesta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen määräykset, jotka vaativat Eduskunnan suostumuksen.

Koska mainitut yleissopimukset sisältävät määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta tehtyjen kansainvälisten yleissopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä sekä viimeksi mainitun yleissopimuksen soveltamisesta.

1 §.

Brysselissä 20 päivänä marraskuuta 1969 öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen sekä Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 1971 öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, jäljempänä rahastoyleissopimus, määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin niistä on sovittu.

2 §.

Määrän, jonka rahasto on maksanut korvauksena rahastoyleissopimuksen 4 artiklan nojalla tai hyvityksenä 5 artiklan nojalla, saa rahasto vaatia muulta kuin laivanisännältä ainoastaan vakuutuslainsäädännön (132/33) 25 §:n 1 momentissa mainituissa tapauksissa.

3 §.

Öljyvahinkojen korvaamista koskeva kanne, joka rahastoyleissopimuksen 7 artiklan 1 tai 3

kappaleen nojalla voidaan nostaa suomalaisessa tuomioistuimessa, on nostettava Helsingin raastuvanoikeudessa.

4 §.

Rahastoyleissopimuksen 7 artiklan 6 kappaleessa tarkoitettuun tiedonantoon on sovellettava kirjallisen haasteen tiedoksiantamista koskevia säännöksiä.

5 §.

Öljyvahingon korvaamista koskevan, rahastoyleissopimuksen 8 artiklan mukaisen tuomion täytäntöönpanoon sovelletaan aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta annetun lain (/) 19 §:ää.

6 §.

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

7 §.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä päivänä.

Helsingissä 18 päivänä tammikuuta 1980.

Tasavallan Presidentti

URHO KEKKONEN

Ulkoasiainministeri *Paavo Väyrynen*

(Suomennos)

KANSAINVÄLINEN YLEISSOPIMUS

öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta joh-
tuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta

Tämän yleissopimuksen osapuolina ovat
valtiot,

tietoisina irtolastina olevan öljyn maailman-
laajuisesta merikuljetuksesta aiheutuvista pilaan-
tusvaaroista,

vakuuttuneina siitä, että henkilöille, jotka
kärsivät vahinkoa aluksista päässeeseen tai pääs-
tetyyn öljyn aiheuttamasta pilaantumisesta, on
voitava taata riittävä korvaus,

haluten ottaa käytäntöön yhtenäiset kan-
sainväliset säännöt ja menettelytavat vastuu-
kysymyksen ratkaisemiseksi ja riittävän kor-
vauksen määräämiseksi sellaisissa tapauksissa,
ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Tässä yleissopimuksessa:

1. "Alus" tarkoittaa mitä tahansa mertakul-
kevaa alusta tyypistä riippumatta, joka kuljet-
taa öljyä irtolastina.

2. "Henkilö" tarkoittaa jokaista yksilöä,
yhteisöä tai julkista tai yksityistä laitosta, yh-
teisön muodosta riippumatta, sekä valtiota tai
valtion osaa.

3. "Omistaja" tarkoittaa henkilöä tai hen-
kilöitä, jotka on rekisteröity aluksen omis-
tajaksi tai, jollei rekisteröintiä ole tapahtunut,
aluksen omistavaa henkilöä tai omistavia hen-
kilöitä.

Valtiolle kuuluvan ja siinä valtiossa aluksen
käyttäjäksi rekisteröidyn yhtiön käytössä ole-
van aluksen "omistajalla" tarkoitetaan mainit-
tua yhtiötä.

INTERNATIONAL CONVENTION

on Civil Liability for Oil Pollution Damage

The States Parties to the present Conven-
tion,

conscious of the dangers of pollution posed
by the worldwide maritime carriage of oil in
bulk,

convinced of the need to ensure that ade-
quate compensation is available to persons
who suffer damage caused by pollution re-
sulting from the escape or discharge of oil
from ships,

desiring to adopt uniform international rules
and procedures for determining questions of
liability and providing adequate compensation
in such cases,

have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. "Ship" means any sea-going vessel and
any seaborne craft of any type whatsoever,
actually carrying oil in bulk as cargo.

2. "Person" means any individual or part-
nership or any public or private body, whether
corporate or not, including a State or any of
its constituent subdivisions.

3. "Owner" means the person or persons
registered as the owner of the ship or, in
the absence of registration, the person or
persons owning the ship.

However in the case of a ship owned by
a State and operated by a company which in
that State is registered as the ship's operator,
"owner" shall mean such company.

4. "Aluksen rekisteröintivaltio" tarkoittaa rekisteröityjen alusten osalta sitä valtiota, jossa alus on rekisteröitynä, ja rekisteröimättömien alusten osalta valtiota, jonka lipun alla alus purjehtii.

5. "Öljy" tarkoittaa mitä tahansa pysyväisluonteista öljyä, esimerkiksi raakaöljyä, polttoöljyä, raskasta dieselöljyä, voiteluöljyä ja valasöljyä, olipa se aluksessa lastina tai sellaisen aluksen säiliöissä.

6. "Pilaantumisivahinko" tarkoittaa öljyä kuljettavan aluksen ulkopuolella aiheutunutta menetystä tai vahinkoa, joka johtuu aluksesta päässeeseen tai päästetyn öljyn pilaavasta vaikutuksesta tapahtuipa se missä tahansa, ja tähän vahinkoon luetaan estämistoimenpiteistä aiheutuneet kulut sekä menetykset tai vahingot, jotka ovat aiheutuneet estämistoimenpiteistä.

7. "Estämistoimenpiteet" tarkoittavat mitä tahansa tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä, joihin kuka tahansa henkilö ryhtyy tapahtuman jälkeen pilaantumisivahingon estämiseksi tai minimoimiseksi.

8. "Tapahtuma" tarkoittaa sellaista tapahtumaa tai samaa alkuperää olevaa tapahtumasarjaa, joka aiheuttaa pilaantumisivahinkoa.

9. "Järjestö" tarkoittaa Valtioiden välistä neuvoa-antavaa merenkulkujärjestöä (IMCO).

2 artikla

Tämä yleissopimus koskee yksinomaan sellaista pilaantumisivahinkoa, joka aiheutuu sopimusvaltion alueella, aluemerellä tähän mukaan luettuna, ja sellaisia estämistoimenpiteitä, joihin ryhdytään sellaisen vahingon estämiseksi tai minimoimiseksi.

3 artikla

1. Lukuun ottamatta, mitä tämän artiklan 2 ja 3 kappaleessa on määrätty, aluksesta tapahtuman johdosta päässeeseen tai päästetyn öljyn aiheuttamasta pilaantumisivahingosta on vastuussa se, joka on tapahtumahetkellä tai, tapahtumasarjan ollessa kysymyksessä, ensimmäisen tapahtuman hetkellä ollut aluksen omistajana.

2. Omistaja ei ole pilaantumisivahingosta vastuussa, jos hän osoittaa, että vahinko:

a) on aiheutunut sotaan, vihollisuuteen, si-

4. "State of the ship's registry" means in relation to registered ships the State of registration of the ship, and in relation to unregistered ships the State whose flag the ship is flying.

5. "Oil" means any persistent oil such as crude oil, fuel oil, heavy diesel oil, lubricating oil and whale oil, whether carried on board a ship as cargo or in the bunkers of such a ship.

6. "Pollution damage" means loss or damage caused outside the ship carrying oil by contamination resulting from the escape or discharge of oil from the ship, wherever such escape or discharge may occur, and includes the costs of preventive measures and further loss or damage caused by preventive measures.

7. "Preventive measures" means any reasonable measures taken by any person after an incident has occurred to prevent or minimize pollution damage.

8. "Incident" means any occurrence, or series of occurrences having the same origin, which causes pollution damage.

9. "Organization" means the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization.

Article 2

This Convention shall apply exclusively to pollution damage caused on the territory including the territorial sea of a Contracting State and to preventive measures taken to prevent or minimize such damage.

Article 3

1. Except as provided in paragraphs 2 and 3 of this Article, the owner of a ship at the time of an incident, or where the incident consists of a series of occurrences at the time of the first such occurrence, shall be liable for any pollution damage caused by oil which has escaped or been discharged from the ship as a result of the incident.

2. No liability for pollution damage shall attach to the owner if he proves that the damage:

a) resulted from an act of war, hostilities.

sällissotaan tai kapinaan liittyneestä teosta tai laadultaan poikkeuksellisesta, väistämättömästä ja ylivoimaisesta luonnonilmiöstä, tai

b) on kokonaan aiheutunut kolmannen osapuolen vahingontekotarkoituksessa suorittamasta teosta tai laiminlyönnistä, tai

c) on kokonaan aiheutunut jonkin valtion tai muun merkkivalojen tai muiden merenkulun opasteiden pitoon velvollisen viranomaisen tämän tehtävänsä suorittamisessa tekemästä laiminlyönnistä tai muusta väärästä teosta.

3. Mikäli omistaja osoittaa pilaantumisvahingon johtuneen kokonaan tai osittain joko vahinkoa kärsineen henkilön omasta tahallisesta teosta tai laiminlyönnistä tahi huolimattomuudesta omistaja voidaan vapauttaa kokonaan tai osittain vastuusta tuota henkilöä kohtaan.

4. Omistajaa vastaan saa esittää korvausvaatimuksen pilaantumisvahingon takia ainoastaan tämän yleissopimuksen mukaisesti. Omistajan palveluskuntaa tai asiamiehiä vastaan vaatimusta pilaantumisvahingon vuoksi ei tämän yleissopimuksen nojalla tai muutenkaan saa esittää.

5. Tämän yleissopimuksen määräykset eivät vaikuta omistajan oikeuteen vaatia kolmansia osapuolia vastuuseen tapahtuneesta.

4 artikla

Milloin öljyä on päässyt tai päästetty kahdesta tai useammasta aluksesta ja tästä aiheutuu pilaantumisvahinkoa, kaikkien asianosaisten alusten omistajat ovat, ellei 3 artikla heitä tästä vapauta, yhdessä ja erikseen vastuussa kaikesta sellaisesta vahingosta, jota ei voida perustellusti eritellä.

5 artikla

1. Aluksen omistajalla on oikeus rajoittaa tähän yleissopimukseen perustuva vastuunsa erillisen tapahtuman osalta 2 000 frangin kokonaissummaan jokaista aluksen rekisteritonnin kohden. Tämä kokonaissumma ei kuitenkaan saa missään tapauksessa ylittää 210 miljoonaa frangia.

2. Mikäli tapahtuma on johtunut omistajan nimenomaisesta virheestä tai osallisuudesta, hänellä ei ole oikeutta käyttää hyväkseen tämän artiklan 1 kappaleessa määrättyä rajoitusta.

3. Voidakseen käyttää hyväkseen tämän artiklan 1 kappaleessa tarkoitettua rajoitusetua

civil war, insurrection or a natural phenomenon of an exceptional, inevitable and irresistible character, or

b) was wholly caused by an act or omission done with intent to cause damage by a third party, or

c) was wholly caused by the negligence or other wrongful act of any Government or other authority responsible for the maintenance of lights or other navigational aids in the exercise of that function.

3. If the owner proves that the pollution damage resulted wholly or partially either from an act or omission done with intent to cause damage by the person who suffered the damage or from the negligence of that person, the owner may be exonerated wholly or partially from his liability to such person.

4. No claim for compensation for pollution damage shall be made against the owner otherwise than in accordance with this Convention. No claim for pollution damage under this Convention or otherwise may be made against the servants or agents of the owner.

5. Nothing in this Convention shall prejudice any right of recourse of the owner against third parties.

Article 4

When oil has escaped or has been discharged from two or more ships, and pollution damage results therefrom, the owners of all the ships concerned, unless exonerated under Article 3, shall be jointly and severally liable for all such damage which is not reasonably separable.

Article 5

1. The owner of a ship shall be entitled to limit his liability under this Convention in respect of any one incident to an aggregate amount of 2,000 francs for each ton of the ship's tonnage. However, this aggregate amount shall not in any event exceed 210 million francs.

2. If the incident occurred as a result of the actual fault or privity of the owner, he shall not be entitled to avail himself of the limitation provided in paragraph 1 of this Article.

3. For the purpose of availing himself of the benefit of limitation provided for in para-

omistajan tulee muodostaa rahasto, joka vastaa hänen vastuurajansa täyttä summaa, jonkin sopimusvaltion oikeuteen tai muun asianomaisen viranomaisen luo, jossa 9 artiklan mukainen oikeuskäsittely pannaan vireille. Rahasto voidaan muodostaa joko tallettamalla asianmukainen summa tai esittämällä pankki- tai muu sellainen takuu, joka rahaston sijaintipaikkana olevan sopimusvaltion lainsäädännön mukaan voidaan hyväksyä ja jonka edellä tarkoitettu oikeus tai muu asianomainen viranomainen katsoo riittäväksi.

4. Rahasto on jaettava kantajien kesken heidän toteennäytettyjen vaatimustensa mukaisessa suhteessa.

5. Jos omistaja tai joku hänen palveluksessaan oleva, hänen asiamiehensä tai vakuutus- tai rahavakuudenantajansa on ennen rahaston jakamista maksanut kyseisen tapahtuman takia korvausta pilaantumisvahingosta, tuon henkilön tulee uutena velkojana enintään maksamaansa summaa vastaavasti saada samat oikeudet, joita korvauksen saanut henkilö olisi tämän yleissopimuksen nojalla nauttinut.

6. Tämän artiklan 5 kappaleessa tarkoitettua velkomisoikeuden voi saada muukin kuin siinä mainittu henkilö hänen pilaantumisvahingosta maksamansa korvauksen osalta, kuitenkin vain sikäli, kuin sovellettavissa oleva kansallinen lainsäädäntö tämän sallii.

7. Milloin omistaja tai muu henkilö näyttää toteen, että hänen ehkä myöhempanä ajankohdantana on pakko maksaa kokonaan tai osittain sellainen korvaussumma, jonka osalta hän olisi nauttinut tämän artiklan 5 tai 6 kappaleen mukaista velkomisoikeutta, jos korvaus olisi maksettu ennen rahaston jakamista, oikeus tai muu asianomainen viranomainen siinä valtiossa, johon rahasto on perustettu, voi määrätä riittävän rahasumman pantavaksi väliaikaisesti erilleen, jotta kyseinen henkilö voisi tuona myöhempanä ajankohtana ajaa läpi vaatimuksensa rahastoa kohtaan.

8. Vaatimukset kohtuullisiksi katsottavien kulujen tai uhrausten osalta, joita omistajalle on koitunut hänen vapaaehtoisesti estäessään tai minimoidessaan pilaantumisvahinkoa, rinnastetaan muihin rahastolle esitettäviin vaatimuksiin.

9. Tässä artiklassa mainittu frangi on yksikkö, joka vastaa 65 ½ milligrammaa kultaa

graph 1 of this Article the owner shall constitute a fund for the total sum representing the limit of his liability with the Court or other competent authority of any one of the Contracting States in which action is brought under Article 9. The fund can be constituted either by depositing the sum or by producing a bank guarantee or other guarantee, acceptable under the legislation of the Contracting State where the fund is constituted, and considered to be adequate by the Court or another competent authority.

4. The fund shall be distributed among the claimants in proportion to the amounts of their established claims.

5. If before the fund is distributed the owner or any of his servants or agents or any person providing him insurance or other financial security has as a result of the incident in question, paid compensation for pollution damage, such person shall, up to the amount he has paid, acquire by subrogation the rights which the person so compensated would have enjoyed under this Convention.

6. The right of subrogation provided for in paragraph 5 of this Article may also be exercised by a person other than those mentioned therein in respect of any amount of compensation for pollution damage which he may have paid but only to the extent that such subrogation is permitted under the applicable national law.

7. Where the owner or any other person establishes that he may be compelled to pay at a later date in whole or in part any such amount of compensation, with regard to which such person would have enjoyed a right of subrogation under paragraphs 5 or 6 of this Article, had the compensation been paid before the fund was distributed, the Court or other competent authority of the State where the fund has been constituted may order that a sufficient sum shall be provisionally set aside to enable such person at such later date to enforce his claim against the fund.

8. Claims in respect of expenses reasonably incurred or sacrifices reasonably made by the owner voluntarily to prevent or minimize pollution damage shall rank equally with other claims against the fund.

9. The franc mentioned in this Article shall be a unit consisting of sixty-five and a

hienoudeltaan 0.900. Tämän artiklan 1 kappalessa mainittu summa on muunnettava sen valtion kansalliseksi valuutaksi, johon rahasto perustetaan, ottamalla perustaksi tämän valuutan virallinen arvo mainittuun yksikköön näiden rahaston perustamispäivänä.

10. Tässä artiklassa tarkoitetaan aluksen vetoisuudella sen nettovetoisuutta lisätynä sillä määrällä, joka saadaan tekemällä bruttovetoisuudesta konehuonetilaa vastaava vähennys nettovetoisuuden määrittämiseksi. Kysymyksen ollessa aluksesta, jota ei voida mitata normaalin laivanmittaussääntöjen mukaisesti, aluksen vetoisuuden katsotaan olevan 40 prosenttia siitä tonneina (tonni = 2 200 naulaa) ilmaistusta öljymäärästä, jonka alus pystyy kuljettamaan.

11. Vakuutuksen tai muun rahavakuuden antaja on oikeutettu muodostamaan rahaston tämän artiklan mukaisesti samoilla ehdoilla ja vaikutukseltaan samanlaiseksi kuin on laita omistajan ollessa perustajana. Sanotunlainen rahasto voidaan perustaa myös omistajan nimenomaisen virheen tai osallisuuden varalta, mutta sen perustaminen ei siinä tapauksessa saa vaikuttaa haitallisesti kantajan oikeuksiin omistajaa kohtaan.

6 artikla

1. Milloin omistaja on tapahtuman jälkeen perustanut rahaston 5 artiklan mukaisesti ja on oikeutettu tietyllä tavalla rajoittamaan vastuunsa,

a) kenelläkään henkilöllä, joka esittää vaatimuksia tuon tapahtuman aiheuttaman pilaantumisvahingon vuoksi, ei ole mitään oikeutta esittää tällaista vaatimusta omistajan muuhun varallisuuteen;

b) sopimusvaltion oikeuden tai muun asianomaisen viranomaisen on määrättävä sellainen alus tai muu omistajalle kuuluva omaisuus vapauttavaksi, joka on pidätetty tapahtumasta aiheutuneen pilaantumisvahingon vuoksi esitetyn vaatimuksen takia, ja samoin vapautettava tällaisen pidätyksen välttämiseksi annettu pantti tai muu vakuus.

2. Edellä olevaa sovelletaan kuitenkin vain siinä tapauksessa, että kantajalla on pääsy rahastoa hoitavaan oikeuteen ja että rahasto on hänen vaatimustaan varten käytettävissä.

half milligrams of gold of millesimal fineness nine hundred. The amount mentioned in paragraph 1 of this Article shall be converted into the national currency of the State in which the fund is being constituted on the basis of the official value of that currency by reference to the unit defined above on the date of the constitution of the fund.

10. For the purpose of this Article the ship's tonnage shall be the net tonnage of the ship with the addition of the amount deducted from the gross tonnage on account of engine room space for the purpose of ascertaining the net tonnage. In the case of a ship which cannot be measured in accordance with the normal rules of tonnage measurement, the ship's tonnage shall be deemed to be 40 per cent of the weight in tons (of 2 240 lbs) of oil which the ship is capable of carrying.

11. The insurer or other person providing financial security shall be entitled to constitute a fund in accordance with this Article on the same conditions and having the same effect as if it were constituted by the owner. Such a fund may be constituted even in the event of the actual fault or privity of the owner but its constitution shall in that case not prejudice the rights of any claimant against the owner.

Article 6

1. Where the owner, after an incident, has constituted a fund in accordance with Article 5, and is entitled to limit his liability,

a) no person having a claim for pollution damage arising out of that incident shall be entitled to exercise any right against any other assets of the owner in respect of such claim;

b) the Court of other competent authority of any Contracting State shall order the release of any ship or other property belonging to the owner which has been arrested in respect of a claim for pollution damage arising out of that incident, and shall similarly release any bail or other security furnished to avoid such arrest.

2. The foregoing shall, however, only apply if the claimant has access to the Court administering the fund and the fund is actually available in respect of his claim.

7 artikla

1. Sopimusvaltiossa rekisteröidyn aluksen osalta, joka kuljettaa yli 2 000 tonnin öljymäärää irtolastina, on vaadittava pidettäväksi voimassa vakuutus tai muu rahavakuus (esimerkiksi pankkitakaus tai jonkin kansainvälisen korvausrahaston antama todistus) niitä summia vastaavasti, jotka määräytyvät sovellettaessa 5 artiklan 1 kappaleessa määrättyjä vastuurajoja hänen tämän yleissopimuksen mukaiselle vastuulleen pilaantumisvahingosta.

2. Jokaiselle alukselle on annettava todistus siitä, että vakuutus tai muu rahavakuus on tämän yleissopimuksen määräysten mukaisesti voimassa. Todistuksen antaa tai vahvistaa aluksen rekisteröintivaltion asianomainen viranomainen todettuaan tämän artiklan 1 kappaleessa olevat vaatimukset täytetyiksi. Todistus on laadittava liitteenä olevan mallin mukaiseksi ja sen on sisällettävä seuraavat tiedot:

- a) aluksen nimi ja rekisteröintisatama;
- b) omistajan nimi ja pääasiallinen toimipaikka;
- c) vakuuden laatu;
- d) vakuutuksen- tai muun vakuudenantajan nimi ja päätoimipaikka sekä tarvittaessa se toimipaikka, jossa vakuutus tai vakuus on annettu;
- e) todistuksen voimassaoloaika, joka ei saa ylittää vakuutuksen tai vakuuden voimassaoloaikaa.

3. Todistus on laadittava sen valtion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä, jossa se annetaan. Ellei käytetty kieli ole englanti eikä ranska, tekstiin on sisällytettävä käännös jomallekummalle näistä kielistä.

4. Todistuksen on seurattava mukana aluksella ja jäljennös siitä on talletettava aluksen rekisteriä pitävälle viranomaisille.

5. Vakuutus tai muu rahavakuus ei täytä tämän artiklan vaatimuksia, jos se voi lakata muista syistä kuin sille tämän artiklan 2 kappaleen nojalla asetetun voimassaoloajan päättymisen takia ennen kuin kolme kuukautta on kulunut siitä päivästä, jona sen päättymisestä ilmoitetaan tämän artiklan 4 kappaleessa tarkoitetuille viranomaisille, ellei todistusta ole luovutettu näille viranomaisille tai uutta todistusta annettu sanottuna aikana. Sama koskee vastaavasti jokaista muutosta, joka johtuu siitä,

Article 7

1. The owner of a ship registered in a Contracting State and carrying more than 2 000 tons of oil in bulk as cargo shall be required to maintain insurance or other financial security, such as the guarantee of a bank or a certificate delivered by an international compensation fund, in the sums fixed by applying the limits of liability prescribed in Article 5, paragraph 1 to cover his liability for pollution damage under this Convention.

2. A certificate attesting that insurance or other financial security is in force in accordance with the provisions of this Convention shall be issued to each ship. It shall be issued or certified by the appropriate authority of the State of the ship's registry after determining that the requirements of paragraph 1 of this Article have been complied with. This certificate shall be in the form of the annexed model and shall contain the following particulars:

- a) name of ship and port of registration;
- b) name and principal place of business of owner;
- c) type of security;
- d) name and principal place of business of insurer or other person giving security and, where appropriate, place of business where the insurance or security is established;
- e) period of validity of certificate which shall not be longer than the period of validity of the insurance or other security.

3. The certificate shall be in the official language or languages of the issuing State. If the language used is neither English nor French, the text shall include a translation into one of these languages.

4. The certificate shall be carried on board the ship and a copy shall be deposited with the authorities who keep the record of the ship's registry.

5. An insurance or other financial security shall not satisfy the requirements of this Article if it can cease, for reasons other than the expiry of the period of validity of the insurance or security specified in the certificate under paragraph 2 of this Article, before three months have elapsed from the date on which notice of its termination is given to the authorities referred to in paragraph 4 of this Article, unless the certificate has been surrendered to these authorities or a new certi-

ettei vakuutus tai vakuus enää täytä tämän artiklan vaatimuksia.

6. Rekisteröintivaltion tulee tämän artiklan määräysten mukaisesti määrätä todistuksen antamis- ja voimassaoloehdot.

7. Jonkin sopimusvaltion nimissä annetut tai vahvistetut todistukset on hyväksyttävä muissa sopimusvaltioissa tämän yleissopimuksen tarkoittamassa mielessä ja muiden sopimusvaltioiden on katsottava ne niissä yhtä lailla voimassa oleviksi kuin omassa maassa annetut tai vahvistetut todistukset. Jokin sopimusvaltio voi milloin tahansa neuvotella tietyn aluksen rekisteröintivaltion kanssa uskoessaan, ettei todistuksessa mainittu vakuutuksenantaja tai takaaja pysty täyttämään tässä yleissopimuksessa määrättyjä velvollisuuksia.

8. Korvausvaatimus pilaantumisvahingon takia voidaan esittää suoraa vakuutuksenantajalle tai muulle henkilölle, joka on mennyt rahatakuuseen omistajan vastuusta pilaantumisvahinkoon nähden. Tällaisessa tapauksessa vastaaja voi, omistajan nimenomaiseen virheeseen tai osallisuuteen katsomatta, käyttää hyväkseen 5 artiklan 1 kappaleessa määrättyjä vastuurajoja. Hän voi edelleen käyttää samoja puolustautumiskeinoja (lukuun ottamatta omistajan julistamista vararikoon tai hänen toimintansa lopettamista), joihin omistaja itse olisi saanut turvautua. Lisäksi vastaaja voi puolustautua sillä, että pilaantumisvahinko on aiheutunut omistajan omasta tahallisuudesta väärästä menettelystä, mutta sen sijaan vastaaja ei saa puolustautua millään muulla sellaisilla keinoilla, joihin hän olisi saanut turvautua omistajan ryhtyessä oikeustoimiin häntä vastaan. Vastaajalla on kaikissa tapauksissa oltava oikeus vaatia omistajaa mukaan oikeudenkäyntiin.

9. Kaikki tämän artiklan 1 kappaleen nojalla voimassa pidettävästä vakuutuksesta tai muusta rahavakuudesta maksettavat rahasumat on käytettävä yksinomaan tämän yleissopimuksen mukaisten vaatimusten täyttämiseen.

10. Sopimusvaltio ei saa sallia tässä artiklassa tarkoitetun kansallisuustunnuksiensa turvin kulkevan aluksen liikennöimistä, jollei alusta varten ole annettu todistusta tämän artiklan 2 tai 12 kappaleen mukaisesti.

ificate has been issued within the said period. The foregoing provisions shall similarly apply to any modification which results in the insurance or security no longer satisfying the requirements of this Article.

6. The State of registry shall, subject to the provisions of this Article, determine the conditions of issue and validity of the certificate.

7. Certificates issued or certified under the authority of a Contracting State shall be accepted by other Contracting States for the purposes of this Convention and shall be regarded by other Contracting States as having the same force as certificates issued or certified by them. A Contracting State may at any time request consultation with the State of a ship's registry should it believe that the insurer or guarantor named in the certificate is not financially capable of meeting the obligations imposed by this Convention.

8. Any claim for compensation for pollution damage may be brought directly against the insurer or other person providing financial security for the owner's liability for pollution damage. In such case the defendant may, irrespective of the actual fault or privity of the owner, avail himself of the limits of liability prescribed in Article 5, paragraph 1. He may further avail himself of the defences (other than the bankruptcy or winding up of the owner) which the owner himself would have been entitled to invoke. Furthermore, the defendant may avail himself of the defence that the pollution damage resulted from the wilful misconduct of the owner himself, but the defendant shall not avail himself of any other defence which he might have been entitled to invoke in proceedings brought by the owner against him. The defendant shall in any event have the right to require the owner to be joined in the proceedings.

9. Any sums provided by insurance or by other financial security maintained in accordance with paragraph 1 of this Article shall be available exclusively for the satisfaction of claims under this Convention.

10. A Contracting State shall not permit a ship under its flag to which this Article applies to trade unless a certificate has been issued under paragraph 2 or 12 of this Article.

11. Jollei tämän artiklan määräyksistä muuta johdu, jokaisen sopimusvaltion on kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti huolehdittava siitä, että vakuutus tai muu vakuus on tämän artiklan 1 kappaleessa selostetussa laajuudessa voimassa jokaisen sellaisen aluksen osalta rekisteröintipaikasta riippumatta, joka saapuu sen alueella olevaan satamaan tai lähtee sellaisesta satamasta taikka joka saapuu sen alueella olevaan ulkosatamaan tai lähtee sellaisesta satamasta, jos alus tuolloin kuljettaa lastina yli 2 000 tonnin suuruisia irtoöljyerä.

12. Jollei jonkin sopimusvaltion omistaman aluksen osalta pidetä voimassa vakuutusta tai muuta rahavakuutusta, tuota valtiota sitovia tämän artiklan määräyksiä ei sovelleta tuohon alukseen, mutta aluksen on kuitenkin kuljetettava mukanaan rekisteröintivaltionsa asianomaisten viranomaisten antamaa todistusta, jossa todetaan aluksen kuuluvan tuon valtion omistukseen ja aluksen vastuun olevan katettu 5 artiklan 1 kappaleessa määrättyissä rajoissa. Todistuksen on noudatettava mahdollisimman tarkoin tämän artiklan 2 kappaleessa mainittua mallia.

8 artikla

Tämän yleissopimuksen mukaiset korvaussensaantioikeudet lakkaavat, jollei sen nojalla ryhdytä oikeustoimiin kolmen vuoden kuluessa vahingon tapahtumapäivästä lukien. Missään tapauksessa ei oikeustoimiin kuitenkaan saa ryhtyä sen jälkeen, kun vahingon aiheuttaneesta tapahtumasta on kulunut kuusi vuotta. Milloin kysymyksessä on tapahtumasarja, mainittu kuuden vuoden ajanjakso lasketaan ensimmäisestä tapahtumasta.

9 artikla

1. Milloin tapahtuma on aiheuttanut pilaantumisvahinkoa yhden tai useamman sopimusvaltion alueella, aluemeret mukaan luettuina, tai milloin on ryhdytty estämistoimenpiteisiin pilaantumisvahingon estämiseksi tai minimoimiseksi tuolla alueella, aluemi mukaan luettuina, saa korvausvaatimuksen panna vireille ainoastaan asianomaisen sopimusvaltion tai valtioiden tuomioistuimissa. Vastajalle on annettava sellaisista vaatimuksista asianmukainen tieto.

2. Jokaisen sopimusvaltion on huolehdittava siitä, että sen tuomioistuimilla on tarpeellinen toimivalta vireille pantavien korvausvaatimusten käsittelemiseksi.

11. Subject to the provisions of this Article, each Contracting State shall ensure, under its national legislation, that insurance or other security to the extent specified in paragraph 1 of this Article is in force in respect of any ship, wherever registered, entering or leaving a port in its territory, or arriving at or leaving on off-shore terminal in its territorial sea, if the ship actually carries more than 2 000 tons of oil in bulk as cargo.

12. If insurance or other financial security is not maintained in respect of a ship owned by a Contracting State, the provisions of this Article relating thereto shall not be applicable to such ship, but the ship shall carry a certificate issued by the appropriate authorities of the State of the ship's registry stating that the ship is owned by that State and that the ship's liability is covered within the limits prescribed by Article 5, paragraph 1. Such a certificate shall follow as closely as practicable the model prescribed by paragraph 2 of this Article.

Article 8

Rights of compensation under this Convention shall be extinguished unless an action is brought thereunder within three years from the date when the damage occurred. However, in no case shall an action be brought after six years from the date of the incident which caused the damage. Where this incident consists of a series of occurrences, the six years' period shall run from the date of the first such occurrence.

Article 9

1. Where an incident has caused pollution damage in the territory including the territorial sea of one or more Contracting States, or preventive measures have been taken to prevent or minimize pollution damage in such territory including the territorial sea, actions for compensation may only be brought in the Courts of any such Contracting State or States. Reasonable notice of any such action shall be given to the defendant.

2. Each Contracting State shall ensure that its Courts possess the necessary jurisdiction to entertain such actions for compensation.

3. Kun 5 artiklan mukainen rahasto on muodostettu, ainoastaan rahaston sijaintivaltion tuomioistuimet ovat päteviä ratkaisemaan erillaiset rahaston osittelua ja jakamista koskevat asiat.

10 artikla

1. Edellä olevan 9 artiklan mukaisesti toimivaltaisen tuomioistuimen julistama tuomio, johon ei enää voida tavalliseen tapaan hakea muutosta ja joka siis on asianomaisessa valtiossa täytäntöön pantavissa, on tunnustettava jokaisessa sopimusvaltiossa, paitsi milloin:

a) tuomio perustuu petokseen; tai

b) vastaaja ei ollut saanut vaadittavaa asianmukaista tietoa eikä asiaankuuluvaa tilaisuutta esittää kantaansa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen mukaisesti tunnustettu tuomio on voitava panna täytäntöön missä tahansa sopimusvaltiossa heti, kun tuossa valtiossa vaadittavat muodollisuudet on täytetty. Muodollisuudet eivät saa kuitenkaan johtaa jutun uusintakäsittelyyn sen olennaisimmilta osilta.

11 artikla

1. Tätä yleissopimusta ei sovelleta sellaisiin valtion omistuksessa tai käytössä oleviin sota- tai muihin aluksiin, jotka tapahtumahetkellä ovat yksinomaan valtion muussa kuin kaupallisessa palveluksessa.

2. Sopimusvaltion omistuksessa olevien ja kaupallisiin tarkoituksiin käytettävien alusten osalta kukin valtio on velvollinen vastaamaan 9 artiklassa esitetyn lainkäyttövallan mukaisesti, ja luopumaan kaikista puolustautumiskeinoista, jotka sille suvereenisena valtiona kuuluvat.

12 artikla

Tämä yleissopimus kumoaa kaikki kansainväliset yleissopimukset, jotka ovat voimassa taikka allekirjoitusta, ratifioimista tai liittymistä varten avoinna sinä päivänä, jolloin tämä yleissopimus avataan allekirjoitettavaksi, niiltä osin kuin mainitut yleissopimukset olisivat tämän yleissopimuksen kanssa ristiriidassa; tämän artiklan määräykset eivät kuitenkaan saa vai-

3. After the fund has been constituted in accordance with Article 5 the Courts of the State in which the fund is constituted shall be exclusively competent to determine all matters relating to the apportionment and distribution of the fund.

Article 10

1. Any judgment given by a Court with jurisdiction in accordance with Article 9 which is enforceable in the State of origin where it is no longer subject to ordinary forms of review, shall be recognized in any Contracting State, except:

a) where the judgment was obtained by fraud; or

b) where the defendant was not given reasonable notice and a fair opportunity to present his case.

2. A judgment recognized under paragraph 1 of this Article shall be enforceable in each Contracting State as soon as the formalities required in that State have been complied with. The formalities shall not permit the merits of the case to be re-opened.

Article 11

1. The provisions of this Convention shall not apply to warships or other ships owned or operated by a State and used, for the time being, only on Government non-commercial service.

2. With respect to ships owned by a Contracting State and used for commercial purposes, each State shall be subject to suit in the jurisdictions set forth in Article 9 and shall waive all defences based on its status as a sovereign State.

Article 12

This Convention shall supersede any International Conventions in force or open for signature, ratification or accession at the date on which the Convention is opened for signature, but only to the extent that such Conventions would be in conflict with it; however, nothing in this Article shall affect the obligations of Contracting States to non-Con-

kuttaa sellaisiin velvollisuuksiin, joita sopimusvaltioilla on sanottujen muiden yleissopimusten nojalla tähän yleissopimukseen kuulumattomia valtioita kohtaan.

13 artikla

1. Tämä yleissopimus on avoinna allekirjoittamista varten 31 päivään joulukuuta 1970 sekä on sen jälkeen avoinna liittymistä varten.

2. Yhdistyneiden Kansakuntien tai sen erityisjärjestöjen tahi Kansainvälisen atomienergiajärjestön jäsenvaltiot samoin kuin Kansainvälisen tuomioistuimen perussäännön osapuolet voivat tulla tämän yleissopimuksen osapuoliksi:

- a) allekirjoittamalla sen tekemättä ratifiointia tai hyväksymistä koskevaa varaamaa;
- b) allekirjoittamalla sen ratifiointia tai hyväksymistä koskevin varauhin, jota seuraa ratifiointi tai hyväksyminen; tai
- c) liittymällä siihen.

14 artikla

1. Ratifiointi, hyväksyminen tai liittyminen on suoritettava tallettamalla järjestön pääsihteerin huostaan sitä koskeva virallinen asiakirja.

2. Jokaisen ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan, joka talletetaan vasta sen jälkeen, kun yleissopimuksen osalta on tullut voimaan kaikkia senhetkisiä sopimusvaltioita sitova muutos, tai sen jälkeen kun kaikki asianomaisen muutoksen voimaantulon edellyttämät toimenpiteet noiden sopimusvaltioiden osalta on suoritettu, on katsottava koskevan yleissopimusta sen muutetussa muodossa.

15 artikla

1. Tämä yleissopimus tulee voimaan yhdeksäntenäkymmenentenä päivänä sen päivän jälkeen, jolloin kahdeksan valtion — näiden joukossa viisi sellaista valtiota, joissa kussakin on vähintään 1 000 000 bruttorekisteritonniin edestä säiliöaluksia — hallitukset ovat joko allekirjoittaneet sen tekemättä ratifiointia tai hyväksymistä koskevaa varaamaa tai ovat tallettaneet ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa järjestön pääsihteerin huostaan.

2. Tämä yleissopimus tulee voimaan jokaisen valtion osalta, joka sen myöhemmin rati-

tracting States arising under such International Conventions.

Article 13

1. The present Convention shall remain open for signature until 31 December 1970 and shall thereafter remain open for accession.

2. States Members of the United Nations or any of the Specialized Agencies or of the International Atomic Energy Agency or Parties to the Statute of the International Court of Justice may become Parties to this Convention by:

- a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval;
- b) signature subject to ratification, acceptance or approval followed by ratification, acceptance or approval; or
- c) accession.

Article 14

1. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Secretary-General of the Organization.

2. Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the entry into force of an amendment to the present Convention with respect to all existing Contracting States, or after the completion of all measures required for the entry into force of the amendment with respect to those Contracting States shall be deemed to apply to the Convention as modified by the amendment.

Article 15

1. The present Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date on which Governments of eight States including five States each with not less than 1 000 000 gross tons of tanker tonnage have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval or have deposited instruments of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the Organization.

2. For each State which subsequently ratifies, accepts, approves or accedes to it the

fioi tai hyväksyy tai siihen liittyy, yhdeksäntenä päivänä sen jälkeen, kun valtio on tallettanut asianmukaisen asiakirjansa.

16 artikla

1. Sopimusvaltio voi irtisanoa tämän yleissopimuksen milloin tahansa sen päivän jälkeen, jolloin yleissopimus on tullut sen osalta voimaan.

2. Irtisanominen on tehtävä tallettamalla sitä koskeva asiakirja järjestön pääsihteerin huostaan.

3. Irtisanominen tulee voimaan yhden vuoden tai irtisanomista koskevassa asiakirjassa osoitettavan pitemmän ajan kuluttua siitä, kun asiakirja on talletettu järjestön pääsihteerin huostaan.

17 artikla

1. Yhdistyneiden Kansakuntien, milloin se on alueen hallintoviranomainen, tai alueen kansainvälisistä suhteista vastaavan sopimusvaltion, on, tämän yleissopimuksen saattamiseksi voimaan jollakin alueella, ensi tilassa neuvoteltava tuon alueen asianomaisten viranomaisten kanssa tai ryhdyttävä muihin sopiviin toimenpiteisiin, ja se voi milloin tahansa kirjallisesti selittää järjestön pääsihteerille, että tätä yleissopimusta sovelletaan myös kyseisen alueen osalta.

2. Tämä yleissopimus tulee asiaa koskevan ilmoituksen vastaanottamispäivästä tai muusta siinä osoitetusta päivästä alkaen voimaan ilmoituksessa mainitun alueen osalta.

3. Yhdistyneet Kansakunnat tai tämän artiklan 1 kappaleen mukaisen ilmoituksen tehnyt sopimusvaltio voi milloin tahansa sen päivän jälkeen, jolloin yleissopimus tulee sanotulla tavalla voimaan jonkin alueen osalta, selittää kirjallisesti asiasta järjestön pääsihteerille ilmoittamalla, että tätä yleissopimusta ei enää sovelleta tuon ilmoitetun alueen osalta.

4. Tämä yleissopimus lakkaa olemasta voimassa edellä mainitulla tavalla ilmoitetun alueen osalta yhden vuoden tai ilmoituksessa mainitun muun pitemmän ajan kuluttua siitä päivästä, jolloin järjestön pääsihteerin vastaanotti ilmoituksen.

present Convention shall come into force on the ninetieth day after deposit by such State of the appropriate instrument.

Article 16

1. The present Convention may be denounced by any Contracting State at any time after the date on which the Convention comes into force for that State.

2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument with the Secretary-General of the Organization.

3. A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after its deposit with the Secretary-General of the Organization.

Article 17

1. The United Nations, where it is the administering authority for a territory, or any Contracting State responsible for the international relations of a territory, shall as soon as possible consult with the appropriate authorities of such territory or take such other measures as may be appropriate, in order to extend the present Convention to that territory and may at any time by notification in writing to the Secretary-General of the Organization declare that the present Convention shall extend to such territory.

2. The present Convention shall, from the date of receipt of the notification or from such other date as may be specified in the notification, extend to the territory named therein.

3. The United Nations, or any Contracting State which has made a declaration under paragraph 1 of this Article may at any time after the date on which the Convention has been so extended to any territory declare by notification in writing to the Secretary-General of the Organization that the present Convention shall cease to extend to any such territory named in the notification.

4. The present Convention shall cease to extend to any territory mentioned in such notification one year, or such longer period as may be specified therein, after the date of receipt of the notification by the Secretary-General of the Organization.

18 artikla

1. Järjestö voi järjestää kokouksen tämän yleissopimuksen tarkistamiseksi tai muuttamiseksi.

2. Järjestön tulee järjestää sopimusvaltioiden kokous tämän yleissopimuksen tarkistamiseksi tai muuttamiseksi vähintään kolmasosan jäsenvaltioista tätä pyytäessä.

19 artikla

1. Tämä yleissopimus talletetaan järjestön pääsihteerin huostaan.

2. Järjestön pääsihteerin tulee:

a) ilmoittaa kaikille yleissopimuksen allekirjoittaneille tai siihen liittyneille valtioille

(i) jokaisesta uudesta allekirjoittamisesta tai asiakirjan tallettamisesta ja niiden tapahtumispäivästä;

(ii) jokaisesta tämän yleissopimuksen irtisanomista koskevan asiakirjan tallettamisesta ja tallettamispäivästä;

(iii) tämän yleissopimuksen 17 artiklan 1 kappaleen mukaisesta yleissopimuksen ulottamisesta koskemaan jotakin aluetta ja tällaisen voimassaolon saman artiklan 4 kappaleen määräysten mukaisesta päättymisestä, mainiten vastavasti aina päivän, jolloin tämän yleissopimuksen voimassaolo alkaa tai päättyy;

b) toimittaa tästä yleissopimuksesta oikeiksi todistetut jäljennökset kaikille allekirjoittajavaltioille ja kaikille tähän yleissopimukseen liittyville valtioille.

20 artikla

Heti tämän yleissopimuksen tultua voimaan järjestön pääsihteerin tulee toimittaa sen teksti Yhdistyneiden Kansakuntien sihteeristölle Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaisesti kirjattavaksi ja julkaistavaksi.

21 artikla

Tämä yleissopimus on laadittu yhtenä ainoana englannin- ja ranskankielisenä kappaleena, jotka molemmat ovat yhtä todistusvoimaisia. Yleissopimuksesta laaditaan viralliset espanjan- ja venäjänkieliset käännökset, jotka talletetaan yhdessä allekirjoitetun alkuperäiskappaleen kanssa.

Article 18

1. A Conference for the purpose of revising or amending the present Convention may be convened by the Organization.

2. The Organization shall convene a Conference of the Contracting States for revising or amending the present Convention at the request of not less than one-third of the Contracting States.

Article 19

1. The present Convention shall be deposited with the Secretary-General of the Organization.

2. The Secretary-General of the Organization shall:

a) inform all States which have signed or acceded to the Convention of

(i) each new signature or deposit of instrument together with the date thereof;

(ii) the deposit of any instrument of denunciation of this Convention together with the date of the deposit;

(iii) the extension of the present Convention to any territory under paragraph 1 of Article 17 and of the termination of any such extension under the provisions of paragraph 4 and that Article stating in each case the date on which the present Convention has been or will cease to be so extended;

b) transmit certified true copies of the present Convention to all Signatory States and to all States which accede to the present Convention.

Article 20

As soon as the present Convention comes into force, the text shall be transmitted by the Secretary-General of the Organization to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 21

The present Convention is established in a single copy in the English and French languages, both texts being equally authentic. Official translations in the Russian and Spanish languages shall be prepared and deposited with the signed original.

Tämän vakuudeksi allekirjoittaneet, hallituksensa asianmukaisesti siihen valtuuttamina, ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Tehty Brysselissä 29 päivänä marraskuuta 1969.

(Allekirjoitukset)

In witness whereof the undersigned being duly authorized by their respective Governments for that purpose have signed the present Convention.

Done at Brussels this twenty-ninth day of November 1969.

(Signatures)

Liite

Todistus vakuutuksen tai muun rahavakuuden voimassaolosta kattamaan siviilioikeudellisen vastuun öljyn aiheuttamasta pilaantumsvahingosta

Annettu öljyn aiheuttamasta pilaantumsvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta tehdyn kansainvälisen vuoden 1969 yleissopimuksen 7 artiklan määräysten mukaisesti.

Aluksen nimi	Numero- tai kirjaintunnus	Rekisteröintipaikka	Omistajan nimi ja osoite

Täten todistetaan, että edellä mainitun aluksen osalta on voimassa öljyn aiheuttamasta pilaantumsvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta tehdyn kansainvälisen vuoden 1969 yleissopimuksen 7 artiklan vaatimukset täyttävä vakuus tai muu vakuus.

Vakuuden laatu

Vakuuden kestoaika

Vakuutusenantajan (-antajien) ja/tai takaajan (takaajien) nimi ja osoite

Nimi

Osoite

Tämän todistuksen voimassaoloaika päättyy

Todistuksen antanut tai vahvistanut hallitus

(Valtion täydellinen nimi)

(Paikka)

(Aika)

Todistuksen antavan virkamiehen
allekirjoitus ja arvo

Annex

Certificate of insurance or other financial security in respect of civil liability for oil pollution damage

Issued in accordance with the provisions of Article 7 of the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969.

Name of ship	Distinctive number or letters	Port of registry	Name and address of owner

This is to certify that there is in force in respect of the above-named ship a policy of insurance or other financial security satisfying the requirements of Article 7 of the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969.

Type of Security

Duration of Security

Name and Address of the Insurer(s) and/or Guarantor(s)

Name

Address

This certificate is valid until

Issued or certified by the Government of

(Full designation of the State)

At on
(Place) (Date)

Signature and Title of issuing or
certifying official

Selityksiä:

1. Valtion nimeen voidaan haluttaessa liittää maininta sen maan asianomaisesta julkisesta viranomaisesta, jossa todistus on annettu.
2. Mikäli vakuuden kokonaismäärä on peräisin useammasta kuin yhdestä lähteestä, kunkin osuus on mainittava erikseen.
3. Mikäli vakuus annetaan useammassa kuin yhdessä muodossa, nämä on eritellen mainittava.
4. Kohdassa "Vakuuden kesto aika" on mainittava myös vakuuden voimassaolon alkamispäivä.

Explanatory Notes:

1. If desired, the designation of the State may include a reference to the competent public authority of the country where the certificate is issued.
2. If the total amount of security has been furnished by more than one source, the amount of each of them should be indicated.
3. If security is furnished in several forms, these should be enumerated.
4. The entry "Duration of the Security" must stipulate the date on which such security takes effect.

(Suomennos)

KANSAINVÄLINEN YLEISSOPIMUS

öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta

(Öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvaa siviilioikeudellista vastuuta koskevan vuoden 1969 kansainvälisen yleissopimuksen täydennyssopimus)

Tämän yleissopimuksen osapuolina olevat valtiot,

joitka ovat öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvaa siviilioikeudellista vastuuta koskevan Brysselissä 29 päivänä marraskuuta 1969 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen osapuolia,

tietoisina irtolastina olevan öljyn maailmanlaajuisesta merikuljetuksesta aiheutuvista pilaantumisvaaroista,

vakuuttuneina siitä, että henkilöille, jotka kärsivät vahinkoa aluksista päässeen tai päästetyn öljyn aiheuttamasta pilaantumisesta, on voitava taata riittävä korvaus,

katsoen, että 29 päivänä marraskuuta 1969 hyväksytty öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvaa siviilioikeudellista vastuuta koskeva kansainvälinen yleissopimus merkitsee huomattavaa edistysaskelta edellä mainittuun päämäärään pyrittäessä viitoittaessaan menettelyn sopimusvaltioissa sattuvien pilaantumisvahinkojen korvaamiseksi sekä kulujen korvaamiseksi missä tahansa suoritetuista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on ollut sanotunlaisten vahinkojen ehkäiseminen tai niiden rajoittaminen mahdollisimman vähäisiksi.

katsoen kuitenkin, ettei sanottu menettely määrätessään ylimääräisen menoerän laivanisännille, takaa täyttä korvausta öljyasaastevahingon uhreille kaikissa tapauksissa,

katsoen edelleen, että vastuu taloudellisista seuraamuksista niistä pilaantumisvahingoista, jotka aiheutuvat alusten merellä irtolastina kuljettaman öljyn pääsemisestä tai päästämisestä mereen, ei saisi kuulua yksinomaan merenkulkuelinkeinon harjoittajille, vaan osittain myös öljylastien omistajille.

INTERNATIONAL CONVENTION

on the establishment of an international fund for compensation for Oil Pollution Damage,

(Supplementary to the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969)

The States Parties to the present Convention,

Being parties to the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, adopted at Brussels on 29 November 1969,

Conscious of the dangers of pollution posed by the world-wide maritime carriage of oil in bulk,

Convinced of the need to ensure that adequate compensation is available to persons who suffer damage caused by pollution resulting from the escape or discharge of oil from ships,

Considering that the International Convention of 29 November 1969 on Civil Liability for Oil Pollution Damage, by providing a régime for compensation for pollution damage in Contracting States and for the costs of measures, wherever taken, to prevent or minimize such damage, represents a considerable progress towards the achievement of this aim,

Considering however that this régime does not afford full compensation for victims of oil pollution damage in all cases while it imposes an additional financial burden on shipowners,

Considering further that the economic consequences of oil pollution damage resulting from the escape or discharge of oil carried in bulk at sea by ships should not exclusively be borne by the shipping industry but should in part be borne by the oil cargo interests,

vakuuttuneina siitä, että on tarpeen laatia öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvaa siviilioikeudellista vastuuta koskevaa kansainvälistä yleissopimusta täydentävä korvausjärjestelmä, jonka tarkoituksena on taata pilaantumistapahtumista kärsimään joutuville mahdollisuus täyden korvauksen saamiseen ja vähentää samalla mainitun yleissopimuksen laivansännille määräämiä ylimääräisiä menoja.

viitaten merien pilaantumisvahinkoja tutkineen kansainvälisoikeudellisen konferenssin 29 päivänä marraskuuta 1969 hyväksymään päätöslauselmaan öljyn aiheuttamia pilaantumisvahinkoja koskevan kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta,

ovat sopineet seuraavaa:

Yleisiä määräyksiä

1 artikla

Tässä yleissopimuksessa:

1. "Vastuuyleissopimus" tarkoittaa Brysselissä 29 päivänä marraskuuta 1969 hyväksyttyä öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvaa siviilioikeudellista vastuuta koskevaa kansainvälistä yleissopimusta.

2. "Alus", "henkilö", "omistaja", "öljy", "pilaantumisvahinko", "estämistoimenpiteet", "tapahtuma" ja "järjestö" tarkoittavat samaa kuin vastuuyleissopimuksen 1 artiklassa, kuitenkin niin, että "öljy" tarkoittaa mainittujen sanojen yhteydessä ainoastaan pysyviä hiilestä ja vedystä koostuvia kivennäisöljyjä.

3. "Maksuvelvoitteinen öljy" tarkoittaa jäljempänä a ja b kohdassa määriteltyä raakaöljyä ja polttoöljyä:

a) "Raakaöljy" tarkoittaa mitä tahansa luontaisena maaperässä esiintyvää nestemäistä hiilivetyseosta, myös milloin se on erityisesti käsitelty kuljetusta varten. Sanonta käsittää myös sellaiset raakaöljyt, joista on poistettu eräitä tislusjakeita (niin sanottuja "esisluttuja raakaöljyjä") tai joihin on lisätty eräitä tislusjakeita (niin sanottuja "rekonstituoituja raakaöljyjä").

b) "Polttoöljy" tarkoittaa sellaisia raakaöljyn raskaita tisleitä tai tähteitä tai tällaisten aineksien seoksia, jotka ovat tarkoitettut käytettäväksi polttoaineina lämmön tai energian tuottamisessa ja jotka laadultaan vastaavat Ame-

Convinced of the need to elaborate a compensation and indemnification system supplementary to the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage with a view to ensuring that full compensation will be available to victims of oil pollution incidents and that the shipowners are at the same time given relief in respect of the additional financial burdens imposed on them by the said Convention.

Taking note of the Resolution on the Establishment of an International Compensation Fund for Oil Pollution Damage which was adopted on 29 November 1969 by the International Legal Conference on Marine Pollution Damage,

Have agreed as follows:

General Provisions

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. "Liability Convention" means the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, adopted at Brussels on 29 November 1969.

2. "Ship", "Person", "Owner", "Oil", "Pollution Damage", "Preventive Measures", "Incident" and "Organization", have the same meaning as in Article I of the Liability Convention, provided however that, for the purposes of these terms, "oil" shall be confined to persistent hydrocarbon mineral oils.

3. "Contributing Oil" means crude oil and fuel oil as defined in sub-paragraphs a) and b) below:

a) "Crude Oil" means any liquid hydrocarbon mixture occurring naturally in the earth whether or not treated to render it suitable for transportation. It also includes crude oils from which certain distillate fractions have been removed (sometimes referred to as "topped crudes") or to which certain distillate fractions have been added (sometimes referred to as "spiked" or "reconstituted" crudes).

b) "Fuel Oil" means heavy distillates or residues from crude oil or blends of such materials intended for use as a fuel for the production of heat or power of a quality equivalent to "American Society for Testing Mate-

rican Society for Testing Materials-järjestön polttoöljyn määritystä numero 4:n (standardi D 396—69) polttoöljyä tai ovat sitä raskaampaa.

4. "Frangi" tarkoittaa vastuuyleissopimuksen 5 artiklan 9 kappaleessa mainittua yksikköä.

5. "Aluksen vetoisuus" tarkoittaa samaa kuin vastuuyleissopimuksen 5 artiklan 10 kappaleessa.

6. "Tonni" tarkoittaa öljystä puhuttaessa metristä tonnia.

7. "Takaaja" tarkoittaa henkilöä, joka on antanut vastuuyleissopimuksen 7 artiklan 1 kappaleen mukaisen, omistajan vastuun peittävän vakuutuksen tai muun rahavakuuden.

8. "Terminaali" tarkoittaa irtolastina tuotavan öljyn varastointialuetta, jolle vesitse kuljetettua öljyä voidaan siirtää, mukaan luettuina tällaiseen alueeseen mahdollisesti liittyvät rannikkovesissä olevat rakennelmat.

9. Ajoitettaessa tapahtumaa, joka muodostuu sarjasta eri tapauksia, tapahtuman ajankohdaksi on katsottava se päivä, jolloin ensimmäinen tapaus sattui.

2 artikla

1. Täten perustetaan pilaantumisvahinkojen korvaamista varten kansainvälinen rahasto, jonka nimeksi tulee "Kansainvälinen öljyvahinkojen korvausrahasto" ja josta jäljempänä käytetään nimitystä "rahasto", toteuttamaan seuraavia tarkoituksia:

a) korvaamaan pilaantumisvahinkoja siltä osin kuin vastuuyleissopimuksen antama turva on riittämätön;

b) vähentämään vastuuyleissopimuksen laivansännille määräämää ylimääräistä maksurasi-
tusta, edellyttäen kuitenkin, että merenkulun turvallisuutta koskevien ja muiden yleissopimusten sisältämät ehdot täytetään;

c) toteuttamaan näihin liittyviä tässä yleissopimuksessa mainittuja päämääriä.

2. Rahasto on tunnustettava jokaisessa sopimusvaltiossa oikeushenkilöksi, jolle kuuluvat asianomaisen valtion lainsäädännön mukaiset oikeudet ja velvollisuudet ja joka voi olla oikeudenkäynnin osapuolena tuon valtion tuomioistuimissa. Jokaisen sopimusvaltion on tunnustettava rahaston johtaja (jäljempänä "johtaja") rahaston lailliseksi edustajaksi.

rials Specification for Number Four Fuel Oil" (Designation D 396—69) or heavier.

4. "Franc" means the unit referred to in Article 5, paragraph 9 of the Liability Convention.

5. "Ship's tonnage" has the same meaning as in Article 5, paragraph 10 of Liability Convention.

6. "Ton", in relation to oil, means a metric ton.

7. "Guarantor" means any person providing insurance or other financial security to cover an owner's liability in pursuance of Article 7, paragraph 1 of the Liability Convention.

8. "Terminal installation" means any site for the storage of oil in bulk which is capable of receiving oil from waterborne transportation, including any facility situated off-shore and linked to such site.

9. For the purposes of ascertaining the date of an incident where that incident consists of a series of occurrences, the incident shall be treated as having occurred on the date of the first such occurrence.

Article 2

1. An International Fund for compensation for pollution damage, to be named "The International Oil Pollution Compensation Fund" and hereinafter referred to as "The Fund", is hereby established with the following aims:

a) to provide compensation for pollution damage to the extent that the protection afforded by the Liability Convention is inadequate;

b) to give relief to shipowners in respect of the additional financial burden imposed on them by the Liability Convention, such relief being subject to conditions designed to insure compliance with safety at sea and other conventions;

c) to give effect to the related purposes set out in this Convention.

2. The Fund shall in each Contracting State be recognized as a legal person capable under the laws of that State of assuming rights and obligations and of being a party in legal proceedings before the courts of that State. Each Contracting State shall recognize the Director of the Fund (hereinafter referred to as "The Director") as the legal representative of the Fund.

3 artikla

Tätä yleissopimusta sovelletaan:

1. Jäljempänä 4 artiklassa tarkoitetuissa korvaustapauksissa ainoastaan sopimusvaltion alueella, aluemiin tähän luettuna, aiheutuneeseen pilaantumisvahinkoon sekä mainitun vahingon estämistä tai rajoittamista tarkoittaviin torjuntatoimenpiteisiin;

2. Jäljempänä 5 artiklassa tarkoitetuissa laivastojen ja heidän takajensa hyvitystapauksissa ainoastaan sellaiseen pilaantumisvahinkoon, jonka on aiheuttanut vastuuyleissopimuksen osapuolena olevan valtion alueella, aluemiin tähän luettuna, jonkin sopimusvaltion rekisteriin merkitty tai tällaisen valtion lipun alla purjehtiva alus, sekä mainitun vahingon estämistä tai rajoittamista tarkoittaviin torjuntatoimenpiteisiin.

Korvaus ja hyvitys

4 artikla

1. Rahaston on 2 artiklan 1 kappaleen a kohdan mukaisen tehtävänsä täyttämiseksi maksettava korvausta jokaiselle pilaantumisvahingosta kärsimään joutuneelle henkilölle, jos tämä ei ole voinut saada täyttä ja riittävää korvausta vahingosta vastuuyleissopimuksen nojalla sen vuoksi,

a) että vastuuyleissopimuksen nojalla ei ole syntynyt vahinkovastuuta;

b) että vahingosta vastuuyleissopimuksen nojalla vastaava omistaja on taloudellisesti kykenemätön selviytymään täysin velvoitteistaan ja että mainitun yleissopimuksen 7 artiklan nojalla mahdollisesti annettu rahavakuus ei koske vahingonkorvausvaatimuksia tai on riittämätön niiden peittämiseen; omistaja katsotaan taloudellisesti kykenemättömäksi selviytymään velvoitteistaan ja rahavakuus riittämättömäksi, jos vahingosta kärsinyt henkilö ei ole pystynyt saamaan täyttä vastuuyleissopimuksen mukaista korvausta käytettyään hyväkseen kaikki asiaankuuluvat oikeudelliset keinot.

c) että vahinko ylittää omistajan vastuuyleissopimuksen mukaisen vastuun sanotun yleissopimuksen 5 artiklan 1 kappaleen mukaisesti rajoitettuna tai mihin tahansa muuhun, tämän yleissopimuksen voimaantulopäivänä voi-

Article 3

This Convention shall apply:

1. with regard to compensation according to Article 4 exclusively to pollution damage caused on the territory including the territorial sea of a Contracting State, and to preventive measures taken to prevent or minimize such damage.

2. with regard to indemnification of ship-owners and their guarantors according to Article 5, exclusively in respect of pollution damage caused on the territory including the territorial sea of a State party to the Liability Convention, by a ship registered in or flying the flag of a Contracting State and in respect of preventive measures taken to prevent or minimize such damage.

Compensation and indemnification

Article 4

1. For the purpose of fulfilling its function under Article 2, paragraph 1 a), the Fund shall pay compensation to any person suffering pollution damage if such person has been unable to obtain full and adequate compensation for the damage under the terms of the Liability Convention,

a) because no liability for the damage arises under the Liability Convention;

b) because the owner liable for the damage under the Liability Convention is financially incapable of meeting his obligations in full and any financial security that may be provided under Article 7 of that Convention does not cover or is insufficient to satisfy the claims for compensation for the damage; an owner being treated as financially incapable of meeting his obligations and a financial security being treated as insufficient if the person suffering the damage has been unable to obtain full satisfaction of the amount of compensation due under the Liability Convention after having taken all reasonable steps to pursue the legal remedies available to him;

c) because the damage exceeds the owner's liability under the Liability Convention as limited pursuant to Article 5, paragraph 1, of that Convention or under the terms of any other international Convention in force or open

massa olevaan tai allekirjoittamista, ratifioimista tai liittymistä varten avoimna olevaan kansainväliseen yleissopimukseen perustuvan vastuun.

Kohtuulliset kulut ja uhraukset, joita omistaja on vapaaehtoisesti suorittanut pilaantumisvahingon torjumiseksi tai rajoittamiseksi, on katsottava tässä artiklassa tarkoitetuksi pilaantumisvahingoksi.

2. Rahastolle ei aiheudu edellä olevan kappaleen nojalla mitään velvoitteita, jos:

a) se todistaa pilaantumisvahingon johtuneen sotatoimesta, vihollisuuksista, sisällissodasta tai kapinasta taikka sellaisesta öljystä, joka on päässyt tai päästetty sotalaivasta tai muusta jonkin valtion omistuksessa tai hallinnassa oleesta aluksesta, joka tapahtuman ajankohtana oli valtion ei-kaupallisessa käytössä; tai

b) korvausvaatimuksen esittäjä ei voi todistaa vahingon johtuneen tapahtumasta, jossa yksi tai useampia aluksia on ollut osallisena.

3. Mikäli rahasto osoittaa pilaantumisvahingon johtuneen kokonaan tai osittain vahinkoa kärsineen henkilön tahallisesta teosta tai laiminlyönnistä taikka hänen välinpitämättömyydestään, rahasto voidaan vapauttaa kokonaan tai osittain velvollisuudestaan maksaa korvausta tuolle henkilölle, kuitenkin niin, että tällainen vapautus ei koske 1 kappaleen mukaisesti korvattavia torjuntatoimenpiteitä. Rahasto vapautetaan joka tapauksessa siihen määrään asti, johon laivanisäntä on voitu vapauttaa vastuuyleissopimuksen 3 artiklan 3 kappaleen mukaisesti.

4. a) Mikäli seuraavassa b kohdassa ei toisin määrätä, rahaston maksettavaksi tämän artiklan nojalla kuuluvan korvauksen kokonaismäärä on jokaisen erillisen tapahtuman osalta rajoitettava siten, että mainittu määrä yhdessä sellaisen korvaussumman kanssa, joka on vastuuyleissopimuksen nojalla tosiasiallisesti suoritettu sopimusvaltioiden alueella aiheutuneesta pilaantumisvahingosta, kaikki sellaiset määrät mukaan luettuina, jotka rahasto on velvollinen hyvittämään omistajalle tämän yleissopimuksen 5 artiklan 1 kappaleen nojalla, ei saa ylittää 450 miljoonaa frangia.

b) Rahaston maksettavaksi tämän artiklan nojalla kuuluvan korvauksen kokonaismäärä pilaantumisvahingosta, joka on johtunut luonteeltaan poikkeuksellisesta, väistämättömästä ja

for signature, ratification or accession at the date of this Convention.

Expenses reasonably incurred or sacrifices reasonably made by the owner voluntarily to prevent or minimize pollution damage shall be treated as pollution damage for the purposes of this Article.

2. The Fund shall incur no obligation under the preceding paragraph if:

a) it proves that the pollution damage resulted from an act of war, hostilities, civil war or insurrection or was caused by oil which has escaped or been discharged from a warship or other ship owned or operated by a State and used, at the time of the incident, only on Government non-commercial service; or

b) the claimant cannot prove that the damage resulted from an incident involving one or more ships.

3. If the Fund proves that the pollution damage resulted wholly or partially either from an act or omission done with intent to cause damage by the person who suffered the damage or from the negligence of that person, the Fund may be exonerated wholly or partially from its obligation to pay compensation to such person provided, however, that there shall be no such exoneration with regard to such preventive measures which are compensated under paragraph 1. The Fund shall in any event be exonerated to the extent that the shipowner may have been exonerated under Article 3, paragraph 3 of the Liability Convention.

4. a) Except as otherwise provided in subparagraph b) of this paragraph, the aggregate amount of compensation payable by the Fund under this Article shall in respect of any one incident be limited, so that the total sum of that amount and the amount of compensation actually paid under the Liability Convention for pollution damage caused in the territory of the Contracting States, including any sums in respect of which the Fund is under an obligation to indemnify the owner pursuant to Article 5, paragraph 1, of this Convention, shall not exceed 450 million francs.

b) The aggregate amount of compensation payable by the Fund under this Article for pollution damage resulting from a natural phenomenon of an exceptional, inevitable and ir-

ylivoimaisesta luonnonilmiöstä, ei saa ylittää 450 miljoonaa frangia.

5. Milloin rahastoa kohtaan esitettyjen toteennäytettyjen vaatimusten määrä ylittää 4 kappaleen mukaisesti maksettavan korvauksen kokonaisuuden, käytettävänä oleva määrä on jaettava siten, että jokaisen toteennäytetyn vaatimuksen suhde vaatimuksen esittäjän vastuuyleissopimuksen ja tämän yleissopimuksen nojalla tosiasiallisesti saamaan korvaussummaan on kaikkien vaatimuksen esittäjien osalta sama.

6. Rahaston yleiskokous (jäljempänä "yleiskokous") voi sattuneiden tapahtumien ja erityisesti niistä johtuneiden vahinkojen määrän samoin kuin myös rahan arvon muutosten perusteella päättää, että 4 kappaleen a ja b kohdassa mainittua 450 miljoonan frangin määrää on muutettava, kuitenkin niin, ettei se saa missään tapauksessa ylittää 900 miljoonaa frangia eikä alittaa 450 miljoonaa frangia. Muutettua määrää on sovellettava sen päivän jälkeisiin tapahtumiin, jona päätös muutoksen suorittamisesta on tehty.

7. Rahaston on jonkin sopimusvaltion pyynnöstä tarpeen vaatiessa parhaan kykynsä mukaan autettava tuota valtiota saamaan nopeasti käyttöönsä sellaisia henkilöitä, varusteita ja muuta apua, joita tarvitaan, jotta mainittu valtio voisi ryhtyä toimenpiteisiin sellaisesta tapahtumasta johtuvan pilaantumisvahingon ehkäisemiseksi tai lieventämiseksi, josta rahasto saattaa joutua maksamaan korvausta tämän yleissopimuksen nojalla.

8. Rahasto voi ohjeisäännessään määrättävillä ehdoilla varata luotonsaantimahdollisuudet sellaisen pilaantumisvahingon torjuntatoimenpiteiden rahoittamiseksi, josta rahasto saattaa joutua maksamaan korvausta tämän yleissopimuksen nojalla.

5 artikla

1. Rahaston on 2 artiklan 1 kappaleen b kohdan mukaisen tehtävänsä täyttämiseksi hyvittävä omistajalle ja tämän takaaajalle se osa vastuuyleissopimuksen mukaisen vastuun kokonaisuudesta,

a) joka ylittää 1 500 frangia vastaavan summan jokaista aluksen vetoisuuden tonnia kohden tai ylittää 125 miljoonaa frangia, sen mukaan kumpi näistä on pienempi, ja

b) joka ei ylitä 2 000 frangia vastaavaa summaa jokaista vetoisuuden tonnia kohden

resistible character, shall not exceed 450 million francs.

5. Where the amount of established claims against the Fund exceeds the aggregate amount of compensation payable under paragraph 4, the amount available shall be distributed in such a manner that the proportion between any established claim and the amount of compensation actually recovered by the claimant under the Liability Convention and this Convention shall be the same for all claimants.

6. The Assembly of the Fund (hereinafter referred to as "the Assembly") may, having regard to the experience of incidents which have occurred and in particular the amount of damage resulting therefrom and to changes in the monetary values, decide that the amount of 450 million francs referred to in paragraph 4, sub-paragraphs a) and b), shall be changed, provided however, that this amount shall in no case exceed 900 million francs or be lower than 450 million francs. The changed amount shall apply to incidents which occur after the date of the decision effecting the change.

7. The Fund shall, at the request of a Contracting State use its good offices as necessary to assist that State to secure promptly such personnel, material and services as are necessary to enable the State to take measures to prevent or mitigate pollution damage arising from an incident in respect of which the Fund may be called upon to pay compensation under this Convention.

8. The Fund may on conditions to be laid down in the Internal Regulations provide credit facilities with a view to the taking of preventive measures against pollution damage arising from a particular incident in respect of which the Fund may be called upon to pay compensation under this Convention.

Article 5

1. For the purpose of fulfilling its function under Article 2, paragraph 1 b), the Fund shall indemnify the owner and his guarantor, for that portion of the aggregate amount of liability under the Liability Convention which:

a) is in excess of an amount equivalent to 1 500 francs for each ton of the ship's tonnage or of an amount of 125 million francs, whichever is the less, and

b) is not in excess of an amount equivalent to 2 000 francs for each ton of the said ton-

tai 210 miljoonaa frangia, sen mukaan kumpi näistä on pienempi, kuitenkin niin, että rahastolle ei koidu tämän kappaleen mukaan mitään velvollisuuksia siinä tapauksessa, että pilaantumisvahinko on aiheutunut omistajan omasta tahallisesta rikkomuksesta.

2. Yleiskokous voi päättää, että rahaston on ohjesäännössään määrättävillä ehdoilla otettava vastatakseen takaajan velvollisuuksista 3 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettuihin aluksiin nähden tämän artiklan 1 kappaleessa tarkoitettua vastuusuuden osalta. Rahaston on kuitenkin otettava vastatakseen mainituista velvollisuuksista vain siinä tapauksessa, että omistaja tätä pyytää ja että omistaja pitää voimassa riittävän vakuutuksen tahi muun rahavakuuden, joka peittää hänen vastuuyleissopimuksen mukaisen vastuunsa 1 500 frangin määrään asti aluksen vetoisuuden jokaiselta tonnilta tai 125 miljoonan frangin määrään asti, sen mukaan kumpi näistä on pienempi. Jos rahasto ottaa vastatakseen sanotuista velvoitteista, omistajan on jokaisessa sopimusvaltiossa katsottava täytäneen vastuuyleissopimuksen 7 artiklan määräykset edellä mainitun vastuusuutensa osalta.

3. Rahasto voidaan vapauttaa kokonaan tai osittain 1 kappaleen mukaisista velvoitteistaan omistajaa ja tämän takaajaa kohtaan, jos se osoittaa, että seurauksena omistajan nimenomaisesta virheestä:

a) alus, josta pilaantumisvahinkoa aiheuttanut öljy pääsi, ei täyttänyt niitä vaatimuksia, jotka sisältyvät:

i) Öljyn aiheuttaman meren saastumisen ehkäisemistä koskevaan vuoden 1954 yleissopimukseen ja sen vuonna 1962 tehtyihin muutoksiin; tai

ii) Kansainväliseen vuoden 1960 yleissopimukseen ihmishengen turvaamisesta merellä; tai

iii) Kansainväliseen vuoden 1966 lastiviiva-yleissopimukseen; tai

iv) Kansainvälisiin yhteentörmäämisen ehkäisemistä merellä koskeviin vuoden 1960 sääntöihin *); tai

v) sellaisiin edellä mainittujen yleissopimusten mahdollisiin muutoksiin, jotka on katsottu i alakohdassa mainitun yleissopimuksen 16

nage or an amount of 210 million francs whichever is the less, provided, however, that the Fund shall incur no obligation under this paragraph where the pollution damage resulted from the wilful misconduct of the owner himself.

2. The Assembly may decide that the Fund shall, on conditions to be laid down in the Internal Regulations, assume the obligations of a guarantor in respect of ships referred to in Article 3, paragraph 2, with regard to the portion of liability referred to in paragraph 1 of this Article. However, the Fund shall assume such obligations only if the owner so requests and if he maintains adequate insurance or other financial security covering the owner's liability under the Liability Convention up to an amount equivalent to 1 500 francs for each ton of the ship's tonnage or an amount of 125 million francs, whichever is the less. If the Fund assumes such obligations, the owner shall in each Contracting State be considered to have complied with Article 7 of the Liability Convention in respect of the portion of his liability mentioned above.

3. The Fund may be exonerated wholly or partially from its obligations under paragraph 1 towards the owner and his guarantor, if the Fund proves that as a result of the actual fault of the owner:

a) the ship from which the oil causing the pollution damage escaped, did not comply with the requirements laid down in:

i) the International Convention for the Prevention of Pollution of the Sea by Oil, 1954, as amended in 1962; or

ii) the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1960; or

iii) the International Convention on Load Lines, 1966; or

iv) the International Regulations for Preventing Collisions at Sea, 1960; or

v) any amendments to the above-mentioned Conventions which have been determined as being of an important nature in accordance

*) Mainittujen sääntöjen sijaan on tullut rahaston ensimmäisen yleiskokouksen 17. marraskuuta 1978 tekemän päätöksen mukaisesti vuoden 1972 yleissopimus kansainvälisistä säännöistä yhteentörmäämisen ehkäisemiseksi merellä (SopS 30/77).

artiklan 5 kappaleen ii alakohdassa mainitun yleissopimuksen 9 artiklan e kohdan taikka iii alakohdassa mainitun yleissopimuksen 29 artiklan 3 kappaleen d kohdan tai 4 kappaleen d kohdan mukaan tärkeiksi, edellyttäen kuitenkin, että asianomaiset muutokset olivat tapahtuman ajankohtana olleet voimassa vähintään kaksitoista kuukautta; ja

b) tapahtuma tai vahinko aiheutui kokonaan tai osaksi siitä, että mainitut vaatimukset olivat täyttämättä.

Tämän kappaleen määräyksiä sovelletaan riippumatta siitä, onko sopimusvaltio, jossa alus oli rekisteröitynä tai jonka lipun alla se purjehti, asianomaisen yleissopimuksen osapuoli.

4. Uuden yleissopimuksen tultua voimaan korvaamaan kokonaan tai osittain jonkin tai jotkin 3 kappaleessa mainituista yleissopimuksista yleiskokous voi määrätä vähintään kuusi kuukautta aikaisemmin määräpäivän, jolloin uusi yleissopimus korvaa 3 kappaleessa mainitussa tarkoituksessa yleissopimuksen tai sen osan. Tämän yleissopimuksen osapuolena oleva valtio voi kuitenkin ilmoittaa rahaston johtajalle ennen mainittua päivää, ettei se hyväksy asianomaisen uuden yleissopimuksen tuloa aikaisemman sijaan; tällöin yleiskokouksen tekemä päätös ei koske mitään sellaista alusta, joka tapahtuman ajankohtana on rekisteröitynä tuossa valtiossa tai purjehtii sen lipun alla. Tehty ilmoitus voidaan peruuttaa milloin tahansa myöhemmin ja lakkaa joka tapauksessa olemasta voimassa silloin, kun kysymyksessä olevasta valtiosta tulee mainitunlaisen uuden yleissopimuksen osapuoli.

5. Aluksen, joka täyttää 3 kappaleessa mainittuun asiakirjaan tehtyyn muutokseen taikka johonkin uuteen yleissopimukseen sisältyvät vaatimukset, on, milloin tuo muutos tai yleissopimus on tarkoitettu korvaamaan asiakirja kokonaan tai osittain, katsottava täyttävän sanotun asiakirjan vaatimukset 3 kappaleen kannalta.

6. Milloin rahasto on 2 kappaleen nojalla takaajana toimiessaan maksanut korvausta pilaantumisvahingosta vastuuyleissopimuksen mukaisesti, sillä on oikeus saada hyvitystä omistajalta, mikäli ja siihen määrään kuin rahasto olisi 3 kappaleen nojalla vapautunut 1 kappaleen mukaisesta velvollisuudestaan suorittaa hyvitystä omistajalle.

7. Omistajan vapaaehtoisten, kohtuullisten kulujen ja uhrausten, jotka ovat johtuneet hä-

with Article 16 (5) of the Convention mentioned under i), Article 9 (e) of the Convention mentioned under ii) or Article 29 (3) (d) or (4) (d) of the Convention mentioned under iii), provided, however, that such amendments had been in force for at least twelve months at the time of the incident; and

b) the incident or damage was caused wholly or partially by such non-compliance.

The provisions of this paragraph shall apply irrespective of whether the Contracting State in which the ship was registered or whose flag it was flying, is a Party to the relevant Instrument.

4. Upon the entry into force of a new Convention designed to replace, in whole or in part, any of the Instruments specified in paragraph 3, the Assembly may decide at least six months in advance a date on which the new Convention will replace such Instrument or part thereof for the purpose of paragraph 3. However, any State Party to this Convention may declare to the Director of the Fund before that date that it does not accept such replacement; in which case the decision of the Assembly shall have no effect in respect of a ship registered in, or flying the flag of that State at the time of the incident. Such a declaration may be withdrawn at any later date and shall in any event cease to have effect when the State in question becomes a party to such new Convention.

5. A ship complying with the requirements in an amendment to an Instrument, specified in paragraph 3, or with requirements in a new Convention, where the amendment or Convention is designed to replace in whole or in part such Instrument, shall be considered as complying with the requirements in the said Instrument for the purposes of paragraph 3.

6. Where the Fund, acting as a guarantor, by virtue of paragraph 2, has paid compensation for pollution damage in accordance with the Liability Convention, it shall have a right of recovery from the owner, if and to the extent that the Fund would have been exonerated pursuant to paragraph 3 from its obligations under paragraph 1 to indemnify the owner.

7. Expenses reasonably incurred and sacrifices reasonably made by the owner volunta-

nen pyrkimyksensä estää pilaantumisvahinko tai rajoittaa se mahdollisimman vähäiseksi, on katsottava kuuluvan omistajan vastuun piiriin tässä artiklassa mainitussa tarkoituksessa.

6 artikla

1. Oikeudet korvaukseen 4 artiklan nojalla tai hyvitykseen 5 artiklan nojalla raukeavat, jollei niihin perustuvaan oikeudenkäyntiin ole ryhdytty tai 7 artiklan 6 kappaleen mukaan ilmoitusta ole tehty kolmen vuoden kuluessa vahingon tapahtumispäivästä. Missään tapauksessa ei oikeudenkäyntiin kuitenkaan saa ryhtyä sen jälkeen, kun kuusi vuotta on kulunut vahingon aiheuttaneen tapahtuman ajankohdasta.

2. Edellä olevan 1 kappaleen estämättä omistajan tai takaajan oikeus hakea hyvitystä rahastolta 5 artiklan 1 kappaleen nojalla ei missään tapauksessa raukea ennen kuin kuusi kuukautta on kulunut siitä päivästä, jolloin omistaja tai hänen takaajansa saivat tiedon siitä, että oikeudenkäyntiin häntä vastaan ryhdytään vastuuyleissopimuksen nojalla.

7 artikla

1. Jollei tämän artiklan jäljempänä olevista kappaleista muuta johdu oikeudenkäyntiin rahastoa vastaan tämän yleissopimuksen 4 artiklan mukaisen korvauksen tai 5 artiklan mukaisen hyvityksen saamiseksi saa ryhtyä ainoastaan tuomioistuimessa, joka on vastuuyleissopimuksen 9 artiklan nojalla pätevä käsittelemään vaatimukset sellaista omistajaa vastaan, joka on tai joka olisi ollut ainoastaan saman yleissopimuksen 3 artiklan 2 kappaleen tarkoittamassa vastuussa asianomaisen tapahtuman aiheuttamasta pilaantumisvahingosta.

2. Sopimusvaltion on varmistauduttava siitä, että sen tuomioistuimilla on tarpeellinen tuomiovalta 1 kappaleessa tarkoitettuihin toimiin ryhtymiseksi rahastoa vastaan.

3. Milloin aluksen omistajaa tai hänen takaajaansa vastaan ryhdytään korvauksen saamiseksi pilaantumisvahingosta oikeudenkäyntiin tuomioistuimessa, joka on pätevä vastuuyleissopimuksen 9 artiklan mukaan, tuolla tuomioistuimella on yksinomainen tuomiovalta jokaisessa oikeudenkäynnissä, johon rahastoa vastaan ryhdytään tämän yleissopimuksen 4 tai 5 artiklan nojalla saman vahingon osalta. Milloin kuitenkin oikeudenkäynti korvauksen saamiseksi pilaantumisvahingosta vastuuyleissopimuksen nojalla on pantu vireille sellaisen val-

rily to prevent or minimize pollution damage shall be treated as included in the owner's liability for the purposes of this Article.

Article 6

1. Rights to compensation under Article 4 or indemnification under Article 5 shall be extinguished unless an action is brought thereunder or a notification has been made pursuant to Article 7, paragraph 6, within three years from the date when the damage occurred. However, in no case shall an action be brought after six years from the date of the incident which caused the damage.

2. Notwithstanding paragraph 1, the right of the owner or his guarantor to seek indemnification from the Fund pursuant to Article 5, paragraph 1, shall in no case be extinguished before the expiry of a period of six months as from the date on which the owner or his guarantor acquired knowledge of the bringing of an action against him under the Liability Convention.

Article 7

1. Subject to the subsequent provisions of this Article, any action against the Fund for compensation under Article 4 or indemnification under Article 5 of this Convention shall be brought only before a court competent under Article 9 of the Liability Convention in respect of actions against the owner who is or who would, but for the provisions of Article 3, paragraph 2, of that Convention, have been liable for pollution damage caused by the relevant incident.

2. Each Contracting State shall ensure that its courts possess the necessary jurisdiction to entertain such actions against the Fund as are referred to in paragraph 1.

3. Where an action for compensation for pollution damage has been brought before a court competent under Article 9 of the Liability Convention against the owner of a ship or his guarantor, such court shall have exclusive jurisdictional competence over any action against the Fund for compensation or indemnification under the provisions of Article 4 or 5 of this Convention in respect of the same damage. However, where an action for compensation for pollution damage under the Liability Convention has been brought before a

tion tuomioistuimessa, joka on vastuuleissopimuksen mutta ei tämän yleissopimuksen osapuolena, on jokainen tämän yleissopimuksen 4 artiklaan tai 5 artiklan 1 kappaleeseen perustuva oikeudenkäynti rahastoa vastaan pantava vireille kantajan valinnasta riippuen joko sen valtion tuomioistuimessa, jossa rahaston päätoimipaikka sijaitsee, tai sellaisessa tämän yleissopimuksen osapuolena olevan valtion tuomioistuimessa, joka on pätevä vastuuleissopimuksen 9 artiklan mukaan.

4. Sopimusvaltion tulee huolehtia siitä, että rahastolla on väliintulo-oikeus mihin tahansa vastuuleissopimuksen 9 artiklan mukaisesti toimitettavaan oikeudenkäyntiin aluksen omistajaa tai hänen takaajaansa vastaan saman valtion asianomaisessa tuomioistuimessa.

5. Jollei 6 kappaleessa toisin määrätä, rahastoa eivät sido mitkään sellaisissa oikeudenkäynneissä annetut tuomiot tai päätökset, joissa se ei ole ollut osapuolena, eikä mikään sovitteluratkaisu, jossa se ei ole osapuolena.

6. Milloin omistajaa tai hänen takaajaansa vastaan on ryhdytty korvauksen saamiseen pilaantumsvahingosta oikeudenkäyntiin jonkin sopimusvaltion asianomaisessa tuomioistuimessa vastuuleissopimuksen nojalla, oikeudenkäynnin kullakin osapuolella on 4 kappaleen määräyksiin vaikuttamatta valtion kansallisen lainsäädännön mukaisesti oikeus ilmoittaa oikeudenkäynnistä rahastolle. Mikäli mainittuun ilmoitus on tehty sen maan lainsäädännön edellyttämää menettelyä noudattaen, jossa asianomainen tuomioistuin sijaitsee, ja niin hyvissä ajoin ja sellaisella tavalla, että rahasto on tosiasiallisesti voinut tehokkaasti osallistua asianomaisena oikeudenkäyntiin, jokainen tuomioistuimen oikeudenkäynnissä antama tuomio on, saatuaan lainvoiman ja tultuaan täytäntöönpanokelpoiseksi siinä valtiossa, jossa se annettiin, rahastoa sitova sikäli, ettei rahasto voi kiistää päätökseen sisältyviä tosiseikkoja ja johtopäätöksiä, vaikka se ei olisi-kaan tosiasiallisesti ollut väliintulijana oikeudenkäynnissä.

8 artikla

Jollei 4 artiklan 5 kappaleessa tarkoitetusta jakamista koskevasta päätöksestä muuta johdu, jokainen 7 artiklan 1 ja 3 kappaleen mukaisen tuomiovallan omaavan tuomioistuimen rahastoa vastaan antama tuomio on, sitten kun se on tullut alkuperävaltiossa täytäntöönpanokelpoiseksi eikä siihen voida enää tuossa valtiossa tavanomaisin keinoin hakea muutosta, tunnustet-

court in a State Party to the Liability Convention but not to this Convention, any action against the Fund under Article 4 or Article 5, paragraph 1, of this Convention shall at the option of the claimant be brought either before a court of the State where the Fund has its headquarters or before any court of a State Party to this Convention competent under Article 9 of the Liability Convention.

4. Each Contracting State shall ensure that the Fund shall have the right to intervene as a party to any legal proceedings instituted in accordance with Article 9 of the Liability Convention before a competent court of that State against the owner of a ship or his guarantor.

5. Except as otherwise provided in paragraph 6, the Fund shall not be bound by any judgement or decision in proceedings to which it has not been a party or by any settlement to which it is not a party.

6. Without prejudice to the provisions of paragraph 4, where an action under the Liability Convention for compensation for pollution damage has been brought against an owner or his guarantor, before a competent court in a Contracting State, each party to the proceedings shall be entitled under the national law of that State to notify the Fund of the proceedings. Where such notification has been made in accordance with the formalities required by the law of the court seized and in such time and in such a manner that the Fund has been in fact in a position effectively to intervene as a party to the proceedings, any judgement rendered by the court in such proceedings shall, after it has become final and enforceable in the State where the judgement was given, become binding upon the Fund in the sense that the facts and findings in that judgement may not be disputed by the Fund even if the Fund has not actually intervened in the proceedings.

Article 8

Subject to any decision concerning the distribution referred to in Article 4, paragraph 5, any judgment given against the Fund by a court having jurisdiction in accordance with Article 7, paragraphs 1 and 3, shall, when it has become enforceable in the State of origin and is in that State no longer subject to ordinary forms of review, be recognized and en-

tava ja saatettava voimaan jokaisessa sopimusvaltiossa vastuuyleissopimuksen 10 artiklassa määrätyillä ehdoilla.

9 artikla

Jollei 5 artiklan määräyksistä muuta johdu, rahastolla on sijaantulo-oikeutensa nojalla tämän yleissopimuksen 4 artiklan 1 kappaleen nojalla pilaantumisvahingosta maksamaansa korvaukseen nähden kaikki ne oikeudet, jotka vastuuyleissopimuksen nojalla kuuluisivat asianomaisen korvauksen saajalle, aluksen omistajaan tai tämän takaajaan nähden.

2. Tämän yleissopimuksen määräykset eivät vaikuta takautumis- tai sijaantulo-oikeuksiin, jotka rahastolle kuuluvat muihin kuin edellä olevassa kappaleessa mainittuihin henkilöihin nähden. Missään tapauksessa sijaantulo-oikeus tällaista henkilöä vastaan ei saa olla huonompi kuin sen henkilön vakuutuksenantajalle kuuluva vastaava oikeus, jolle korvaus tai hyvitys on maksettu.

3. Loukkaamatta muita sijaantulo- tai takautumisoikeuksia, joita mahdollisesti on olemassa rahastoa kohtaan, sopimusvaltiolle tai sen laitokselle, joka on maksanut korvausta pilaantumisvahingosta kansallisen lainsäädännön mukaisesti, kuuluvat sijaantulo-oikeuden kautta samat oikeudet, joita korvauksen saanut henkilö olisi tämän yleissopimuksen nojalla nauttinut.

Rahastoon suoritettavat maksut

10 artikla

1. Maksuja rahastoon on velvollinen suorittamaan kunkin sopimusvaltion osalta jokainen henkilö, joka on perusmaksujen osalta 11 artiklan 1 kappaleessa ja vuosimaksujen osalta 12 artiklan 2 kappaleen a tai b kohdassa tarkoitettun kalenterivuoden aikana vastaanottanut yhteensä yli 150 000 tonnin suuruiset määrät:

a) mainitun valtion satamiin tai terminaaleihin maksuvelvoitteista öljyä, joka on kuljetettu näihin satamiin tai terminaaleihin meritse; ja

b) tuon sopimusvaltion alueella sijaitseviin laitoksiin maksuvelvoitteista öljyä, joka on kuljetettu meritse ja purettu ei-sopimusvaltion satamaan tai terminaalin, kuitenkin niin, että kysymyksessä oleva maksuvelvoitteinen öljy otetaan tämän kohdan nojalla huomioon ainoastaan siinä vaiheessa, kuin se puheena olevassa

forceable in each Contracting State on the same conditions as are prescribed in Article 10 of the Liability Convention.

Article 9

1. Subject to the provisions of Article 5, the Fund shall, in respect of any amount of compensation for pollution damage paid by the Fund in accordance with Article 4, paragraph 1, of this Convention, acquire by subrogation the rights that the person so compensated may enjoy under the Liability Convention against the owner or his guarantor.

2. Nothing in this Convention shall prejudice any right of recourse or subrogation of the Fund against persons other than those referred to in the preceding paragraph. In any event the right of the Fund to subrogation against such person shall be not less favourable than that of an insurer of the person to whom compensation or indemnification has been paid.

3. Without prejudice to any other rights of subrogation or recourse against the Fund which may exist, a Contracting State, or agency thereof, which has paid compensation for pollution damage in accordance with provisions of national law shall acquire by subrogation the rights which the person so compensated would have enjoyed under this Convention.

Contributions

Article 10

1. Contributions to the Fund shall be made in respect of each Contracting State by any person who, in the calendar year referred to in Article 11, paragraph 1, as regards initial contributions and in Article 12, paragraphs 2 a) or b), as regards annual contributions, has received in total quantities exceeding 150 000 tons:

a) in the ports or terminal installations in the territory of that State contributing oil carried by sea to such ports or terminal installations; and

b) in any installations situated in the territory of that Contracting State contributing oil which has been carried by sea and discharged in a port or terminal installation of a non-Contracting State, provided that contributing oil shall only be taken into account by virtue of this sub-paragraph on first receipt in a

ei-sopimusvaltiossa tapahtuneen purkamisensa jälkeen otetaan ensimmäisen kerran vastaan josakin sopimusvaltiossa.

2. a) Milloin sellaisen maksuvelvoitteisen öljyn määrä, jonka joku henkilö on vastaanottanut sopimusvaltion alueella kalenterivuoden aikana, ja sellaisen maksuvelvoitteisen öljyn määrä, jonka jokin liitännäishenkilö tai jotkin liitännäishenkilöt ovat vastaanottaneet samaan sopimusvaltioon, ylittävät yhdessä 150 000 tonnia, tuon henkilön on 1 kappaleen tarkoituksen toteuttamiseksi suoritettava maksut tosiasiallisesti vastaanottamastaan määrästä, vaikka se ei ylittäisikään 150 000 tonnia.

b) "Liitännäishenkilö" tarkoittaa mitä tahansa tytäryhtiötä tai yhteisömuotoisessa olevaa yhteisöä. Kansallinen lainsäädäntö ratkaisee kulloinkin, onko henkilön katsottava kuuluvan tämän määritelmän piiriin.

11 artikla

1. Jokaisen sopimusvaltion osalta on suoritettava perusmaksu, jonka määrä lasketaan kunkin 10 artiklassa tarkoitetun henkilön osalta jokaista sellaista maksuvelvoitteista öljytonnia kohden määrättävän kiinteän määrän perusteella, jonka hän on vastaanottanut sitä kalenterivuotta edeltäneen kalenterivuoden aikana, jona tämä yleissopimus on tullut asianomaisen valtion osalta voimaan.

2. Yleiskokous päättää 1 kappaleessa tarkoitetun määrän suuruuden kahden kuukauden kuluessa yleissopimuksen voimaantulosta. Sen on tällöin määrättävä määrä mikäli suinkin mahdollista niin, että jos maksuja suoritettaisiin 90 prosentista koko maailmassa meritse kuljetettavasta maksuvelvoitteisesta öljystä, perusmaksujen yhteismääräksi tulisi 75 miljoonaa frangia.

3. Perusmaksut on suoritettava kunkin sopimusvaltion osalta kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä lukien, jolloin yleissopimus on tullut voimaan siinä valtiossa.

12 artikla

1. Mahdollisten vuosimaksujen suuruuden määrittämiseksi kunkin 10 artiklassa tarkoitetun henkilön osalta ja ottaen huomioon tarpeen ylläpitää riittävää käteisrahastoa yleiskokouksen on arvioitava jokaista kalenterivuotta varten erityisessä talousarviossa:

Contracting State after its discharge in that non-Contracting State.

2. a) For the purposes of paragraph 1, where the quantity of contributing oil received in the territory of a Contracting State by any person in a calendar year when aggregated with the quantity of contributing oil received in the same Contracting State in that year by any associated person or persons exceeds 150 000 tons, such person shall pay contributions in respect of the actual quantity received by him notwithstanding that that quantity did not exceed 150 000 tons.

b) "Associated person" means any subsidiary or commonly controlled entity. The question whether a person comes within this definition shall be determined by the national law of the State concerned.

Article 11

1. In respect of each Contracting State initial contributions shall be made of an amount which shall for each person referred to in Article 10 be calculated on the basis of a fixed sum for each ton of contributing oil received by him during the calendar year preceding that in which this Convention entered into force for that State.

2. The sum referred to in paragraph 1 shall be determined by the Assembly within two months after the entry into force of this Convention. In performing this function the Assembly shall, to the extent possible, fix the sum in such a way that the total amount of initial contributions would, if contributions were to be made in respect of 90 per cent of the quantities of contributing oil carried by sea in the world, equal 75 million francs.

3. The initial contributions shall in respect of each Contracting State be paid within three months following the date at which the Convention entered into force for that State.

Article 12

1. With a view to assessing for each person referred to in Article 10 the amount of annual contributions due, if any, and taking account of the necessity to maintain sufficient liquid funds, the Assembly shall for each calendar year make an estimate in the form of a budget of:

i) *Menot*

a) rahaston hallintokulut asianomaisena tilivuonna sekä aikaisempien vuosien toiminnasta mahdollisesti aiheutunut vajeaus;

b) maksut, jotka rahasto joutuu todennäköisesti suorittamaan tilivuonna täyttääkseen sille esitettävät 4 tai 5 artiklan nojalla maksettaviksi erääntyvät vaatimukset, siltä osin kuin suoritettujen määrien kokonaismäärä, siihen luettuina rahaston tällaisten vaatimusten täyttämiseksi aikaisemmin ottamien lainojen kuoletusmaksut, ei yhden tapahtuman osalta ylitä 15 miljoonaa frangia;

c) maksut, jotka rahasto joutuu todennäköisesti suorittamaan tilivuonna täyttääkseen sille esitettävät 4 tai 5 artiklan nojalla maksettaviksi erääntyvät vaatimukset, siltä osin kuin suoritettujen summien kokonaismäärä, siihen luettuina rahaston tällaisten vaatimusten täyttämiseksi aikaisemmin ottamien lainojen kuoletusmaksut, ylittää jonkin tapahtuman osalta 15 miljoonaa frangia;

ii) *Tulot*

a) aikaisempien vuosien toiminnasta mahdollisesti jääneet varat, kertyneet korot niihin luettuina;

b) tilivuonna maksettavat perusmaksut;

c) talousarvion tasapainottamisen mahdollisesti edellyttämät vuosimaksut;

d) mahdolliset muut tulot.

2. Yleiskokouksen on määrättävä jokaisen 10 artiklassa tarkoitetun henkilön vuosimaksun suuruus. Tämä on laskettava jokaisen sopimusvaltion osalta erikseen:

a) siltä osin kuin vuosimaksu tullaan käyttämään 1 kappaleen i osaston a ja b kohdassa tarkoitettujen maksujen peittämiseen, kiinteän summan nojalla, joka on määrätty jokaista sellaista maksuvelvoitteista öljytonnia kohden, jonka mainittu henkilö on asianomaisessa valtiossa vastaanottanut edellisenä kalenterivuonna; ja

b) siltä osin kuin vuosimaksu tullaan käyttämään tämän artiklan 1 kappaleen i osaston c kohdassa tarkoitettujen maksujen peittämiseen, kiinteän summan nojalla, joka on määrätty jokaista sellaista maksuvelvoitteista öljytonnia kohden, jonka mainittu henkilö on vastaanottanut kysymyksessä olevan tapahtuman sattumisvuotta edeltäneenä vuonna, edellyttäen että mainittu valtio on ollut tapahtuman ajankohtana tämän yleissopimuksen osapuolena.

i) *Expenditure*

a) costs and expenses of the administration of the Fund in the relevant year and any deficit from operations in preceding years;

b) payments to be made by the Fund in the relevant year for the satisfaction of claims against the Fund due under Article 4 or 5, including repayment on loans previously taken by the Fund for the satisfaction of such claims, to the extent that the aggregate amount of such claims in respect of any one incident does not exceed 15 million francs;

c) payments to be made by the Fund in the relevant year for the satisfaction of claims against the Fund due under Article 4 or 5, including repayments on loans previously taken by the Fund for the satisfaction of such claims, to the extent that the aggregate amount of such claims in respect of any one incident is in excess of 15 million francs;

ii) *Income*

a) surplus funds from operations in preceding years, including any interest;

b) initial contributions to be paid in the course of the year;

c) annual contributions, if required to balance the budget;

d) any other income.

2. For each person referred to in Article 10 the amount of his annual contribution shall be determined by the Assembly and shall be calculated in respect of each Contracting State:

a) in so far as the contribution is for the satisfaction of payments referred to in paragraph 1 i) a) and b) on the basis of a fixed sum for each ton of contributing oil received in the relevant State by such persons during the preceding calendar year; and

b) in so far as the contribution is for the satisfaction of payments referred to in paragraph 1 i) c) of this Article on the basis of a fixed sum for each ton of contributing oil received by such person during the calendar year preceding that in which the incident in question occurred, provided that State was a party to this Convention at the date of the incident.

3. Edellä 2 kappaleessa tarkoitettut määrät on laskettava jakamalla tarvittavien maksujen kokonaismäärä kaikissa sopimusvaltioissa asianomaisena vuonna vastaanotetun maksuvelvoitteisen öljyn kokonaismäärällä.

4. Yleiskokouksen on päätettävä, kuinka suuri osa vuosimaksusta on maksettava heti käteisellä ja minä päivänä tämän on tapahduttava. Kunkin vuosimaksun loppuosa on maksettava johtajan ilmoituksen mukaan.

5. Johtaja voi rahaston ohjesäännössä mainittavissa tapauksissa ja siinä ilmoitettavien ehdoin vaatia maksuvelvolliselta rahavakuuden hänen maksettavikseen kuuluvista summista.

6. Jokainen 4 kappaleeseen perustuva maksu on perittävä kaikilta yksityisiltä maksuvelvollisilta heidän maksuosuksiensa mukaisessa suhteessa.

13 artikla

1. Jokainen 12 artiklan nojalla rahastoon maksettavaksi erääntynyt maksu, joka on viivästynyt, kasvaa korkoa yleiskokouksen kutakin kalenterivuotta varten erikseen määräämän prosenttiluvun mukaan, kuitenkin niin, että eri tilanteita varten voidaan määrätä eri korkoprosentit.

2. Sopimusvaltion on huolehdittava siitä, että jokainen tämän yleissopimuksen nojalla tuon valtion alueella vastaanotettavan öljyn suhteen syntyvä maksuvelvollisuus täytetään, ja ryhdyttävä sellaisiin lainsäädäntönsä mukaisiin soveliaisiin toimenpiteisiin, tarvittaessa pakotetoiimiinkin, joita kysymyksessä olevan velvoitteen tehokas soveltaminen edellyttää, kuitenkin niin, että mainitut toimenpiteet kohdistuvat ainoastaan niihin henkilöihin, jotka ovat maksuvelvollisia rahastoa kohtaan.

3. Milloin henkilö, joka on 10 ja 11 artiklan mukaan velvollinen suorittamaan maksuja rahastoon, ei täytä velvoitteitaan jonkin maksunsa tai sen osan osalta ja jos hänen maksunsa viivästyy yli kolme kuukautta, johtajan on ryhdyttävä rahaston puolesta kaikkiin asianmukaisiin toimenpiteisiin häntä vastaan erääntyneen määrän perimiseksi. Mikäli laiminlyöjä on kuitenkin aivan ilmeisesti maksukyvytön tai mikäli olosuhteet siihen muuten oikeuttavat, yleiskokous voi johtajan esityksestä

3. The sums referred to in paragraph 2 above shall be arrived at by dividing the relevant total amount of contributions required by the total amount of contributing oil received in all Contracting States in the relevant year.

4. The Assembly shall decide the portion of the annual contribution which shall be immediately paid in cash and decide on the date of payment. The remaining part of each annual contribution shall be paid upon notification by the Director.

5. The Director may in cases and in accordance with conditions to be laid down in the Internal Regulations of the Fund, require a contributor to provide financial security for the sums due from him.

6. Any demand for payments made under paragraph 4 shall be called rateably from all individual contributors.

Article 13

1. The amount of any contribution due under Article 12 and which is in arrear shall bear interest at a rate which shall be determined by the Assembly for each calendar year provided that different rates may be fixed for different circumstances.

2. Each Contracting State shall ensure that any obligation to contribute to the Fund arising under this Convention in respect of oil received within the territory of that State is fulfilled and shall take any appropriate measures under its law, including the imposing of such sanctions as it may deem necessary, with a view to the effective execution of any such obligation, provided however, that such measures shall only be directed against those persons who are under an obligation to contribute to the Fund.

3. Where a person who is liable in accordance with the provisions of Articles 10 and 11 to make contributions to the Fund does not fulfil his obligations in respect of any such contribution or any part thereof and is in arrears for a period exceeding three months, the Director shall take all appropriate action against such person on behalf of the Fund with a view to the recovery of the amount due. However, where the defaulting contributor is manifestly insolvent or the circumstances ot-

päättää, ettei toimenpiteisiin ryhdytä tai niitä jatketa maksuvelvollista kohtaan.

14 artikla

1. Sopimusvaltio voi ratifioimis- tai liittymiskirjansa tallettaessaan tai milloin tahansa myöhemmin ilmoittaa ottavansa itse vastataksaan velvoitteista, jotka tämän yleissopimuksen mukaan kuulusivat tuon valtion alueelle vastaanotetun öljyn osalta henkilölle, joka on 10 artiklan 1 kappaleen nojalla velvollinen suorittamaan maksuja rahastoon. Selitys on tehtävä kirjallisesti ja siinä on mainittava, mistä velvoitteista valtio ottaa vastataksaan.

2. Milloin 1 kappaleen mukainen ilmoitus tehdään ennen 40 artiklan mukaista tämän yleissopimuksen voimaantuloa, se on talletettava järjestön pääsihteerin huostaan, jonka on yleissopimuksen voimaantulon jälkeen toimitettava ilmoitus johtajalle.

3. Edellä olevan 1 kappaleen mukainen ilmoitus, joka tehdään tämän yleissopimuksen voimaantulon jälkeen, on talletettava johtajan huostaan.

4. Asianomainen valtio voi peruuttaa tämän artiklan mukaisesti tekemänsä ilmoituksen tiedottamalla asiasta kirjallisesti johtajalle. Tiedotus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun johtaja on sen vastaanottanut.

5. Valtiolla, jota tämän artiklan mukainen ilmoitus sitoo, ei saa oikeudenkäynnissä, joka käydään sitä vastaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa jonkin ilmoituksessa mainitun velvoitteen takia, olla mitään sellaista erioikeutta, johon se saattaisi muutoin olla oikeutettu vetoamaan.

15 artikla

1. Sopimusvaltion on huolehdittava siitä, että jokainen henkilö, joka vastaanottaa maksuvelvoitteista öljyä sen alueella niin paljon, että hän tulee velvolliseksi suorittamaan maksuja rahastoon, mainitaan rahaston johtajan seuraavien tämän artiklan määräysten mukaisesti laadittavassa ja ajan tasalla pidettävässä luettelossa.

2. Sopimusvaltion on 1 kappaleessa mainitussa tarkoituksessa ilmoitettava johtajalle sinä ajankohtana ja sillä tavalla kuin

herwise so warrant, the Assembly may, upon recommendation of the Director, decide that no action shall be taken or continued against the contributor.

Article 14

1. Each Contracting State may at the time when it deposits its instrument of ratification or accession or at any time thereafter declare that it assumes itself obligations that are incumbent under this Convention on any person who is liable to contribute to the Fund in accordance with Article 10, paragraph 1, in respect of oil received within the territory of that State. Such declaration shall be made in writing and shall specify which obligations are assumed.

2. Where a declaration under paragraph 1 is made prior to the entry into force of this Convention in accordance with Article 40 it shall be deposited with the Secretary-General of the Organization who shall after the entry into force of the Convention communicate the declaration to the Director.

3. A declaration under paragraph 1 which is made after the entry into force of this Convention shall be deposited with the Director.

4. A declaration made in accordance with this Article may be withdrawn by the relevant State giving notice thereof in writing to the Director. Such notification shall take effect three months after the Director's receipt thereof.

5. Any State which is bound by a declaration made under this Article shall, in any proceedings brought against it before a competent court in respect of any obligation specified in the declaration, waive any immunity that it would otherwise be entitled to invoke.

Article 15

1. Each Contracting State shall ensure that any person, who receives contributing oil within its territory in such quantities that he is liable to contribute to the Fund, appears on a list to be established and kept up to date by the Director of the Fund in accordance with the subsequent provisions of this Article.

2. For the purposes set out in paragraph 1, each Contracting State shall communicate, at a time and in the manner to be prescribed in

ohjesäännössä määrätään jokaisen sellaisen henkilön nimi ja osoite, joka on tuon valtion osalta velvollinen suorittamaan rahastolle maksuja 10 artiklan nojalla, samoin kuin tiedot tuon henkilön edellisenä kalenterivuonna vastaanottamista asianomaisista maksuvelvoitteista öljymääristä.

3. Selvitettäessä, ketkä henkilöt jonakin ajankohtana ovat velvollisia suorittamaan maksuja rahastoon 10 artiklan 1 kappaleen mukaisesti, ja ratkaistaessa soveltuviissa tapauksissa, mitkä öljymäärät on otettava huomioon tällaisen henkilön osalta hänen maksuosuuttaan määrittäessä, edellä mainittu luettelo on oleva ensisijainen todiste sisältämistään seikoista.

Toimielimet ja hallinto

16 artikla

Rahastolla on yleiskokous, johtajan alainen sihteeristö sekä 21 artiklan määräysten mukainen toimeenpaneva komitea.

Yleiskokous

17 artikla

Yleiskokoukseen voivat osallistua kaikki tämän yleissopimuksen sopimusvaltiot.

18 artikla

Yleiskokouksen tehtävänä on, jollei 26 artiklan määräyksistä muuta johdu:

1. valita jokaisessa sääntömääräisessä istunnossaan itselleen puheenjohtaja ja kaksi varapuheenjohtajaa, joiden toimikausi kestää seuraavaan sääntömääräiseen istuntoon saakka;

2. päättää omista menettelytapasäännöistään, jollei tämän yleissopimuksen määräyksistä muuta johdu;

3. hyväksyä rahaston asianmukaisen toiminnan edellyttämä ohjesääntö;

4. nimittää johtaja ja antaa ohjeet muiden tarvittavien toimihenkilöiden nimittämisestä sekä päättää johtajan ja muiden toimihenkilöiden palvelussuhteen ehdoista.

5. hyväksyä vuotuinen talousarvio sekä vahvistaa vuosimaksujen suuruus;

6. nimetä tilintarkastajat ja hyväksyä rahaston tilit;

the International Regulations, to the Director the name and address of any person who in respect of that State is liable to contribute to the Fund pursuant to Article 10, as well as data on the relevant quantities of contributing oil received by any such person during the preceding calendar year.

3. For the purposes of ascertaining who are, at any given time, the persons liable to contribute to the Fund in accordance with Article 10, paragraph 1, and of establishing, where applicable, the quantities of oil to be taken into account for any such person when determining the amount of his contribution, the list shall be *prima facie* evidence of the facts stated therein.

Organization and Administration

Article 16

The Fund shall have an Assembly, a Secretariat headed by a Director and, in accordance with the provisions of Article 21, an Executive Committee.

Assembly

Article 17

The Assembly shall consist of all Contracting States to this Convention.

Article 18

The functions of the Assembly shall, subject to the provisions of Article 26, be:

1. to elect at each regular session its Chairman and two Vice-Chairmen who shall hold office until the next regular session;

2. to determine its own rules of procedure, subject to the provisions of this Convention;

3. to adopt Internal Regulations necessary for the proper functioning of the Fund;

4. to appoint the Director and make provisions for the appointment of such other personnel as may be necessary and determine the terms and conditions of service of the Director and other personnel;

5. to adopt the annual budget and fix the annual contributions;

6. to appoint auditors and approve the accounts of the Fund;

7. hyväksyä rahastolle esitettyjen korvausvaatimusten täyttäminen, päättää käytettävissä olevan korvaussumman jakamisesta korvausvaatimuksen esittäjien kesken 4 artiklan 5 kappaleen mukaisesti sekä määrätä ne ehdot, joiden mukaan vaatimusten osalta suoritetaan väliaikaisia maksuja mahdollisimman pikaisen korvauksen takaamiseksi pilaantumisvahingoista kärsineille;

8. valita 21, 22 ja 23 artiklan mukaisesti ne yleiskokouksen jäsenet, joiden tulee olla edustettuina toimeenpanevasa komiteassa;

9. asettaa tarpeelliseksi katsomiaan väliaikaisia tai pysyviä apuelimiä;

10. päättää, mitkä ei-sopimusvaltiot ja mitkä hallitustenväliset tai kansainväliset ei-valtiolliset järjestöt saavat osallistua, vaikkakin ilman äänestysoikeuksia, yleiskokouksen, toimeenpanevan komitean ja apuelinten kokouksiin;

11. antaa johtajalle, toimeenpanevalle komitealle ja apuelimille rahaston hallintoa koskevia ohjeita;

12. tarkastaa ja hyväksyä toimeenpanevan komitean kertomukset ja toiminta;

13. valvoa yleissopimuksen ja omien päätösten asianmukainen täytäntöönpano;

14. suorittaa sellaisia muita tehtäviä, jotka sille yleissopimuksen nojalla kuuluvat tai jotka ovat muutoin tarpeen rahaston asianmukaisen toiminnan kannalta.

19 artikla

1. Yleiskokouksen sääntömääräiset istunnot on pidettävä kerran jokaisena kalenterivuonna johtajan toimiessa kokoonkutsujana, kuitenkin niin, että jos yleiskokous määrää toimeenpanevalle komitealle 18 artiklan 5 kappaleessa mainitut tehtävät, yleiskokouksen sääntömääräiset istunnot pidetään joka toinen vuosi.

2. Johtajan on kutsuttava koolle ylimääräisiä yleiskokouksen istuntoja toimeenpanevan komitean tai vähintään kolmasosan yleiskokouksen jäsenistöstä sitä pyytäessä taikka johtajan omastakin aloitteesta hänen neuvoteltuaan asiasta yleiskokouksen puheenjohtajan kanssa. Johtajan on ilmoitettava näistä istunnoista jäsenille vähintään kolmekymmentä päivää aikaisemmin.

7. to approve settlements of claims against the Fund, to take decision in respect of the distribution among claimants of the available amount of compensation in accordance with Article 4, paragraph 5, and to determine the terms and conditions according to which provisional payments in respect of claims shall be made with a view to ensuring that victims of pollution damage are compensated as promptly as possible;

8. to elect the members of the Assembly to be represented on the Executive Committee, as provided in Article 21, 22 and 23;

9. to establish any temporary or permanent subsidiary body it may consider to be necessary;

10. to determine which non-Contracting States and which inter-governmental and international non-governmental organizations shall be admitted to take part, without voting rights, in meetings of the Assembly, the Executive Committee, and subsidiary bodies;

11. to give instructions concerning the administration of the Fund to the Director, the Executive Committee and subsidiary bodies;

12. to review and approve the reports and activities of the Executive Committee;

13. to supervise the proper execution of the Convention and of its own decisions;

14. to perform such other functions as are allocated to it under the Convention or are otherwise necessary for the proper operation of the Fund.

Article 19

1. Regular sessions of the Assembly shall take place once every calendar year upon convocation by the Director, provided however that if the Assembly allocates to the Executive Committee the functions specified in Article 18, paragraph 5, regular sessions of the Assembly shall be held once every two years.

2. Extraordinary sessions of the Assembly shall be convened by the Director at the request of the Executive Committee or of at least one-third of the members of the Assembly and may be convened on the Director's own initiative after consultation with the Chairman of the Assembly. The Director shall give members at least thirty days' notice of such sessions.

20 artikla

Yleiskokouksen kokoukset ovat päätösvaltaisia, kun yli puolet sen jäsenistä on läsnä.

Toimeenpaneva komitea

21 artikla

1. Toimeenpaneva komitea on asetettava yleiskokouksen sitä päivää lähinnä seuraavassa sääntömääräisessä istunnossa, jona sopimusvaltioiden lukumääräksi tulee viisitoista.

22 artikla

1. Toimeenpaneuvassa komiteassa on oltava edustettuna kolmasosa yleiskokouksen jäsenistöstä, kuitenkin vähintään seitsemän ja enintään viisitoista jäsentä. Mikäli yleiskokouksen jäsenen lukumäärä ei ole jaollinen kolmella, mainittu kolmasosa lasketaan lähinnä seuraavasta suuremmasta kolmella jaollisesta luvusta.

2. Yleiskokouksen on toimeenpaneuvan komitean jäseniä valitessaan:

a) huolehdittava komitean jäsenpaikkojen tasapuolisesta maantieteellisestä jakautumisesta siltä pohjalta, että pilaantumisvaaralle erityisen alttiit sopimusvaltiot ja toisaalta suuren säiliöalustonniston omaavat sopimusvaltiot tulevat riittävästi edustetuiksi; ja

b) valittava puolet komitean jäsenistä tai valittavien jäsenten kokonaismäärän ollessa pariton luku, yhtä vaille puolet niiden sopimusvaltioiden kokonaismäärästä, joiden alueelle edellisen kalenterivuoden aikana on vastaanotettu suurimmat määrät 10 artiklan kannalta huomioon otettavaa öljyä, kuitenkin rajoittaen tämän kohdan nojalla kysymykseen tulevien valtioiden lukumäärän seuraavan taulukon mukaiseksi:

Article 20

A majority of the members of the Assembly shall constitute a quorum for its meetings.

Executive Committee

Article 21

1. The Executive Committee shall be established at the first regular session of the Assembly after the date on which the number of Contracting States reaches fifteen.

Article 22

1. The Executive Committee shall consist of one-third of the members of the Assembly but of not less than seven or more than fifteen members. Where the number of members of the Assembly is not divisible by three the one-third referred to shall be calculated on the next higher number which is divisible by three.

2. When electing the members of the Executive Committee the Assembly shall:

a) secure an equitable geographical distribution of the seats on the Committee on the basis of an adequate representation of Contracting States particularly exposed to the risks of oil pollution and of Contracting States having large tanker fleets; and

b) elect one half of the members of the Committee, or in case the total number of members to be elected is uneven, such number of the members as is equivalent to one half of the total number less one, among those Contracting States in the territory of which the largest quantities of oil to be taken into account under Article 10 were received during the preceding calendar year, provided that the number of States eligible under this sub-paragraph shall be limited as shown in the table below:

Komitean jäsenen kokonaismäärä	b kohdan nojalla kysymykseen tulevien valtioiden lukumäärä	b kohdan nojalla valittavien valtioiden lukumäärä	Total number of Members on the Committee	Number of States eligible under sub-paragraph (b)	Number of States to be elected under sub-paragraph (b)
7	5	3	7	5	3
8	6	4	8	6	4
9	6	4	9	6	4
10	8	5	10	8	5
11	8	5	11	8	5
12	9	6	12	9	6
13	9	6	13	9	6
14	11	7	14	11	7
15	11	7	15	11	7

3. Yleiskokouksen jäsentä, joka b kohdan nojalla olisi tullut kysymykseen, mutta ei tullut valituksi, ei voida valita millekään toimeenpanevan komitean jäljellä olevista paikoista.

23 artikla

1. Toimeenpanevan komitean jäsenten toimikausi kestää yleiskokouksen seuraavan sääntömääräisen istunnon loppuun.

2. Sikäli kuin 22 artiklan vaatimusten täyttämisen ei edellytä muuta, kukin yleiskokouksen jäsenvaltio saa olla toimeenpanevassa komiteassa enintään kahtena peräkkäisenä toimikautena.

24 artikla

Toimeenpanevan komitean on kokoontuttava vähintään kerran joka vuosi kokouskutsun mukaan, jonka johtaja toimittaa vähintään 30 vuorokautta aikaisemmin joko omasta aloitteestaan taikka komitean puheenjohtajan tai vähintään yhden kolmasosan jäsenistöstä sitä pyydettyä. Kokoukset pidetään kulloinkin sopiviksi katsottavissa paikoissa.

25 artikla

Toimeenpanevan komitean kokoukset ovat päätösvaltaisia, kun vähintään kaksi kolmasosaa sen jäsenistä on läsnä.

26 artikla

1. Toimeenpanevan komitean tehtävänä on:

a) valita itselleen puheenjohtaja ja vahvistaa omat menettelytapasääntönsä, mikäli tässä yleissopimuksessa ei toisin määrätä;

b) ottaa vastaan ja toimittaa yleiskokouksen puolesta seuraavat tehtävät:

(i) tehdä ehdotuksia tarvittavan henkilökunnan, ei kuitenkaan johtajan nimittämisestä ja tällaisen henkilökunnan palveluehtojen määrääminen;

(ii) rahastolle esitettyjen korvausvaatimusten hyväksyminen sekä muiden, 18 artiklan 7 kappaleessa tarkoitettujen toimenpiteiden suorittaminen mainitunlaisten vaatimusten osalta;

(iii) rahaston hallintoa koskevien ohjeiden antaminen johtajalle sekä sen seikan valvominen, että hän noudattaa asianmukaisesti yleissopimusta, yleiskokouksen päätöksiä ja komitean omia päätöksiä; sekä

3. Any member of the Assembly which was eligible but was not elected under subparagraph b) shall not be eligible to be elected for any remaining seat on the Executive Committee.

Article 23

1. Members of the Executive Committee shall hold office until the end of the next regular session of the Assembly.

2. Except to the extent that may be necessary for complying with the requirements of Article 22 no State Member of the Assembly may serve on the Executive Committee for more than two consecutive terms.

Article 24

The Executive Committee shall meet at least once every calendar year at thirty days' notice upon convention by the Director, either on his own initiative, or at the request of its Chairman or of at least one-third of its members. It shall meet at such places as may be convenient.

Article 25

At least two-thirds of the members of the Executive Committee shall constitute a quorum for its meetings.

Article 26

1. The functions of the Executive Committee shall be:

a) to elect its Chairman and adopt its own rules of procedure, except as otherwise provided in this Convention;

b) to assume and exercise in place of the Assembly the following functions:

(i) making provision for the appointment of such personnel, other than the Director, as may be necessary and determining the terms and conditions of service of such personnel;

(ii) approving settlements of claims against the Fund and taking all other steps envisaged in relation to such claims in Article 18, paragraph 7;

(iii) giving instructions to the Director concerning the administration of the Fund and supervising the proper execution by him of the Convention, of the decisions of the Assembly and of the Committee's own decisions; and

c) suorittaa muut yleiskokoukselta saamansa tehtävät.

2. Toimeenpanevan komitean on joka vuosi laadittava ja julkaistava kertomus rahaston edellisenä kalenterivuonna tapahtuneesta toiminnasta.

27 artikla

Yleiskokouksen jäsenillä, jotka eivät ole jäseninä toimeenpaneavassa komiteassa, on oikeus osallistua komitean kokouksiin tarkkailijoina.

Sihteeristö

28 artikla

1. Sihteeristö käsittää johtajan sekä rahaston hallintoa varten tarvittavat toimihenkilöt.

2. Johtaja on rahaston laillinen edustaja.

29 artikla

1. Johtaja on rahaston ylin hallinnollinen toimihenkilö ja hänen on, jollei hänen yleiskokoukselta ja toimeenpanevalta komitealta saamistaan ohjeista muuta johdu, suoritettava tämän yleissopimuksen, ohjesäännön, yleiskokouksen ja toimeenpanevan komitean hänelle osoittamat tehtävät.

2. Johtajan tulee erityisesti:

a) nimittää rahaston hallintoa varten tarvittavat toimihenkilöt;

b) ryhtyä kaikkiin rahaston varojen asianmukaisen hoidon edellyttämiin toimenpiteisiin;

c) periä tämän yleissopimuksen nojalla maksettaviksi erääntyneet maksut, ottaen tällöin erityisesti huomioon 13 artiklan 3 kappaleen määräykset;

d) käyttää lainopillisten, taloudenhoidollisten ynnä muiden asiantuntijoiden palveluksia siinä määrin kuin tämä on tarpeen rahastolle esitettyjen korvausvaatimusten käsittelyn tai rahaston muiden tehtävien suorittamisen kannalta;

e) ryhtyä kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin rahastolle esitettyjen korvausvaatimusten käsittelemiseksi niissä rajoissa ja niillä ehdoilla, jotka ohjesäännössä tullaan määräämään, myös korvausvaatimusten lopulliseksi täyttämiseksi ilman yleiskokouksen tai toimeenpanevan komitean ennakkohyväksymistä, milloin ohjesäännössä niin määrätään;

c) to perform such other functions as are allocated to it by the Assembly.

2. The Executive Committee shall each year prepare and publish a report of the activities of the Fund during the previous calendar year.

Article 27

Members of the Assembly who are not members of the Executive Committee shall have the right to attend its meeting as observers.

Secretariat

Article 28

1. The Secretariat shall comprise the Director and such staff as the administration of the Fund may require.

2. The Director shall be the legal representative of the Fund.

Article 29

1. The Director shall be the chief administrative officer of the Fund and shall, subject to the instructions given to him by the Assembly and by the Executive Committee, perform those functions which are assigned to him by this Convention, the Internal Regulations, the Assembly and the Executive Committee.

2. The Director shall in particular:

a) appoint the personnel required for the administration of the Fund;

b) take all appropriate measures with a view to the proper administration of the Fund's assets;

c) collect the contributions due under this Convention while observing in particular the provisions of Article 13, paragraph 3;

d) to the extent necessary to deal with claims against the Fund and carry out the other functions of the Fund, employing the services of legal, financial and other experts;

e) take all appropriate measures for dealing with claims against the Fund within the limits and on conditions to be laid down in the Internal Regulations including the final settlement of claims without the prior approval of the Assembly or the Executive Committee where these Regulations so provide;

f) laatia ja esittää joko yleiskokoukselle tai vastaavasti toimeenpanevalle komitealle kunkin kalenterivuoden tilinpäätös ja talousarvio;

g) avustaa toimeenpanevaa komiteaa 26 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetun kertomuksen laatimisessa;

h) laatia, hankkia ja lähettää edelleen yleiskokouksen, toimeenpanevan komitean ja apulinten työssään tarvitsemat muistiot, asiakirjat, esityslistat, pöytäkirjat ja ilmoitukset.

30 artikla

Johtaja ja hänen nimittämänsä toimihenkilöt ja asiantuntijat eivät saa tehtäviään suorittaessaan pyytää eivätkä vastaanotata ohjeita miltään hallitukselta tai rahaston ulkopuoliselta viranomaiselta. Heidän on pidättäydyttävä jokaisesta toimenpiteestä, joka saattaisi vaikuttaa heidän asemaansa kansainvälisinä virkailijoina. Jokainen sopimusvaltio sitoutuu omalta osaltaan kunnioittamaan johtajan ja hänen nimitämiensä toimihenkilöiden ja asiantuntijoiden velvollisuuksien puhtaasti kansainvälistä luonnetta sekä olemaan yrittämättä vaikuttaa heihin heidän suorittaessaan velvollisuuksiaan.

Varainhoito

31 artikla

1. Jokaisen sopimusvaltion on vastattava yleiskokoukseen kuuluvien valtuutettujensa samoin kuin toimeenpanevaan komiteaan ja apulisiin kuuluvien edustajiensakin palkka-, matka- ynnä muista kuluista.

2. Muista rahaston toiminnasta aiheutuvista kuluista vastaa rahasto.

Äänestys

32 artikla

Yleiskokouksessa ja toimeenpanevassa komiteassa toimitettavien äänestysten osalta noudatetaan seuraavia määräyksiä:

a) jokaisella jäsenellä on oleva yksi ääni;
b) sikäli kuin 33 artiklassa ei toisin määrätä, yleiskokouksen ja toimeenpanevan komitean päätökset tehdään läsnä olevien ja äänestykseen osallistuvien jäsenten enemmistön kannan mukaisesti;

c) päätökset, jotka edellyttävät kolmen neljäsosan tai kahden kolmasosan äänten enemmistön

f) prepare and submit to the Assembly or to the Executive Committee, as the case may be, the financial statements and budget estimates for each calendar year;

g) assist the Executive Committee in the preparation of the report referred to in Article 26, paragraph 2;

h) prepare, collect and circulate the papers, documents, agenda, minutes and information that may be required for the work of the Assembly, the Executive Committee and subsidiary bodies.

Article 30

In the performance of their duties the Director and the staff and experts appointed by him shall not seek or receive instructions from any Government or from any authority external to the Fund. They shall refrain from any action which might reflect on their position as international officials. Each Contracting State on its part undertakes to respect the exclusively international character of the responsibilities of the Director and the staff and experts appointed by him, and not to seek to influence them in the discharge of their duties.

Finances

Article 31

1. Each Contracting State shall bear the salary, travel and other expenses of its own delegation to the Assembly and of its representatives on the Executive Committee and on subsidiary bodies.

2. Any other expenses incurred in the operation of the Fund shall be borne by the Fund.

Voting

Article 32

The following provisions shall apply to voting in the Assembly and the Executive Committee:

a) each member shall have one vote;
b) except as otherwise provided in Article 33, decisions of the Assembly and the Executive Committee shall be by a majority vote of the members present and voting;

c) decisions where a three-fourths or a two-thirds majority is required shall be by

töä, tehdään vastaavasti läsnä olevien kolmea neljäsosaa tai kahta kolmasosaa edustavan enemmistön kannan mukaisesti;

d) "läsnä olevilla jäsenillä" tarkoitetaan tässä artiklassa "kokouksessa äänestyshetkellä läsnä olevia jäseniä" ja "läsnä olevilla ja äänestykseen osallistuvilla jäsenillä" tarkoitetaan "läsnä olevia ja ehdotuksen puolesta tai sitä vastaan äänestäviä jäseniä". Jäsenten, jotka äänestävät tyhjää, katsotaan jäävän osallistumatta äänestykseen.

33 artikla

1. Seuraavat yleiskokouksen päätökset vaativat kolmen neljäsosan äänten enemmistön:

a) rahastosta maksettavan korvauksen enimmäismäärän korottaminen 4 artiklan 6 kappaleen mukaisesti;

b) päättäminen 5 artiklan 4 kappaleen nojalla samassa kappaleessa tarkoitettujen asiakirjojen korvaamisesta toisilla;

c) 18 artiklan 5 kappaleessa määriteltyjen tehtävien osoittaminen toimeenpanevalle komitealle.

2. Seuraavat yleiskokouksen päätökset vaativat kahden kolmasosan äänten enemmistön;

a) 13 artiklan 3 kappaleen mukaan tehtävä päätös siitä, ettei maksuvelvollista kohtaan ryhdytä toimenpiteisiin tai että ne keskeytetään;

b) johtajan nimittäminen 18 artiklan 4 kappaleen mukaan;

c) apuelinten perustaminen 18 artiklan 9 kappaleen mukaan.

34 artikla

1. Rahaston, sen varojen, sen tulojen, jäsenten suorittamat maksut mukaan luettuina, ja muun sen omaisuuden on oltava kaikissa sopimusvaltioissa vapaat kaikesta välittömästä verotuksesta.

2. Milloin rahasto tekee mainittavia irtaimisto- tai kiinteistöhankintoja tai suorittuttaa sellaista sen virallisen toiminnan kannalta tarpeellista, tärkeätä työtä, jonka aiheuttamiin kuluihin sisältyy välillisiä veroja tai liikevaihtoveroja, jäsenvaltioiden hallitusten on mahdollisuksien mukaan ryhdyttävä asianmukaisesti toimenpiteisiin mainittujen verojen jättämiseksi perimättä tai niiden palauttamiseksi.

a three-fourths or two-thirds majority vote, as the case may be, of those present;

d) for the purpose of this Article the phrase "members present" means "members present at the meeting at the time of the vote" and the phrase "members present and voting" means "members present and casting an affirmative or negative vote". Members who abstain from voting shall be considered as not voting.

Article 33

1. The following decisions of the Assembly shall require a three-fourths majority:

a) an increase in accordance with Article 4, paragraph 6, in the maximum amount of compensation payable by the Fund;

b) a determination, under Article 5, paragraph 4, relating to the replacement of the Instruments referred to in that paragraph;

c) the allocation to the Executive Committee of the functions specified in Article 18, paragraph 5.

2. The following decisions of the Assembly shall require a two-thirds majority:

a) a decision under Article 13, paragraph 3, not to take or continue action against a contributor;

b) the appointment of the Director under Article 18, paragraph 4;

c) the establishment of subsidiary bodies, under Article 18, paragraph 9.

Article 34

1. The Fund, its assets, income, including contributions, and other property shall enjoy in all Contracting States exemption from all direct taxation.

2. When the Fund makes substantial purchases of movable or immovable property, or has important work carried out which is necessary for the exercise of its official activities, and the cost of which includes indirect taxes or sales taxes, the Governments of Member States shall take, whenever possible, appropriate measures for the remission or refund of the amount of such duties and taxes.

3. Veroista ja maksuista, jotka suoritetaan ainoastaan korvauksena julkisten laitosten palveluksista, ei tule myöntää vapautusta.

4. Rahasto on vapaa kaikista tullimaksuista ja veroista sekä muista vastaavanlaisista veroista sellaisten tavaroiden osalta, jotka sen toimesta tai puolesta tuodaan tai viedään sen viralliseen käyttöön. Näin tuotuja tavaroita ei saa tuontimaan alueella korvauksesta sen paremmin kuin korvauksettakaan siirtää toiselle, paitsi asianomaisen maan hallituksen hyväksymillä ehdoilla.

5. Rahaston maksuja suorittavat henkilöt sekä rahastosta korvausta saavat pilaantumisvahingosta kärsimään joutuneet henkilöt ja alusten omistajat ovat sen valtion verolainsäädännön alaisia, jossa he ovat verovelvollisia, eikä heille myönnetä tässä suhteessa mitään erityistä vapautusta tai muuta etua.

6. Tämän yleissopimuksen nojalla annettavia, yksityisiä maksuvelvollisia koskevia tietoja ei saa ilmaista rahaston ulkopuolelle, paitsi milloin se on ehdottoman välttämätöntä, jotta rahasto voisi suorittaa tehtävänsä esimerkiksi oikeudenkäynnissä.

7. Sopimusvaltioiden on nykyisistä ja tulevasta valuutta- tai varainsiirtomääräyksistään riippumatta sallittava rajoituksitta kaikkien rahastolle suoritettavien maksujen samoin kuin siitä suoritettavien korvausten siirto ja maksaminen.

3. No exemption shall be accorded in the case of duties, taxes or dues which merely constitute payment for public utility services.

4. The Fund shall enjoy exemption from all customs duties, taxes and other related taxes on articles imported or exported by it or on its behalf for its official use. Articles thus imported shall not be transferred either for consideration or gratis on the territory of the country into which they have been imported except on conditions agreed by the government of that country.

5. Persons contributing to the Fund and victims and owners of ships receiving compensation from the Fund shall be subject to the fiscal legislation of the State where they are taxable, no special exemption or other benefit being conferred on them in this respect.

6. Information relating to individual contributors supplied for the purpose of this Convention shall not be divulged outside the Fund except in so far as it may be strictly necessary to enable the Fund to carry out its functions including the bringing and defending of legal proceedings.

7. Independently of existing or future regulations concerning currency or transfers, Contracting States shall authorize the transfer and payment of any contribution to the Fund and of any compensation paid by the Fund without any restriction.

Siirtymämääräykset

35 artikla

1. Tapahtumat, jotka sattuvat 120 vuorokauden kuluessa tämän yleissopimuksen voimaantulosta, eivät aiheuta rahastolle mitään 4 tai 5 artiklan mukaisia velvollisuuksia.

2. Rahastolle ei saa esittää 4 artiklan nojalla korvausvaatimuksia eikä 5 artiklan nojalla hyvitysvaatimuksia tapahtumista, jotka sattuvat sen jälkeen, kun tämän yleissopimuksen voimaantulosta on kulunut yli 120 mutta enintään 240 vuorokautta, ennen kuin tämän yleissopimuksen voimaantulosta on kulunut 240 vuorokautta.

36 artikla

Järjestön pääsihteeri kutsuu koolle yleiskokouksen ensimmäisen istunnon. Tämä is-

Transitional Provisions

Article 35

1. The Fund shall incur no obligation whatsoever under Article 4 or 5 in respect of incidents occurring within a period of one hundred and twenty days after the entry into force of this Convention.

2. Claims for compensation under Article 4 and claims for indemnification under Article 5, arising from incidents occurring later than one hundred and twenty days but not later than two hundred and forty days after the entry into force of this Convention may not be brought against the Fund prior to the elapse of the two hundred and fortieth day after the entry into force of this Convention.

Article 36

The Secretary-General of the Organization shall convene the first session of the Assembly.

tunto on pidettävä mahdollisimman pian tämän yleissopimuksen voimaantulon jälkeen ja joka tapauksessa kolmenkymmenen vuorokauden kuluessa mainitusta voimaantulosta.

This session shall take place as soon as possible after entry into force of this Convention, and in any case not more than thirty days after such entry into force.

Loppumääräykset

37 artikla

1. Tämän yleissopimuksen voivat allekirjoittaa vastuuyleissopimuksen allekirjoittaneet tai siihen liittyneet valtiot sekä sellaiset valtiot, jotka olivat edustettuina kansainvälisen öljyvahinkojen korvausrahaston perustamiskokouksessa vuonna 1971. Yleissopimus pidetään avoimna allekirjoittamista varten 31 päivään joulukuuta 1972.

2. Jollei 4 kappaleesta muuta johdu, tämän yleissopimuksen allekirjoittaneiden valtioiden on ratifioitava tai hyväksyttävä tämä yleissopimus.

3. Jollei 4 kappaleesta muuta johdu, tämä yleissopimus on avoimna liittymistä varten valtioille, jotka eivät ole allekirjoittaneet sitä.

4. Tämän yleissopimuksen voivat ratifioida tai hyväksyä taikka siihen liittyä vain sellaiset valtiot, jotka ovat ratifioineet tai hyväksyneet vastuuyleissopimuksen tai liittyneet siihen.

38 artikla

1. Ratifiointi, hyväksyminen tai liittymisen suorittaminen tallettamalla tätä koskeva asiakirja järjestön pääsihteerin huostaan.

2. Ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan, joka talletetaan sen jälkeen, kun tähän yleissopimukseen tehty muutos on tullut voimaan kaikkiin senhetkisiin sopimusvaltioihin nähden tai kun kaikki toimenpiteet, joita asianomaisen muutoksen voimaan tuleminen sanottujen sopimuspuolten osalta edellyttää, on suoritettu, on katsottava koskevan yleissopimusta sanotulla tavalla muutetussa muodossa.

39 artikla

Ennen kuin tämä yleissopimus tulee voimaan, valtion on 38 artiklan 1 kappaleessa tarkoitettua asiakirjaa tallettaessaan ja sen jälkeen vuosittain järjestön pääsihteerin määrättävänä ajankohtana ilmoitettava hänelle jokaisen sellaisen henkilön nimi ja osoite, joka olisi 10 artiklan nojalla velvollinen suorittamaan maksuja rahastoon, sekä tiedot asianomaisista maksuvelvoit-

Final Clauses

Article 37

1. This Convention shall be open for signature by the States which have signed or which accede to the Liability Convention, and by any State represented at the Conference on the Establishment of an International Compensation Fund for Oil Pollution Damage, 1971. The Convention shall remain open for signature until 31 December 1972.

2. Subject to paragraph 4, this Convention shall be ratified, accepted or approved by the States which have signed it.

3. Subject to paragraph 4, this Convention is open for accession by States which did not sign it.

4. This Convention may be ratified, accepted, approved or acceded to, only by States which have ratified, accepted, approved or acceded to the Liability Convention.

Article 38

1. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Secretary-General of the Organization.

2. Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the entry into force of an amendment to this Convention with respect to all existing Contracting States or after the completion of all measures required for the entry into force of the amendment with respect to those Parties shall be deemed to apply to the Convention as modified by the amendment.

Article 39

Before this Convention comes into force, a State shall, when depositing an instrument referred to in Article 38, paragraph 1, and annually thereafter at a date to be determined by the Secretary-General of the Organization, communicate to him the name and address of any person who in respect of that State would be liable to contribute to the

teisista öljymääristä, jotka kukin tällainen henkilö on vastaanottanut tuon valtion alueella edellisen kalenterivuoden aikana.

40 artikla

1. Tämä yleissopimus tulee voimaan yhdeksäntenäkymmenentenä päivänä siitä päivästä lukien, jolloin seuraavat vaatimukset ovat tulleet täytetyiksi:

a) vähintään kahdeksan valtiota on tallettanut ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan järjestön pääsihteerin huostaan, ja

b) järjestön pääsihteerin on saanut 39 artiklan mukaisesti ilmoituksen siitä, että asianomaisissa valtioissa olevat henkilöt, joiden katsotaan olevan 10 artiklan nojalla velvollisia suorittamaan maksuja rahastoon, ovat saaneet edellisen kalenterivuoden aikana yhteensä 750 miljoonaa tonnia maksuvelvoitteista öljyä.

2. Tämä yleissopimus ei kuitenkaan tule voimaan ennen vastuuyleissopimuksen voimaantuloa.

3. Jokaisen valtion osalta, joka aikanaan ratifioi tai hyväksyy tämän yleissopimuksen tai liittyy siihen, tämä yleissopimus tulee voimaan yhdeksäntenäkymmenentenä päivänä siitä päivästä lukien, jolloin valtio tallettaa asianomaisen asiakirjan.

41 artikla

1. Jokainen sopimusvaltio voi irtisanoa tämän yleissopimuksen milloin tahansa sen päivän jälkeen, jolloin yleissopimus tulee sen osalta voimaan.

2. Irtisanominen on suoritettava tallettamalla sitä koskeva asiakirja järjestön pääsihteerin huostaan.

3. Irtisanominen tulee voimaan yhden vuoden tai irtisanomista koskevassa asiakirjassa mahdollisesti määriteltävän pitemmän ajan kuluessa siitä päivästä, jolloin asiakirja on talletettu järjestön pääsihteerin huostaan.

4. Vastuuyleissopimuksen irtisanomisen on katsottava merkitsevän myös tämän yleissopimuksen irtisanomista. Viimeksi mainittu irtisanominen tulee voimaan samana päivänä kuin vastuuyleissopimuksen irtisanominen tulee voimaan mainitun yleissopimuksen 16 artiklan 3 kappaleen mukaisesti.

Fund pursuant to Article 10 as well as data on the relevant quantities of contributing oil received by any such person in the territory of that State during the preceding calendar year.

Article 40

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date on which the following requirements are fulfilled:

a) at least eight States have deposited instruments of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the Organization, and

b) the Secretary-General of the Organization has received information in accordance with Article 39 that those persons in such States who would be liable to contribute pursuant to Article 10 have received during the preceding calendar year a total quantity of at least 750 million tons of contributing oil.

2. This Convention shall, however, not enter into force before the Liability Convention has entered into force.

3. For each State which subsequently ratifies, accepts, approves or accedes to it, this Convention shall enter into force on the ninetieth day after deposit by such State of the appropriate instrument.

Article 41

1. This Convention may be denounced by any Contracting State at any time after the date on which the Convention comes into force for that State.

2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument with the Secretary-General of the Organization.

3. A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after its deposit with the Secretary-General of the Organization.

4. Denunciation of the Liability Convention shall be deemed to be a denunciation of this Convention. Such denunciation shall take effect on the same date as the denunciation of the Liability Convention takes effect according to paragraph 3 of Article 16 of that Convention.

5. Sopimusvaltion on tämän artiklan mukaisesti suorittamansa irtisanomisen estämättä jatkuvasti sovellettava kaikkia niitä tämän yleissopimuksen määräyksiä, jotka koskevat 10 artiklan mukaista maksuvelvollisuutta 12 artiklan 2 kappaleen b kohdassa tarkoitettujen ennen irtisanomisen voimaantuloa sattuneiden tapahtumien osalta.

42 artikla

1. Sopimusvaltio voi yhdeksänkymmenen päivän kuluessa sellaisen irtisanomista koskevan asiakirjan tallettamispäivästä, minkä seurauksena se katsoo jäljelle jäävien sopimusvaltioiden maksutason tuntuvasti kohoavan, pyytää johtajaa kutsumaan yleiskokouksen ylimääräiseen istuntoon. Johtajan on kokouskutsussa määrättävä yleiskokouksen istunto alkavaksi kuudenkymmenen vuorokauden kuluessa pyynnön saapumispäivästä lukien.

2. Johtaja voi kutsua yleiskokouksen omasta aloitteestaan kuudenkymmenen vuorokauden kuluessa irtisanomista koskevan asiakirjan tallettamispäivästä pidettävään ylimääräiseen istuntoon, jos hän katsoo jäljelle jäävien sopimusvaltioiden maksutason suoritetun irtisanomisen seurauksena tuntuvasti kohoavan.

3. Jos yleiskokous tulee 1 tai 2 kappaleen mukaisesti koolle kutsutussa ylimääräisessä istunnossa siihen tulokseen, että tapahtunut irtisanominen tulee johtamaan jäljelle jäävien sopimusvaltioiden maksutason tuntuvaan kohoamiseen, mikä tahansa mainituista valtioista voi viimeistään satakaksikymmentä vuorokautta ennen tuon irtisanomisen voimaantulopäivää irtisanoa tämän yleissopimuksen samasta päivästä alkaen.

43 artikla

1. Tämä yleissopimus lakkaa olemasta voimassa sinä päivänä, jolloin sopimusvaltioiden lukumäärä laskee alle kolmen.

2. Sopimusvaltioiden, joita sitova tämä yleissopimus on ollut sitä päivää edeltäneenä päivänä, jolloin yleissopimus lakkaa olemasta voimassa, on tehtävä rahastolle mahdolliseksi suorittaa 44 artiklan mukaiset tehtävänsä ja jäätävä, kuitenkin ainoastaan tältä osin, vielä yleissopimuksen sitomiksi.

44 artikla

1. Jos tämä yleissopimus lakkaa olemasta voimassa, rahaston on kuitenkin

5. Notwithstanding a denunciation by a Contracting State pursuant to this Article, any provisions of this Convention relating to the obligations to make contributions under Article 10 with respect to an incident referred to in Article 12, paragraph 2 b) and occurring before the denunciation takes effect shall continue to apply.

Article 42

1. Any Contracting State may, within ninety days after the deposit of an instrument of denunciation, the result of which it considers will significantly increase the level of contributions for remaining Contracting States, request the Director to convene an extraordinary session of the Assembly. The Director shall convene the Assembly to meet not later than sixty days after receipt of the request.

2. The Director may convene, on his own initiative, an extraordinary session of the Assembly to meet within sixty days after the deposit of any instrument of denunciation, if he considers that such denunciation will result in a significant increase in the level of contributions for the remaining Contracting States.

3. If the Assembly at an extraordinary session convened in accordance with paragraph 1 or 2 decides that the denunciation will result in a significant increase in the level of contributions for the remaining Contracting States, any such State may, not later than one hundred and twenty days before the date on which that denunciation takes effect, denounce this Convention with effect from the same date.

Article 43

1. This Convention shall cease to be in force on the date when the number of Contracting States falls below three.

2. Contracting States which are bound by this Convention on the date before the day it ceases to be in force, shall enable the Fund to exercise its functions as described under Article 44 and shall for that purpose only, remain bound by this Convention.

Article 44

1. If this Convention ceases to be in force, the Fund shall nevertheless

a) täytettävä edelleen velvollisuutensa jokaisen sellaisen tapahtuman osalta, joka on sattunut ennen yleissopimuksen voimassaolon lakkaamista;

b) saatava edelleen säilyttää oikeutensa periä maksuja siihen määrään kuin a kohdassa mainittujen velvollisuuksien täyttäminen, tästä rahastolle koituvien hallintokulujen suorittaminen näihin velvollisuuksiin luettuna, edellyttää.

2. Yleiskokouksen on suoritettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet, joita rahaston toiminnan lopettaminen edellyttää, myös mahdollisesti jäljelle jääneiden varojen jakaminen tasapuolisesti niiden henkilöiden kesken, jotka ovat suorittaneet maksuja rahastoon.

3. Rahasto on oleva tämän artiklan kannalta jatkuvasti oikeushenkilö.

45 artikla

1. Järjestö voi kutsua koolle konferenssin tarkistamaan tai muuttamaan tätä yleissopimusta.

2. Järjestön on kutsuttava koolle kaikkien sopimusvaltioiden konferenssi tarkistamaan tai muuttamaan tätä yleissopimusta vähintään yhden kolmasosan kaikista sopimusvaltioista sitä pyydettyä.

46 artikla

1. Tämä yleissopimus on talletettava järjestön pääsihteerin huostaan.

2. Järjestön pääsihteerin on:

a) ilmoitettava kaikille tämän yleissopimuksen allekirjoittaneille tai siihen liittyneille valtioille:

(i) jokaisesta uudesta allekirjoittamisesta tai asiakirjan tallettamisesta päivämäärineen;

(ii) yleissopimuksen voimaantulopäivästä;

(iii) jokaisesta yleissopimuksen irtisanomisesta ja sen voimaantulopäivästä;

b) toimitettava tämän yleissopimuksen oikeiksi todistetut jäljennökset kaikille allekirjoittajavaltiolle ja kaikille yleissopimukseen liittyville valtioille.

47 artikla

Järjestön pääsihteerin on toimitettava heti tämän yleissopimuksen voimaantulon jälkeen siitä oikeaksi todistettu jäljennös Yhdistyneiden Kansakuntien sihteeristölle Yhdistyneiden Kan-

a) meet its obligations in respect of any incident occurring before the Convention ceased to be in force;

b) be entitled to exercise its rights to contributions to the extent that these contributions are necessary to meet the obligations under sub-paragraph a) including expenses for the administration of the Fund necessary for this purpose.

2. The Assembly shall take all appropriate measures to complete the winding up of the Fund, including the distribution in an equitable manner of any remaining assets among those persons who have contributed to the Fund.

3. For the purposes of this Article the Fund shall remain a legal person.

Article 45

1. A Conference for the purpose of revising or amending this Convention may be convened by the Organization.

2. The Organization shall convene a Conference of the Contracting States for the purpose of revising or amending this Convention at the request of not less than one-third of all Contracting States.

Article 46

1. This Convention shall be deposited with the Secretary-General of the Organization.

2. The Secretary-General of the Organization shall:

a) inform all States which have signed or acceded to this Convention of:

(i) each new signature or deposit of instrument and the date thereof;

(ii) the date of entry into force of the Convention;

(iii) any denunciation of the Convention and the date on which it takes effect;

b) transmit certified true copies of this Convention to all Signatory States and to all States which accede to the Convention.

Article 47

As soon as this Convention enters into force, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Secretary-General of the Organization to the Secretariat of the United

sakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaisesti rekisteröitäväksi ja julkaistavaksi.

48 artikla

Tämä yleissopimus on laadittu yhtenä ainoana englannin- ja ranskankielisenä alkuperäiskappaleena, jotka molemmat ovat yhtä todistusvoimaisia. Järjestön sihteeristön tulee laatia yleissopimuksesta viralliset espanjan- ja venäjänkieliset käännökset, jotka talletaan yhdessä allekirjoitetun alkuperäiskappaleen kanssa.

Vakuudeksi allekirjoittaneet täysivaltaiset edustajat, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 1971.

(Allekirjoitukset)

Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 48

This Convention is established in a single original in the English and French languages, both texts being equally authentic. Official translations in the Russian and Spanish languages shall be prepared by the Secretariat of the Organization and deposited with the signed original.

In witness whereof the undersigned plenipotentiaries being duly authorized for that purpose have signed the present Convention.

Done at Brussels this eighteenth day of December one thousand nine hundred and seventy-one.

(Signatures)